

EVROPSKA KOMISIJA
GENERALNI DIREKTORAT
OBDAVČENJE IN CARINSKA UNIJA
Posredno obdavčenje in davčno upravljanje
Davek na dodano vrednost

Objavljeno septembra 2020

Pojasnila

O

pravilih o DDV pri e-trgovanju

Direktiva Sveta (EU) 2017/2455

Direktiva Sveta (EU) 2019/1995

Izvedbena uredba Sveta (EU) 2019/2026

Izjava o omejitvi odgovornosti: ta pojasnila niso pravno zavezujoča ter vsebujejo samo praktične in neuradne smernice o tem, kako bi bilo treba po mnenju Generalnega direktorata Komisije za obdavčenje in carinsko unijo uporabljati pravo EU.

Cilj teh pojasnil je zagotoviti boljše razumevanje nekaterih delov zakonodaje EU o DDV. Pojasnila so pripravile službe Komisije, in kot je navedeno v izjavi o omejitvi odgovornosti na prvi strani, niso pravno zavezujoča.

Ta pojasnila niso izčrpna. To pomeni, da ta dokument sicer vsebuje podrobne informacije o številnih vprašanjih, nekaterih elementov pa morda ne zajema.

Priporočljivo je, da vsak uporabnik pojasnil, ki ga zanima določena tema, prebere celotno poglavje, v katerem je obravnavana navedena posebna tema.

Vsebina

1	KLJUČNI ELEMENTI NOVIH PRAVIL O DDV, KI SE BODO ZAČELA UPORABLJATI	
1.	JULIJA 2021	6
1.1	UVOD.....	6
1.2	TRANSAKCIJE, VKLJUČENE V SPREMEMBE ZA LETO 2021	7
1.3	UPOŠTEVNI PRAVNI AKTI.....	7
1.4	GLOSAR.....	8
2	VLOGA ELEKTRONSKIH VMESNIKOV	11
2.1	ELEKTRONSKI VMESNIK KOT DOMNEVNI DOBAVITELJ – ČLEN 14A DIREKTIVE 2006/112/ES.....	11
2.1.1	Upoštevne določbe	11
2.1.2	Zakaj je bil uveden člen 14a?	11
2.1.3	Katere transakcije so vključene v določbo o domnevnem dobavitelju?	11
2.1.4	Kaj je namen člena 14a?	13
2.1.5	Ali bo elektronski vmesnik domnevni dobavitelj pri vseh prodajah, ki jih omogoča?..	16
2.1.6	Kdaj davčni zavezanec omogoča dobavo ali je ne omogoča?	17
2.1.7	Dejavnosti, za katere se določba o domnevnem dobavitelju ne uporablja	20
2.1.8	Udeležba več elektronskih vmesnikov	21
2.1.9	Omejena odgovornost domnevnega dobavitelja (člen 5c izvedbene uredbe o DDV)...	22
2.1.10	Domneva o statusu prodajalca in kupca	26
2.2	OBVEZNOSTI ELEKTRONSKIH VMESNIKOV GLEDE VODENJA EVIDENC	26
2.2.1	Katere so obveznosti domnevnega dobavitelja glede vodenja evidenc?	26
2.2.2	Informacije, shranjene v elektronskih vmesnikih, ki omogočajo dobave, vendar niso domnevni dobavitelji.....	28
2.2.3	Kratek pregled – obveznosti elektronskih vmesnikov glede poročanja	30
3	POSEBNE UREDITVE	32
3.1	NEUNIJSKA UREDITEV.....	34
3.1.1	Upoštevne določbe	34
3.1.2	Kaj prinašajo nova pravila?	34
3.1.3	Kdo lahko uporabi neunijsko ureditev in za katere storitve?	34
3.1.4	Katere so obveznosti glede izdajanja računov?	35
3.1.5	Ali je treba imenovati davčnega zastopnika?	36
3.2	UNIJSKA UREDITEV	36
3.2.1	Upoštevne določbe	36
3.2.2	Kaj prinašajo nova pravila?	36

3.2.3	Kdo lahko uporabi unijsko ureditev in za katere storitve?	36
3.2.4	Ali se lahko unijska ureditev uporabi za del opravljenih storitev ali dobav, ki so zajete v tej ureditvi?	37
3.2.5	Kaj je prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti?	38
3.2.6	Kraj dobave in opravljanja storitev	39
3.2.7	Prag v zvezi s krajem dobave ali opravljanja storitev (10 000 EUR).....	39
3.2.8	Katere so obveznosti glede izdajanja računov?	41
3.2.9	Ali je treba imenovati davčnega zastopnika?	42
3.2.10	Katero ureditev mora uporabiti dobavitelj ali ponudnik iz tretje države, če opravlja storitve za potrošnike v EU in prodaja blago na daljavo znotraj Skupnosti?	42
3.3	VPRAŠANJA IN ODGOVORI O POSEBNIH UREDITVAH	43
3.4	KAJ MORATE STORITI, ČE UPORABLJATE NEUNIJSKO ALI UNIJSKO UREDITEV?	49
3.5	UVOZNA UREDITEV	50
4	PRODAJA NA DALJAVO IN UVOZ BLAGA NIZKE VREDNOSTI	51
4.1	PRODAJA UVOŽENEGA BLAGA NA DALJAVO.....	52
4.1.1	Upoštevne določbe	52
4.1.2	Zakaj se je uvedel ta pojem?	52
4.1.3	Katere transakcije so vključene?	52
4.1.4	Kraj dobave in opravljanja storitev	53
4.2	UVOZNA UREDITEV	54
4.2.1	Upoštevne določbe	54
4.2.2	Zakaj se je uvedla uvozna ureditev?.....	55
4.2.3	Katere dobave blaga so zajete v uvozni ureditvi?	55
4.2.4	Kdo lahko uporablja uvozno ureditev?.....	56
4.2.5	Kdo je posrednik?.....	57
4.2.6	Identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz.....	58
4.2.7	Kako deluje uvozna ureditev?	59
4.2.8	Potrditev identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz.....	60
4.2.9	Kaj morate storiti, če uporabljate uvozno ureditev?.....	61
4.2.10	Vprašanja in odgovori o sistemu VEM za uvoz	64
4.3	POSEBNE UREDITVE ZA PRIJAVO IN PLAČILO UVOZNEGA DDV	81
4.3.1	Upoštevne določbe	81
4.3.2	Zakaj so se uvedle posebne ureditve?.....	81
4.3.3	Katere transakcije so zajete v posebnih ureditvah?	81
4.3.4	Kdo lahko uporablja posebne ureditve?	81

4.3.5	Kako to deluje?.....	81
4.3.6	Kaj morajo storiti gospodarski subjekti, ki uporabljajo posebne ureditve?.....	83
4.3.7	Praktični primer	84
5	UPORABA DOLOČB ČLENA 14A O DOMNEVNEM DOBAVITELJU – SCENARIJI	85
5.1	DOMNEVNI DOBAVITELJ OMOGOČA DOBAVE BLAGA ZNOTRAJ EU	85
5.2	DOMNEVNI DOBAVITELJ OMOGOČA PRODAJO UVOŽENEGA BLAGA NA DALJAVO	94

Seznam slik

Slika 1:	Dobave blaga, ki so vključene v določbo o domnevnem dobavitelju	13
Slika 2:	Posledice modela domnevnega dobavitelja	14
Slika 3:	Obveznosti elektronskih vmesnikov glede poročanja	31
Slika 4:	Sistem VEM za uvoz.....	59
Slika 5:	Carinski postopek v okviru sistema VEM za uvoz.....	61
Slika 6:	Povzetek uvozne ureditve.....	64
Slika 7:	Povzetek posebnih ureditev	82

Seznam preglednic

Preglednica 1:	Izdajanje računov	16
Preglednica 2:	Obveznosti domnevnega dobavitelja, ki uporablja eno od posebnih ureditev, glede vodenja evidenc.....	27
Preglednica 3:	Pregled sprememb posebnih ureditev od 1. julija 2021.....	32
Preglednica 4:	Pregled posebnih ureditev	33
Preglednica 5:	Prag v zvezi s krajem dobave ali opravljanja storitev (10 000 EUR).....	40
Preglednica 6:	Oprostitev plačila DDV pred 1. julijem 2021 in po tem datumu	51
Preglednica 7:	Registracija za uporabo sistema VEM za uvoz glede na vrsto dobavitelja in sedež	57

1 KLJUČNI ELEMENTI NOVIH PRAVIL O DDV, KI SE BODO ZAČELA UPORABLJATI 1. JULIJA 2021

1.1 UVOD

1. julija 2021 se bodo začele uporabljati številne spremembe Direktive 2006/112/ES (v nadaljnjem besedilu: direktiva o DDV), ki bodo vplivale na pravila o DDV v zvezi s čezmejnimi dejavnostmi e-trgovanja med podjetji in potrošniki. Svet je ta pravila sprejel z Direktivo 2017/2455 iz decembra 2017 in Direktivo 2019/1995 iz novembra 2019 (direktivi o DDV pri e-trgovanju).

Razlog za te spremembe je odprava ovir za čezmejne spletne prodaje, kot je napovedano v sporočilu Komisije iz leta 2015 Strategija za enotni digitalni trg za Evropo¹ in sporočilu Komisije iz leta 2016 o akcijskem načrtu Vzpostavitev enotnega območja DDV v EU: čas za odločitev². S spremembami se bodo obravnavali zlasti naslednji izzivi, ki izhajajo iz ureditev DDV za prodajo blaga na daljavo in uvoz pošilk nizke vrednosti:

- podjetja iz EU, ki prodajajo blago prek spleta končnim potrošnikom iz drugih držav članic, se morajo identificirati za DDV in ga obračunavati v državi članici, v kateri ima prebivališče potrošnik, kadar njihova prodaja preseže prag za prodajo na daljavo, tj. 35 000 EUR do 100 000 EUR. To je znatna upravna ovira za trgovce in ovira razvoj spletnega trgovanja znotraj EU;
- pri uvozu blaga nizke vrednosti, tj. do 22 EUR, velja oprostitev plačila DDV, vendar ta oprostitev omogoča zlorabe, zato države članice izgubijo del davčnih prihodkov;
- podjetja iz držav zunaj EU, ki prodajajo blago iz tretjih držav potrošnikom v EU, lahko dobavljajo blago v EU brez DDV in se niso obvezna identificirati za DDV, pridobijo jasno poslovno korist v primerjavi s svojimi konkurenti, ki imajo sedež v EU.

Nova pravila bodo podjetja iz EU postavila v enak položaj, kot velja za podjetja iz držav zunaj EU, za katera v skladu s pravili, veljavnimi pred julijem 2021, ne velja obveznost obračunavanja DDV, poenostavljajo obveznosti v zvezi z DDV za podjetja, ki se ukvarjajo s čezmejnimi e-trgovanjem, in poglobljajo enotni trg EU. Glavne spremembe so:

- zaradi uspeha mini sistema vse na enem mestu (v nadaljnjem besedilu: mini VEM) za DDV, ki ponudnikom telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev omogoča, da se identificirajo za DDV v eni državi članici in da v navedeni državi članici obračunavajo DDV, ki ga dolgujejo v drugih državah članicah³, se bo ta sistem razširil na druge storitve med podjetji in potrošniki, prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in nekatere domače dobave blaga ter se tako preoblikoval v večji sistem vse na enem mestu (v nadaljnjem besedilu: sistem VEM);

¹ COM(2015) 192 final.

² COM(2016) 148 final.

³ Glej pojasnila in smernice, ki jih je Komisija pripravila v zvezi z obravnavo DDV na področju telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/telecommunications-broadcasting-electronic-services/content/guides_en.

- obstoječi prag za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti bo odpravljen in ga bo na ravni EU nadomestil nov prag v višini 10 000 EUR, pod katerim sta opravljanje telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev ter prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti še vedno predmet DDV v državi članici, kjer ima sedež davčni zavezanec, ki opravlja navedene storitve, ali kjer je navedeno blago v trenutku, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga;
- sprejete bodo posebne določbe, v skladu s katerimi se za namene DDV šteje, da so podjetja, ki omogočajo dobave z uporabo spletnega elektronskega vmesnika, prejela in dobavila blago sama (v nadaljnjem besedilu: domnevni dobavitelj);
- oprostitev plačila DDV pri uvozu majhnih pošilk do 22 EUR bo odpravljena in pripravljena bo nova posebna ureditev za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga z realno vrednostjo največ 150 EUR oziroma t. i. sistem vse na enem mestu za uvoz (v nadaljnjem besedilu: sistem VEM za uvoz);
- če se sistem VEM za uvoz ne uporabi, bodo sprejeti ukrepi za poenostavitev v zvezi s prodajo uvoženega blaga na daljavo v pošilkah z vrednostjo največ 150 EUR (posebne ureditve);
- sprejete bodo nove zahteve za vodenje evidenc za podjetja, ki omogočajo dobave blaga in opravljanje storitev z uporabo elektronskega vmesnika, tudi kadar elektronski vmesnik ni domnevni dobavitelj.

1.2 TRANSAKCIJE, VKLJUČENE V SPREMEMBE ZA LETO 2021

Novе določbe vključujejo naslednje transakcije:

- 1) prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, ki jo izvajajo dobavitelji ali domnevni dobavitelji (opredeljeno v drugem pododstavku člena 14(4) direktive o DDV), razen trošarinskega blaga;
- 2) prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti, ki jo izvajajo dobavitelji ali domnevni dobavitelji (opredeljeno v prvem pododstavku člena 14(4) direktive o DDV);
- 3) domačo prodajo blaga, ki jo izvajajo domnevni dobavitelji (glej člen 14a(2) direktive o DDV);
- 4) storitve, ki jih za osebe, ki niso davčni zavezanci (končne potrošnike), opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v EU, ali davčni zavezanci s sedežem v EU, vendar ne v državi članici potrošnje.

Več pojasnil o transakcijah iz točke 1 je na voljo v poglavju 4 teh pojasnil. Več podrobnosti o dobavah iz točk 2 in 3 ter opravljanju storitev iz točke 4 je na voljo v poglavju 3.

1.3 UPOŠTEVNI PRAVNI AKTI

V teh pojasnilih so navedeni sklici na naslednje pravne akte:

- Direktiva Sveta 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z [Direktivo Sveta \(EU\) 2017/2455](#) in [Direktivo Sveta \(EU\) 2019/1995](#) (direktiva o DDV);
- Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z [Izvedbeno uredbo Sveta \(EU\) 2017/2459](#) in [Izvedbeno uredbo Sveta \(EU\) 2019/2026](#) (izvedbena uredba o DDV);
- Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z [Uredbo Sveta \(EU\) 2017/2454](#) (uredba o upravnem sodelovanju);
- [Izvedbena uredba Komisije \(EU\) 2020/194](#) z dne 12. februarja 2020 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010 glede posebnih ureditev za davčne zavezanke, ki opravljajo storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, prodajajo blago na daljavo in ali opravljajo nekatere domače dobave blaga;
- [Sklep Sveta \(EU\) 2020/1109](#) z dne 20. julija 2020 o spremembi direktiv (EU) 2017/2455 in (EU) 2019/1995 glede datumov prenosa in začetka uporabe v odziv na pandemijo COVID-19;
- [Uredba Sveta \(EU\) 2020/1108](#) z dne 20. julija 2020 o spremembi Uredbe (EU) 2017/2454 glede datumov začetka uporabe v odziv na pandemijo COVID-19;
- [Izvedbena uredba Sveta \(EU\) 2020/1112](#) z dne 20. julija 2020 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2019/2026 glede datumov začetka uporabe v odziv na pandemijo COVID-19;
- [Izvedbena uredba Komisije \(EU\) 2020/1318](#) z dne 22. septembra 2020 o spremembi izvedbenih uredb (EU) 2020/21 in (EU) 2020/194 glede datumov začetka uporabe v odziv na pandemijo COVID-19.

1.4 GLOSAR

Dobave blaga in opravljanje storitev med podjetji in potrošniki pomenijo dobave blaga in opravljanje storitev končnim potrošnikom in vključujejo transakcije iz oddelka 1.2 (dodatno opisane v teh pojasnilih). Potrošnik se v teh pojasnilih lahko imenuje tudi prejemnik.

Pošiljka pomeni blago, ki ga skupaj zapakira in hkrati odpošlje isti dobavitelj ali osnovni dobavitelj istemu prejemniku in za katerega velja ista prevozna pogodba.

Domnevni dobavitelj pomeni davčnega zavezanca, za katerega se šteje, da je blago prejel od osnovnega dobavitelja in da ga je dobavil končnemu potrošniku. Zato ima enake pravice in obveznosti za namene DDV kot dobavitelj. V teh pojasnilih je domnevni dobavitelj davčni zavezanec, ki omogoča dobave prek elektronskega vmesnika, kot je določeno v členu 14a direktive o DDV (glej oddelek 2.12.1 poglavja 2).

Prodaja blaga na daljavo pomeni prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, ki sta opredeljeni v členu 14(4) direktive o DDV.

Elektronski vmesnik bi bilo treba razumeti v širšem smislu kot pojem, ki omogoča, da dva neodvisna sistema ali sistem in končni uporabnik komunicirata ob pomoči naprave ali programa. Elektronski vmesnik bi lahko zajemal spletno mesto, portal, prehod, trg, aplikacijski programski vmesnik (API) itd.

Pri sklicih na elektronski vmesnik v teh pojasnilih lahko, odvisno od konteksta, pomeni elektronski vmesnik, kot je opredeljen zgoraj, ali davčnega zavezanca, ki upravlja elektronski vmesnik.

Države članice EU pomenijo države v EU, v katerih se uporabljajo ta pravila o DDV. To so Belgija, Bolgarija, Češka, Danska, Nemčija, Estonija, Irska, Grčija, Španija, Francija, Hrvaška, Italija, Ciper, Latvija, Litva, Luksemburg, Madžarska, Malta, Nizozemska, Avstrija, Poljska, Portugalska, Romunija, Slovenija, Slovaška, Finska in Švedska.

Trošarinsko blago pomeni proizvode, ki so predmet usklajenih trošarin, kot so alkohol, tobak in energija.

Odpreme storitve pomenijo storitve, ki jih opravljajo dobavitelji blaga, in vključujejo skladiščenje blaga v skladiščih, pripravo naročil in odpošiljanje blaga iz skladišča.

Posrednik pomeni osebo, ki ima sedež v Skupnosti in ki jo dobavitelj ali domnevni dobavitelj, ki izvaja prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, določi kot osebo, ki je dolžna plačati DDV in mora izpolniti obveznosti, določene v sistemu vse na enem mestu za uvoz.

Realna vrednost:

(a) za blago komercialne narave: pomeni ceno blaga pri prodaji za izvoz na carinsko območje Unije brez stroškov prevoza in zavarovanja, razen če so vključeni v ceno in niso ločeno navedeni na računu, ter kakršnih koli drugih davkov in dajatev, kakor jih določijo carinski organi na podlagi kakršnih koli ustreznih dokumentov;

(b) za blago nekomercialne narave: pomeni ceno, ki bi jo bilo treba plačati za blago, če bi bilo prodano za izvoz na carinsko območje Unije.

Blago nizke vrednosti pomeni blago v pošiljkah, katerega realna vrednost pri uvozu ni večja od 150 EUR (razen trošarinskega blaga).

Davčni zastopnik pomeni osebo s sedežem v Skupnosti, ki jo dobavitelj imenuje kot osebo, ki je dolžna plačati DDV in mora izpolniti obveznosti v zvezi z DDV.

Posebne ureditve pomenijo posebne ureditve, ki vključujejo neunijsko, unijsko in izvozno ureditev.

Neunijska ureditev pomeni posebno ureditev za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Skupnosti, iz oddelka 2 poglavja 6 naslova XII direktive o DDV – več pojasnil je na voljo v poglavju 3.

Unijska ureditev pomeni posebno ureditev za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti, za dobavo blaga v državi članici prek elektronskih vmesnikov, ki omogočajo dobavo, in za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki imajo sedež v Skupnosti, vendar ne v državi članici potrošnje, iz oddelka 3 poglavja 6 naslova XII direktive o DDV – več pojasnil je na voljo v poglavju 3.

Uvozna ureditev pomeni posebno ureditev za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII direktive o DDV – več pojasnil je na voljo v poglavju 4.

Dobavitelj blaga/ponudnik storitve pomeni davčnega zavezanca, ki prodaja blago ali izvaja storitve v EU ali prodaja na daljavo blago, uvoženo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav, neposredno prejemnikom, kadar dobava ni bila omogočena prek elektronskega vmesnika.

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, pomeni davčnega zavezanca, ki na ozemlju Skupnosti nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote.

Tretja ozemlja in tretje države: tretja ozemlja pomenijo ozemlja iz člena 6 direktive o DDV, tretje države pa vsako državo ali ozemlje, za katero se Pogodba o delovanju Evropske unije ne uporablja (glej člen 5 direktive o DDV). V času objave teh pojasnil so tretja ozemlja iz člena 6: Gora Atos; Kanarski otoki; francoska ozemlja Gvadelup, Francoska Gvajana, Martinik, Reunion, Saint-Barthélemy, Saint-Martin; Ålandski otoki; Campione d'Italia; italijanske vode Luganskega jezera; otok Heligoland; ozemlje Büsingen; Ceuta; Melilla; Livigno.

Osnovni dobavitelj pomeni davčnega zavezanca, ki dobavlja blago ali prodaja na daljavo blago, uvoženo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav, prek elektronskega vmesnika (glej oddelek 2.1 poglavja 2).

2 VLOGA ELEKTRONSKIH VMESNIKOV

2.1 ELEKTRONSKI VMESNIK KOT DOMNEVNI DOBAVITELJ – ČLEN 14A DIREKTIVE 2006/112/ES

2.1.1 Upoštevne določbe

Upoštevne določbe so na voljo v direktivi o DDV in izvedbeni uredbi o DDV.

Direktiva o DDV

- Člen 14, člen 14a
- Členi 31–33
- Člen 36b
- Člen 66a
- Člen 136a
- Člen 169
- Člen 205
- Člen 219a–člen 221
- Člen 242, člen 242a

Izvedbena uredba o DDV

- Člen 5b
- Člen 5c
- Člen 5d
- Člen 41a
- Člen 54b
- Člen 54c
- Člen 63c

2.1.2 Zakaj je bil uveden člen 14a?

Da se zagotovi učinkovito in uspešno pobiranje DDV ter se obenem zmanjša upravno breme za dobavitelje, davčne uprave in potrošnike. Davčni zavezanci, ki omogočajo prodajo na daljavo z uporabo elektronskega vmesnika, so udeleženi pri pobiranju DDV na navedeno prodajo. V zvezi s tem je bila v direktivo o DDV uvedena nova pravna določba (člen 14a), ki določa, da se šteje, da ti davčni zavezanci v določenih okoliščinah sami dobavljajo blago, zato so dolžni obračunati DDV na to prodajo (določba o domnevnem dobavitelju).

2.1.3 Katere transakcije so vključene v določbo o domnevnem dobavitelju?

Davčni zavezanec, ki omogoča dobavo blaga z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo⁴, je domnevni dobavitelj v primeru:

- 1) prodaje na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga v pošiljkah z realno vrednostjo največ 150 EUR, ki se pogosto imenuje blago nizke vrednosti – člen 14a(1), ali

⁴ Izraz „podobna sredstva“ zajema vse sedanje in prihodnje tehnologije, ki bodo omogočile elektronsko dokončanje prodaje.

- 2) dobave blaga znotraj Skupnosti, ki jih opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, za osebo, ki ni davčni zavezanec; vključene so domače dobave in prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti – člen 14a(2).

Z drugimi besedami, davčni zavezanec, ki omogoča dobavo z uporabo elektronskega vmesnika, postane domnevni dobavitelj, kadar prek svojega elektronskega vmesnika dobavlja:

- blago v pošilkah z realno vrednostjo največ 150 EUR, ki se dobavi prejemniku v EU in uvozi v EU, ne glede na to, ali ima osnovni dobavitelj/prodajalec sedež v EU ali zunaj EU;
- blago, ki je bilo že dano v prosti promet v EU, in blago, ki je v EU, ki se dobavi prejemnikom v EU, ne glede na njegovo vrednost, kadar osnovni dobavitelj/prodajalec nima sedeža v EU⁵.

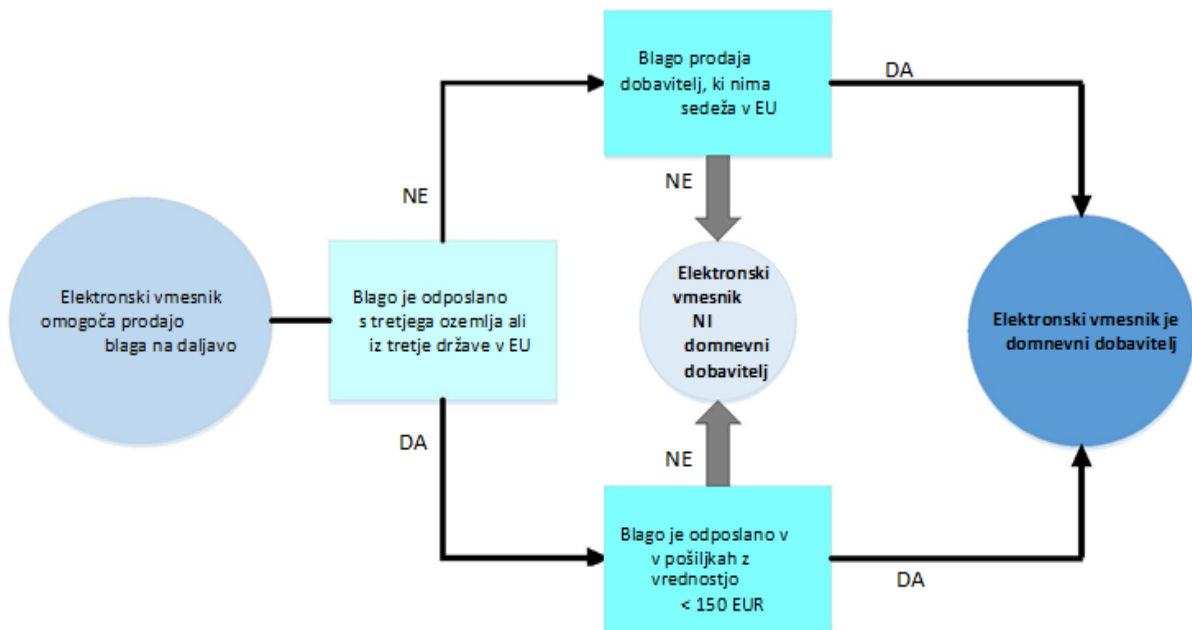
Davčni zavezanci, ki omogočajo dobavo z uporabo elektronskega vmesnika, posledično ne bodo postali domnevni dobavitelj v zvezi s transakcijami, ki vključujejo:

- blago v pošilkah z realno vrednostjo nad 150 EUR, uvoženo v EU, ne glede na to, kje ima sedež osnovni dobavitelj/prodajalec;
- blago, ki je bilo že dano v prosti promet v EU, in blago, ki je v EU in dobavi prejemnikom v EU, ne glede na njegovo vrednost, kadar ima osnovni dobavitelj/prodajalec sedež v EU.

To je povzeto na sliki 1 v nadaljevanju.

⁵ Blago, dano v carinsko skladišče v EU, je že na ozemlju EU, zato se ne more šteti, da je odposlano iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj, saj mora biti vključeno v pojem prodaje uvoženega blaga na daljavo.

Slika 1: Dobave blaga, ki so vključene v določbo o domnevnem dobavitelju

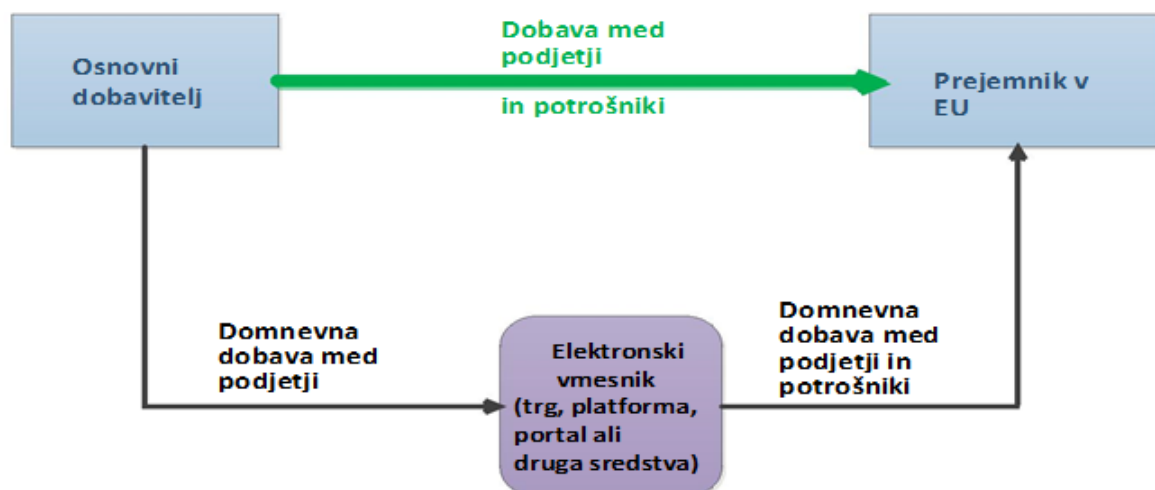

2.1.4 Kaj je namen člena 14a?

V skladu z novim členom 14a, ki uvaja fikcijo za namene DDV (v nadaljnjem besedilu: določba o domnevnem dobavitelju), se šteje, da je davčni zavezanec, ki omogoča dobavo, blago prejel in dobavil sam (tako imenovani domnevni dobavitelj). To pomeni, da se ena dobava, ki jo opravi dobavitelj (tako imenovani osnovni dobavitelj), ki prodaja blago prek elektronskega vmesnika končnemu potrošniku (dobava med podjetji in potrošniki), razdeli na dve dobavi:

- 1) dobavo, ki jo osnovni dobavitelj opravi elektronskemu vmesniku (dobava med podjetji) in se obravnava kot dobava brez prevoza, ter
- 2) dobavo iz elektronskega vmesnika prejemniku (domnevna dobava med podjetji in potrošniki), tj. dobava, h kateri se priključi prevoz.

Slika 2: Posledice modela domnevnega dobavitelja

Rezultat te določbe o domnevnem dobavitelju je, da se davčni zavezanec, ki omogoča dobavo prek elektronskega vmesnika, obravnava za namene DDV, kot da bi bil dejanski dobavitelj blaga. To pomeni, da se za namene DDV šteje, da je kupil blago pri osnovnem dobavitelju in ga prodal naprej prejemniku.

2.1.4.1 Katere obveznosti glede izdajanja računov z obračunanim DDV veljajo za te dobave?

Za dobavo 1) – dobava, ki jo opravi osnovni dobavitelj v elektronski vmesnik (domnevna dobava med podjetji):

domnevna dobava med podjetji je lahko:

a) prodaja uvoženega blaga na daljavo (člen 14a(1))⁶

Ker se taka dobava opravi zunaj EU, se pravila o DDV, ki veljajo za EU, ne uporabljajo za to domnevno dobavo med podjetji. Osnovni dobavitelj zato nima nobenih obveznosti izdajanja računov z obračunanim DDV v EU;

b) dobava blaga znotraj EU (člen 14a(2))

Osnovni dobavitelj izda domnevnemu dobavitelju račun z obračunanim DDV v skladu s pravili države članice, v kateri se dobava opravi.

Za to domnevno dobavo med podjetji velja oprostitvev plačila DDV, osnovni dobavitelj pa ima pravico do odbitka (člen 136a in člen 169(b) direktive o DDV). Direktiva o DDV državam članicam omogoča, da davčne zavezance oprostitijo obveznosti izdaje računa v primeru oproščenih dobav (člen 220(2) direktive o DDV), za izrecno to dobavo pa ni take možnosti. Za te domnevne transakcije med podjetji se lahko uporabijo ureditve na podlagi samofakturiranja. Uporabljajo se pravila samofakturiranja države članice, v kateri se opravi dobava.

⁶ Glej scenarije za uporabo člena 14a(1) v poglavju 5 pojasnil.

Za dobavo 2) – dobava iz elektronskega vmesnika prejemniku (domnevna dobava med podjetji in potrošniki):

domnevna dobava med podjetji in potrošniki je lahko:

a) prodaja uvoženega blaga na daljavo (člen 14a(1))

Za to domnevno dobavo se uporabljajo določbe iz zakonodaje EU o DDV, ki se nanašajo na izdajanje računov, če je kraj dobave pri prodaji uvoženega blaga na daljavo v EU. Direktiva o DDV določa, da v primeru dobav med podjetji in potrošniki ni obveznosti izdajanja računov z obračunanim DDV, zato te obveznosti ni niti v primeru te domnevne dobave med podjetji in potrošniki. Vendar lahko države članice za to dobavo še vedno določijo obveznost izdajanja računov za namene DDV (člen 221 direktive o DDV). Poleg tega lahko carinski organi zahtevajo spremne dokumente za carinjenje, ki običajno vključujejo trgovinski račun.

Če je izdan račun in če elektronski vmesnik uporablja posebno ureditev, se uporabljajo pravila glede izdajanja računov države članice identifikacije (člen 219a direktive o DDV). Če se posebna ureditev ne uporablja, se uporabljajo pravila glede izdajanja računov države članice, za katero se šteje, da je bila v njej opravljena prodaja uvoženega blaga na daljavo. Elektronski vmesnik bo moral na dobavo blaga obračunati DDV, ki velja v državi članici potrošnje, in ga nakazati davčni upravi v navedeni državi članici. Na računu ne sme biti navedena identifikacijska številka elektronskega vmesnika v sistemu VEM za uvoz, saj bi bilo treba sporočanje te številke omejiti na najmanjšo potrebno raven;

b) dobava blaga znotraj EU (člen 14a(2))

Ta primer vključuje domače dobave blaga in prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti z uporabo elektronskega vmesnika⁷, ki deluje kot domnevni dobavitelj.

V zvezi z domačimi dobavami prek elektronskega vmesnika običajno ni nobene obveznosti izdajanja računov za to domnevno dobavo med podjetji in potrošniki. Vendar lahko država članica potrošnje za to dobavo še vedno določi obveznost izdajanja računov za namene DDV (člen 221 direktive o DDV). Če je izdan račun in če elektronski vmesnik uporablja posebno ureditev za to domačo dobavo med podjetji in potrošniki, se uporabljajo pravila glede izdajanja računov države članice identifikacije (člen 219a direktive o DDV). Če se posebna ureditev ne uporablja, se uporabljajo pravila glede izdajanja računov države članice, v kateri se opravi dobava.

V zvezi s prodajo blaga na daljavo znotraj EU in kadar se uporablja ureditev Unije, ni nobene pravne obveznosti izdajanja računov za to dobavo med podjetji in potrošniki (člen 220(1)(2) direktive o DDV⁸). Kadar račun izda elektronski vmesnik, se uporabljajo pravila glede izdajanja računov države članice, v kateri elektronski vmesnik uporablja posebno ureditev, tj. države članice identifikacije (člen 219a direktive o DDV). Če se ureditev Unije ne uporablja, je treba prejemniku izdati račun prek elektronskega vmesnika v skladu s pravili glede izdajanja računov države članice, v kateri se opravi dobava.

Ne glede na to, ali se ureditev Unije uporablja ali ne, mora elektronski vmesnik obračunati DDV, ki velja v državi članici potrošnje, na dobavljeno blago in ga nakazati davčni upravi.

⁷ Glej scenarije za uporabo člena 14a(2) v poglavju 5 pojasnil.

⁸ Popravek Direktive Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES (UL L 348, 29.12.2017).

Preglednica 1 v nadaljevanju vsebuje povzetek obveznosti glede izdajanja računov.

Preglednica 1: Izdajanje računov

Dobave		Obveznost izdaje računa v skladu z direktivo o DDV?	Ali država članica lahko določi obveznosti izdajanja računov?	Pravila katere države članice glede izdajanja računov se uporabljajo?
Domne vna dobava med podjetji	Prodaja uvoženega blaga na daljavo (člen 14a(1))	Se ne uporablja.* * Trgovinski račun za carinjenje	Se ne uporablja.	Se ne uporablja.
	Dobava blaga znotraj EU (člen 14a(2))	DA	Se ne uporablja.	Država članica, v kateri se opravi dobava.
Domne vna dobava med podjetji in potrošniki	Prodaja uvoženega blaga na daljavo (člen 14a(1)), <u>ki se opravi v EU</u>	NE* * Trgovinski račun za carinjenje	DA	a) Uporaba posebne ureditve – država članica identifikacije b) Posebna ureditev se ne uporablja – država članica, v kateri se opravi prodaja uvoženega blaga na daljavo.
	Dobava blaga znotraj EU (člen 14a(2)): 1) domača dobava prek elektronskega a vmesnika 2) prodaja blaga na daljavo znotraj EU prek elektronskega a vmesnika	1) NE 2) a) Uporaba posebne ureditve – NE. b) Posebna ureditev se ne uporablja – DA.	1) DA 2) a) NE b) DA	a) Uporaba posebne ureditve – država članica identifikacije b) Posebna ureditev se ne uporablja – država članica, v kateri se opravi prodaja uvoženega blaga na daljavo.

2.1.5 Ali bo elektronski vmesnik domnevni dobavitelj pri vseh prodajah, ki jih omogoča?

Ali elektronski vmesnik omogoča dobavo blaga in se s tem šteje za domnevnega dobavitelja, bi bilo treba proučiti na ravni transakcije ob upoštevanju meril, opisanih v naslednjih oddelkih. Na tej podlagi se lahko šteje, da elektronski vmesnik omogoča nekatere dobave in zato pri teh velja za domnevnega dobavitelja, obenem pa je udeležen pri drugih dobavah, pri katerih se ne šteje za domnevnega dobavitelja.

Elektronski vmesnik je lahko na primer udeležen pri: 1) dobavah blaga v pošilkah z realno vrednostjo nad 150 EUR, namenjenih za uvoz v EU, pri katerih se ne šteje za domnevnega dobavitelja, in 2) dobavah blaga (ki je že dano v prosti promet v EU) znotraj EU, ki jih opravi osnovni dobavitelj/prodajalec s sedežem v EU, pri katerih se za domnevnega dobavitelja šteje trg.

2.1.6 Kdaj davčni zavezanec omogoča dobavo ali je ne omogoča?

Člen 5b izvedbene uredbe o DDV vsebuje pojasnila o tem, kdaj bi bilo treba šteti, da davčni zavezanec omogoča dobavo blaga za uporabo določbe o domnevnem dobavitelju.

Izraz „omogoča“ pomeni uporabo elektronskega vmesnika, ki prejemniku in dobavitelju, ki ponuja blago za prodajo prek elektronskega vmesnika, omogoča, da se povežeta, kar privede do dobave blaga prejemniku prek navedenega elektronskega vmesnika. Z drugimi besedami, posel prodaje in nakupa med prodajalcem in prejemnikom se izvrši/sklene ob pomoči davčnega zavezanca, ki upravlja elektronski vmesnik. To zajema primere, v katerih prejemniki začnejo postopek nakupa ali dajo ponudbo za nakup blaga, osnovni dobavitelji pa sprejmejo ponudbo prek elektronskega vmesnika. Pri transakcijah e-trženja se to na splošno pokaže v dejanskem postopku oddaje naročila in plačila na blagajni, ki ga opravi elektronski vmesnik ali ki se opravi ob njegovi pomoči. Določba „kar privede do dobave blaga prek navedenega elektronskega vmesnika“ poleg tega pomeni, da se transakcija sklene na elektronskem vmesniku (spletnem mestu, portalu, prehodu, trgu, aplikacijskem programskem vmesniku ali podobnih sredstvih), vendar ni opredeljena s fizično dostavo blaga, ki jo lahko uredi/opravi davčni zavezanec, ki upravlja elektronski vmesnik, ali pa tudi ne.

Ne šteje se, da davčni zavezanec, tj. elektronski vmesnik, omogoča dobavo, če:

- a) niti neposredno niti posredno ne določa nobenih splošnih pogojev, pod katerimi se opravi dobava blaga (glej oddelek 2.1.6.1), in
- b) ni niti neposredno niti posredno udeležen pri odobritvi zaračunavanja plačila prejemniku (glej oddelek 2.1.6.2) in
- c) ni niti neposredno niti posredno udeležen pri naročanju ali dostavi blaga (glej oddelek 2.1.6.3).

Davčni zavezanec mora izpolniti vse te pogoje, da bi se lahko štelo, da ne omogoča dobave. Če davčni zavezanec izvaja samo eno od zgoraj navedenih dejavnosti, se torej še vedno lahko šteje, da omogoča dobavo blaga.

Določba o domnevnem dobavitelju se ne uporablja niti v zvezi z naslednjimi dejavnostmi (več podrobnosti je na voljo v oddelku 2.1.7):

- a) obdelavo plačil v zvezi z dobavo blaga;
- b) vključitev na seznam ali oglaševanje blaga;
- c) preusmeritev ali prenos prejemnikov na druge elektronske vmesnike, na katerih se prodaja blago, brez nadaljnjega poseganja v dobavo.

2.1.6.1 Kdaj elektronski vmesnik določa splošne pogoje dobave?

a) Pojem „določanje splošnih pogojev“

V skladu s členom 5b(2)(a) izvedbene uredbe o DDV se šteje, da davčni zavezanec, ki upravlja elektronski vmesnik in neposredno ali posredno določi kakršne koli splošne pogoje, pod katerimi se opravi dobava, omogoča dobavo blaga, zato se obravnava kot domnevni dobavitelj.

Splošne pogoje bi bilo treba razumeti kot pravice in obveznosti osnovnega dobavitelja in prejemnika, ki so povezane z dobavo, kot so cena, vrsta/narava blaga, ureditve za plačilo, dostava ali kakršna koli jamstva. Zajemajo tudi pogoje, pod katerimi osnovni dobavitelj in prejemnik uporabljata spletno mesto/platformo (vključno s pogoji za vodenje računa na spletnem mestu/platformi).

Ker se določba nanaša na katere koli splošne pogoje, ki se lahko določijo neposredno ali posredno, bi bilo treba ta pojem široko razlagati. Vključevati bi moral zelo raznovrstne davčne zavezance, ki upravljajo trg, platformo, portal ali kateri koli podoben poslovni model, ki obstaja ali se pojavi pri spletnem trgovanju/e-trgovanju.

Da bi se preprečila umetna delitev pravic in obveznosti med elektronskim vmesnikom in osnovnimi dobavitelji, se pri določanju splošnih pogojev, pod katerimi se opravi dobava blaga, uporabljata izraza „posredno“ in „nobenih“. Na primer, navedba, da je prodajalec (osnovni dobavitelj) odgovoren za blago, ki se prodaja na trgu/platformi, ali da pogodba, sklenjena med osnovnim dobaviteljem in prejemnikom, ne zadostuje, da bi se davčni zavezanec, ki upravlja elektronski vmesnik, oprostil obveznosti v zvezi z DDV kot domnevni dobavitelj.

Pojem zato presega pogodbeno razmerje in vključuje gospodarsko stanje ter zlasti vpliv ali prispevek elektronskih vmesnikov pri dejanski dobavi blaga.

b) Primeri dejavnosti, ki jih ta pojem vključuje

Za davčnega zavezanca, ki upravlja elektronski vmesnik in določa splošne pogoje, so lahko značilni razni elementi/značilnosti. Za dokončno ugotovitev je treba upoštevati vse značilnosti dobave. Kljub temu je v nadaljevanju nekaj (nekumulativno zbranih in neizčrpnih) primerov dejavnosti, ki kažejo, da davčni zavezanec, ki upravlja elektronski vmesnik, neposredno ali posredno določa splošne pogoje:

- elektronski vmesnik ima v lasti ali upravlja tehnično platformo, prek katere se dobavlja blago;
- elektronski vmesnik določi pravila za vključitev na seznam in prodajo blaga prek njegove platforme;
- elektronski vmesnik ima podatke o prejemniku, povezane z dobavo;
- elektronski vmesnik zagotavlja tehnično rešitev za sprejemanje naročil ali začetek nakupa (npr. z dajanjem blaga v voziček);
- elektronski vmesnik organizira/upravlja posredovanje ponudbe, sprejetje naročila ali plačilo blaga;
- elektronski vmesnik določa pogoje, pod katerimi je dobavitelj ali prejemnik odgovoren za plačilo stroškov vračila blaga;
- elektronski vmesnik določa osnovnemu dobavitelju enega ali več posebnih načinov plačila, pogoje za skladiščenje in odpremo ali načine pošiljanja ali dostave, ki se uporabljajo za izvedbo transakcije;
- elektronski vmesnik ima pravico, da obdela plačilo prejemnika ali ga zadrži in ne posreduje osnovnemu dobavitelju ali kako drugače omeji dostop do sredstev;

- elektronski vmesnik lahko kreditira prodajo brez dovoljenja ali odobritve osnovnega dobavitelja, če blago ni bilo ustrezno prejeto;
- elektronski vmesnik zagotavlja službo za pomoč kupcem, pomoč pri vračilu blaga ali zamenjavah ali postopke za reševanje pritožb ali sporov za dobavitelje in/ali njihove prejemnike;
- elektronski vmesnik ima pravico določiti ceno, po kateri se prodaja blago, tj. ponuditi popust v okviru programa zvestobe kupcev, ima nadzor nad cenami ali nanje vpliva.

2.1.6.2 Kdaj je elektronski vmesnik udeležen pri odobritvi zaračunavanja plačila prejemniku?

a) Pojem „odobritev zaračunavanja“

V skladu s členom 5b(2)(b) izvedbene uredbe o DDV se šteje, da davčni zavezanec, ki upravlja elektronski vmesnik in je neposredno ali posredno udeležen pri odobritvi zaračunavanja plačila prejemniku, omogoča dobavo blaga, zato zanj velja določba o domnevnem dobavitelju.

Pojem „odobritev zaračunavanja“ se nanaša na primere, v katerih lahko elektronski vmesnik vpliva na to, ali bo prejemnik plačal, kdaj bo plačal in pod katerimi pogoji bo plačal. Elektronski vmesnik odobri plačilo, ko sprejme odločitev o bremenitvi prejemnikovega računa, bančne kartice ali podobnega sredstva za dobavo ali ko od prejemnika prejme sporočilo o odobritvi plačila ali zavezo za plačilo. Ta pojem ne pomeni, da mora elektronski vmesnik dejansko izterjati ali prejeti plačilo ali da bi moral biti udeležen pri vsakem koraku postopka plačila.

b) Primeri dejavnosti, ki jih ta pojem vključuje

Za elektronski vmesnik, ki odobri zaračunavanje, so lahko značilni različni elementi/značilnosti. Za dokončno ugotovitev je treba upoštevati vse značilnosti dobave. Kljub temu je v nadaljevanju nekaj (nekumulativno zbranih in neizčrpnih) primerov dejavnosti, ki kažejo, da je elektronski vmesnik udeležen pri odobritvi zaračunavanja plačila prejemniku:

- elektronski vmesnik posreduje prejemniku informacije o plačilu, kot so cena, ki jo je treba plačati, njene komponente, morebitni dodatni stroški, rok plačila, načini plačila itd.;
- elektronski vmesnik začne postopek zaračunavanja plačila prejemniku;
- elektronski vmesnik od prejemnika zbira/prejema podatke/informacije o plačilu, kot so številka kreditne/debetne kartice, veljavnost kartice, varnostna koda, ime in/ali račun imetnika kartice, informacije o računu v digitalni ali kriptovaluti, informacije o digitalni denarnici itd.;
- elektronski vmesnik izterja plačilo za dobavljeno blago in znesek nato posreduje osnovnemu dobavitelju;
- elektronski vmesnik poveže prejemnika s tretjo osebo, ki obdela plačilo v skladu z navodili, ki jih prejme od elektronskega vmesnika (dejavnosti davčnega zavezanca, ki samo obdela plačilo in ni nikakor drugače udeležen pri dobavi, niso vključene v določbo o domnevnem dobavitelju, glej oddelek 2.1.7).

2.1.6.3 *Kdaj je elektronski vmesnik udeležen pri naročanju ali dostavi blaga?*

a) *Pojem „udeležba pri naročanju ali dostavi blaga“*

V skladu s členom 5b(2)(c) izvedbene uredbe o DDV se šteje, da davčni zavezanec, ki upravlja elektronski vmesnik in je neposredno ali posredno udeležen pri naročanju ali dostavi blaga, omogoča dobavo blaga, zato zanj velja določba o domnevnem dobavitelju.

Pojem „udeležba pri naročanju ali dostavi blaga“ bi bilo treba široko razlagati.

Udeležba pri naročanju blaga ne pomeni nujno, da je elektronski vmesnik udeležen pri pripravi naročilnice, temveč se nanaša na primere, v katerih lahko elektronski vmesnik kakor koli vpliva na naročanje blaga.

Pojem „udeležba pri dostavi blaga“ ne vključuje samo fizične dostave blaga, ki bi jo lahko uredil/opravljal elektronski vmesnik ali ki bi se lahko uredila/opravila za račun elektronskega vmesnika. Nanaša se na primere, v katerih lahko elektronski vmesnik kakor koli vpliva na dostavo blaga.

b) *Primeri dejavnosti, ki jih ta pojem vključuje*

Za davčnega zavezanca, ki upravlja elektronski vmesnik, udeležen pri naročanju ali dostavi blaga, so lahko značilni različni elementi/značilnosti. Za dokončno ugotovitev je treba upoštevati vse značilnosti dobave. Kljub temu je v nadaljevanju nekaj (nekumulativno zbranih in neizčrpnih) primerov dejavnosti, ki kažejo, da je elektronski vmesnik udeležen pri naročanju ali dostavi blaga:

- elektronski vmesnik zagotavlja tehnično orodje za sprejemanje naročil prejemnika (običajno je to voziček/plačilo na blagajni);
- elektronski vmesnik posreduje potrdilo in/ali podrobnosti naročila prejemniku in osnovnemu dobavitelju;
- elektronski vmesnik zaračuna osnovnemu dobavitelju pristojbino ali provizijo na podlagi vrednosti naročila;
- elektronski vmesnik pošlje osnovnemu dobavitelju ali tretji osebi potrditev za začetek dostave blaga/naroči, naj dostavi blago,
- elektronski vmesnik za osnovnega dobavitelja zagotavlja odpremne storitve;
- elektronski vmesnik organizira dostavo blaga;
- elektronski vmesnik posreduje podrobnosti o dostavi prejemniku.

2.1.7 *Dejavnosti, za katere se določba o domnevnem dobavitelju ne uporablja*

Člen 5b izvedbene uredbe o DDV vključuje omejen seznam dejavnosti, za katere se določba o domnevnem dobavitelju ne uporablja. Ko elektronski vmesnik izvaja **izključno** eno od teh navedenih dejavnosti ali kombinacijo dejavnosti, se ne šteje za domnevnega dobavitelja. Te dejavnosti so:

- a) obdelava plačil v zvezi z dobavo blaga in/ali

b) vključitev na seznam ali oglaševanje blaga in/ali

c) preusmeritev ali prenos prejemnikov na druge elektronske vmesnike, na katerih se prodaja blago, brez nadaljnjega poseganja v dobavo.

Za domnevnega dobavitelja se ne šteje elektronski vmesnik, ki izvaja dejavnosti, ki omogočajo dostop do sistema plačevanja ali zgolj obveščajo o možnem blagu za prodajo, na primer s klikom na oglas, ki potencialne kupce preusmeri na spletno mesto prodajalca ali manjša oglasna spletna mesta brez možnosti nakupa. Elektronski vmesnik ni neposredno ali posredno udeležen v dobavo, ki se med dobaviteljem in prejemnikom opravi popolnoma neodvisno, zato pri normalnem poteku poslovanja ne more biti seznanjen na primer s tem, i) ali in kdaj je bila transakcija sklenjena, ii) kje je blago ali iii) kam se blago prevaža. Brez takih informacij elektronski vmesnik ne bi mogel izpolniti obveznosti v zvezi z DDV kot domnevni dobavitelj.

Tudi če se ne šteje, da je elektronski vmesnik domnevni dobavitelj v zvezi z zgoraj navedenimi dejavnostmi/dobavami, bi še vedno lahko bil domnevni dobavitelj v zvezi z drugimi dobavami, ki jih omogoča.

2.1.8 Udeležba več elektronskih vmesnikov

Člen 5b izvedbene uredbe o DDV dodatno pojasnjuje pojem domnevnega dobavitelja: „prejemniku in dobavitelju, ki ponuja blago za prodajo prek elektronskega vmesnika, omogoča, da se povežeta, kar privede do dobave blaga prek tega elektronskega vmesnika“. To se nanaša na primere, v katerih se dejansko naročilo in/ali postopek plačila na blagajni upravlja/izvede prek elektronskega vmesnika. Iz tega sledi, da lahko obstaja samo en elektronski vmesnik, ki je domnevni dobavitelj, in sicer tisti, ki sprejme naročilo in prek katerega se opravi dobava. Vsak drug posrednik v dobavni verigi običajno izvaja dobavo med podjetji za osnovnega dobavitelja, elektronski vmesnik, ki je domnevni dobavitelj, ali po možnosti kateri koli drug elektronski vmesnik.

Primer 1:

Prejemnik naroči blago, ki ga osnovni dobavitelj ponuja v prodajo prek elektronskega vmesnika 1. Osnovni dobavitelj nima zalog blaga, ki ga ponuja v prodajo, temveč jih kupi prek elektronskega vmesnika 2 (platforme za neposredno dostavo). Osnovni dobavitelj elektronskemu vmesniku 2 (platformi za neposredno dostavo) naroči, naj pošlje blago neposredno prejemniku.

Da bi ugotovili, kateri elektronski vmesnik je v tem primeru domnevni dobavitelj, bi bilo treba proučiti, prek katerega elektronskega vmesnika je bila prodaja dejansko sklenjena s prejemnikom in prek katerega elektronskega vmesnika je prejemnik opravil naročilo in/ali postopek plačila na blagajni. Če se naročilo in/ali postopek plačila na blagajni opravi prek elektronskega vmesnika 1, platforma za neposredno dostavo (elektronski vmesnik 2) opravi storitev za osnovnega dobavitelja.

Primer 2:

Prejemnik namerava naročiti blago, ki je razstavljeno za prodajo na elektronskem vmesniku (EV 1). Ko nadaljuje postopek naročila, je preusmerjen na drug elektronski vmesnik (EV 2), na katerem blago v prodajo ponuja osnovni dobavitelj. Prodaja se sklene prek elektronskega vmesnika 2 (EV 2).

Čeprav je bil prvi stik opravljen prek elektronskega vmesnika 1, se prodaja sklene z elektronskim vmesnikom 2, ki je zato domnevni dobavitelj.

2.1.9 Omejena odgovornost domnevnega dobavitelja (člen 5c izvedbene uredbe o DDV)

2.1.9.1 Zakaj se je uvedla ta določba?

Določba o domnevnem dobavitelju je fikcija, ustvarjena za namene DDV. Domnevni dobavitelj običajno nima blaga, prenos lastništva blaga pa se opravi med osnovnim dobaviteljem in prejemnikom. Domnevni dobavitelj zato nima na voljo potrebnih informacij za določitev kraja dobave in izpolnitev obveznosti v zvezi z DDV, tj. o kraju, kjer je blago v času transakcije (lokacija, s katere se blago odpošlje), ali naravi dobavljenega blaga. Elektronski vmesnik mora take informacije prejeti od osnovnega dobavitelja. Poleg tega mora elektronski vmesnik opredeliti svoje obveznosti v zvezi z DDV v trenutku, ko prejemnik opravi postopek plačila na blagajni. Domnevni dobavitelj se zato za zagotovitev pravilne obravnave DDV (obveznosti plačila in poročanja) v zvezi z dobavo pogosto zanaša na točnost informacij, ki jih predložijo dobavitelji pred ali najpozneje med postopkom plačila na blagajni. Da se trgov ne bi naložilo nesorazmerno breme, se zagotovi več pravne varnosti, njihova odgovornost za plačilo DDV pa je omejena v vnaprej opredeljenih primerih.

V skladu s členom 5c izvedbene uredbe o DDV davčni zavezanec, ki upravlja elektronski vmesnik in za katerega se šteje, da je sam prejel in dobavil blago, ni dolžan plačati zneska DDV, ki presega DDV, ki ga je prijavil in plačal za to dobavo, kadar velja **vse od navedenega**:

- a) davčni zavezanec se za ustrezno prijavo in plačilo zneska DDV na zadevno dobavo zanaša na informacije, ki mu jih predložijo dobavitelji, ki prodajajo blago prek elektronskega vmesnika, ali druge tretje osebe;
- b) informacije iz točke (a), ki ji predložijo dobavitelji blaga, so napačne;

- c) davčni zavezanec lahko dokaže, da ni vedel in ni mogel razumno vedeti, da so prejete informacije nepravilne.

Ko so izpolnjeni zgoraj navedeni pogoji za omejitev odgovornosti, elektronski vmesnik ne bo odgovoren za plačilo razlike v DDV v zvezi z zadevnimi dobavami ter morebitne kazni in obresti za zamude pri plačilih, če se dolgovani DDV znova odmeri. V navedenem primeru se lahko uveljavlja odgovornost osnovnega dobavitelja, kadar država članica sprejme nacionalne ukrepe, ki predvidevajo solidarno odgovornost takega osnovnega dobavitelja. Elektronski vmesnik mora uporabiti nove/pravilne informacije pri prihodnjih transakcijah.

Primer 1:

Potrošnik naroči blago prek elektronskega vmesnika od osnovnega dobavitelja in navede naslov za dostavo v državi članici A. DDV, ki ga obračuna elektronski vmesnik, je DDV, ki se uporablja za blago v državi članici A. Po oddanem naročilu se prejemnik in osnovni dobavitelj dogovorita, da se dostava opravi v državi članici B, v kateri je stopnja DDV za dobavljeno blago višja od stopnje DDV v državi članici A. Elektronski vmesnik o tem ni obveščen. V tem primeru elektronski vmesnik ni odgovoren za plačilo razlike v DDV ter morebitne kazni in obresti za zamude pri plačilih v državi članici B. Odgovornost osnovnega dobavitelja se lahko uveljavlja samo, če je država članica B sprejela nacionalne ukrepe, ki določajo solidarno odgovornost osnovnega dobavitelja.

Primer 2:

Osnovni dobavitelj obvesti elektronski vmesnik o vrednosti in naravi blaga, na podlagi katerih dolgovani DDV znaša 100 EUR. Elektronski vmesnik pomotoma prijavi DDV v višini 70 EUR. Določba o omejeni odgovornosti se v tem primeru ne uporablja, elektronski vmesnik pa je še vedno dolžan plačati 30 EUR (razlika med 100 EUR in 70 EUR) ter morebitno kazen in obresti za zamude pri plačilih.

Primer 3:

Davčni organi med revizijo ugotovijo, da bi se morala odgovornost za plačilo DDV na podlagi informacij, ki jih je predložil osnovni dobavitelj, nanašati na znesek v višini 120 EUR, ne 100 EUR, kot je določil elektronski vmesnik. Ker se določba o omejeni odgovornosti uporablja za zneske, ki niso prijavljeni, ker je osnovni dobavitelj/druga tretja oseba predložila nepravilne informacije, elektronski vmesnik ni dolžan plačati DDV v višini 20 EUR (razlika med 120 EUR in 100 EUR). V navedenem primeru se lahko uveljavlja odgovornost osnovnega dobavitelja, kadar država članica sprejme nacionalne ukrepe, ki predvidevajo solidarno odgovornost osnovnega dobavitelja.

Primer 4:

Osnovni dobavitelj s sedežem dejavnosti ali stalno poslovno enoto v EU blago vključi na seznam na spletnem mestu elektronskega vmesnika. Osnovni dobavitelj elektronski vmesnik obvesti, da je blago, ki je vključeno na seznam, v državi članici A. Elektronski vmesnik zato ne prijavi DDV v zvezi s prodajo tega blaga. Med davčno revizijo pa se izkaže, da je bilo blago (v celoti ali delno) poslano potrošniku v EU neposredno z lokacije zunaj EU v eni pošiljki, vrednost blaga v navedeni pošiljki pa ni presegla 150 EUR. Elektronski vmesnik ni dolžan plačati ustreznega zneska DDV kot domnevni dobavitelj pri prodaji uvoženega blaga na daljavo. Vendar pri tej transakciji ne sme priti do izgube DDV, saj bo DDV pobran ob uvozu blaga v EU (izjema za sistem VEM za uvoz ni mogoča).

2.1.9.2 Dokazno breme v zvezi z zgoraj navedenimi pogoji

Dokazno breme dejansko nosi davčni zavezanec, ki upravlja elektronski vmesnik (domnevni dobavitelj) in mora dokazati, da so potrebni pogoji izpolnjeni, da bi lahko uporabil določbo o omejeni odgovornosti. Ker se vsak primer lahko razlikuje, ni mogoče zagotoviti jasno določenih smernic o tem, kdaj so pogoji izpolnjeni za vsak posamezen scenarij. To bi bilo treba proučiti in dokazati za vsak primer posebej. Kljub temu bi moral elektronski vmesnik upoštevati naslednje vidike:

prvič, domnevni dobavitelj bi si moral s poslovnega vidika utemeljeno in vztrajno prizadevati za zbiranje vseh potrebnih informacij od osnovnega dobavitelja, da bi lahko izpolnil svoje obveznosti v zvezi z DDV. To bi bilo treba v potrebnem obsegu opredeliti kot del poslovnega odnosa med dobaviteljem in elektronskim vmesnikom kot domnevnim dobaviteljem. To se lahko torej razlikuje glede na posamezen elektronski vmesnik (njegovo velikost, stopnjo avtomatizacije itd.).

Informacije, ki bi jih elektronski vmesnik moral zbrati od osnovnega dobavitelja, na katerega se mora nato tudi zanesti za namene poročanja o DDV in njegovega pobiranja, vključujejo:

- kraj sedeža osnovnega dobavitelja,
- opis blaga,
- davčno osnovo za namene DDV (na podlagi cene ob plačilu računa),
- lokacijo, s katere se blago odpošlje (na podlagi informacij, ki so na voljo do trenutka plačila računa),
- informacije o vračilu blaga in preklicu prodaje.

Elektronski vmesnik bi moral v okviru poslovnega odnosa z osnovnim dobaviteljem vztrajati glede pomena predložitve vseh ustreznih informacij zagotoviti, da se osnovni dobavitelj tega zaveda. Če osnovni dobavitelj nikoli ne predloži potrebnih informacij, bi moral domnevni dobavitelj (elektronski vmesnik) ustrezno ukrepati;

drugič, elektronski vmesnik bi moral ravnati v dobri veri in s skrbnostjo dobrega gospodarja. Ali to drži, bi bilo treba proučiti na podlagi določenih okoliščin dobave, vendar tudi ob upoštevanju notranje organizacije elektronskega vmesnika in informacij, ki so lahko na voljo v sistemu/okolju elektronskega vmesnika. Ravnanje s skrbnostjo dobrega gospodarja se lahko razlikuje glede na velikost podjetja, poslovni model, število transakcij, pri katerih je elektronski vmesnik domnevni dobavitelj, število osnovnih dobaviteljev itd. Na primer, medtem ko bi nekateri elektronski vmesniki lahko izvajali v celoti avtomatizirano rešitev za preverjanje informacij, ki jih predložijo osnovni dobavitelji, in odkrivanje možnih napak, drugi ne bodo imeli sredstev za izvajanje tako obsežne rešitve in bi izvajali samo naključna preverjanja podatkov.

Določba o omejeni odgovornosti upošteva razlike med elektronskimi vmesniki in sprejema dejstvo, da se pojem skrbnosti dobrega gospodarja prenaša v različne postopke za različne vmesnike. Pravilo o domnevnem dobavitelju ne bi smelo ustvariti nesorazmernega bremena za elektronske vmesnike, obenem pa ni njegov cilj niti, da zahteva obsežen standard preverjanj, ki naj bi se izvajala pri vsaki dobavi, kar bi lahko povzročilo večje breme za manjše platforme v primerjavi z večjimi, zaradi česar bi nekatere večje platforme lahko pridobile celo večji tržni delež. Vendar bo to neizogibno vplivalo na notranji nadzor poslovanja elektronskih vmesnikov in jih bo morda treba prilagoditi, da bi elektronski vmesnik lahko ravnal s skrbnostjo dobrega gospodarja.

Nekaj teoretičnih smernic, zlasti v zvezi z ravno odgovornosti davčnega zavezanca, je na voljo v sodni praksi Sodišča Evropske unije (SEU). V navedenih primerih je SEU poudarilo, da bi trgovec moral ravnati v dobri veri in sprejeti vse ukrepe, ki jih je od njega mogoče razumno zahtevati, zato da se prepriča, ali transakcija, ki jo je opravil, ne vodi do davčne utaje⁹. Odgovornost davčnega zavezanca je torej omejena na običajno primerno skrbnost trgovca (ali skrbnost dobrega gospodarja¹⁰) v teku njegovega poslovanja.

V praktičnem smislu bi naslednji primeri (neizčrpen seznam) lahko bili prikaz skrbnosti dobrega gospodarja elektronskih vmesnikov:

- elektronski vmesnik obvesti osnovne dobavitelje (npr. ko sprejmejo odločitev, da trgovci lahko uporabijo elektronski vmesnik, v splošnih pogojih itd.) o potrebnih informacijah, ki jih je treba zagotoviti, in jasno opozori na pomen teh informacij za pravilno poročanje o DDV in njegovo pobiranje;
- elektronski vmesnik od osnovnih dobaviteljev zahteva, da ustrezno posredujejo te informacije v elektronski vmesnik (npr. zahteva, da naložijo opis blaga, navede jasna navodila o tem, kako naj proizvode, ki so vključeni na seznam, razvrstijo v elektronskem vmesniku, zahteva, da sporočijo lokacijo blaga, s katere bo odposlano itd.). V okviru prizadevanj za zbiranje pravih informacij in odpravo napak lahko elektronski vmesnik osnovnim dobaviteljem zagotovi dodatna navodila, na primer če imajo dobavitelji težave pri pravilnem razvrščanju proizvodov (npr. v okviru pogostih vprašanj ali prek skupin za podporo, če obstaja);
- elektronski vmesnik vzpostavi primerne postopke preverjanja v zvezi z informacijami, ki jih posredujejo osnovni dobavitelji za nekatere kategorije proizvodov (npr. kategorije proizvodov, za katere bi bilo mogoče uporabiti različne stopnje DDV na podlagi posebnih značilnosti proizvoda). To bi lahko temeljilo na vizualnem preverjanju (ujemanje slike proizvoda z njegovim opisom) in tehnikah za strojno učenje (ki uporabljajo iskalne izraze za proizvode, ki so vključeni na seznam, s ključnimi značilnostmi davčne stopnje za proizvod). Kako se bodo ti pregledi izvajali, bo odvisno predvsem od velikosti podjetja, števila transakcij, poslovnega modela itd. vsakega posameznega elektronskega vmesnika, zagotoviti pa je treba tudi ustreznost in sorazmernost pregledov;
- če ima elektronski vmesnik poleg podatkov, ki jih neposredno posreduje osnovni dobavitelj, na voljo druge že razpoložljive podatke o blagu iz notranjih ali zunanjih virov, ki bi lahko pomagali popraviti napačne informacije, bi moral te podatke uporabiti v okviru svojih obveznosti ravnanja s skrbnostjo dobrega gospodarja.

⁹ Glej v tej zvezi na primer sodbe SEU z dne 14. junija 2017, *Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis*, C-26/16, točki 71 in 72, z dne 6. septembra 2012, *Mecsek-Gabona*, C-273/11, točka 48, z dne 31. januarja 2013, *LVK* – 56, C-643/11, točka 63, z dne 21. februarja 2008, *Netto Supermarkt*, C-271/06, točki 24 in 25, in z dne 6. septembra 2012, *Gábor Tóth*, C-324/11, točka 45.

¹⁰ Sodba *Netto Supermarkt*, C-271/06, točka 27.

2.1.9.3 Kdo je dolžan plačati DDV, če ga ne plača domnevni dobavitelj?

Kot je že pojasnjeno v oddelku 2.1.4 zgoraj, se na podlagi določbe o domnem dobavitelju davčni zavezanec, ki omogoča dobavo z uporabo elektronskega vmesnika, obravnava kot dejanski dobavitelj blaga prejemniku (za namene DDV). Elektronski vmesnik prevzame pravice in obveznosti osnovnega dobavitelja v zvezi z DDV za dobavo navedenemu prejemniku. Zato se šteje, da je domnevni dobavitelj (in ne osnovni dobavitelj) dolžan plačati DDV na navedeno dobavo.

Vendar lahko države članice na podlagi člena 205 direktive o DDV uvedejo potrebne nacionalne ukrepe, ki zagotavljajo solidarno odgovornost osnovnega dobavitelja.

2.1.10 Domneva o statusu prodajalca in kupca

V skladu s členom 5d izvedbene uredbe o DDV domnevni dobavitelj predpostavlja, da je prodajalec blaga prek elektronskega vmesnika davčni zavezanec, kupec zadevnega blaga pa ni davčni zavezanec, razen če ima informacije o nasprotnem. Ta določba bi morala odpraviti nesorazmerno breme za domnevnega dobavitelja, ki bi nastalo zaradi preverjanja statusa prodajalca in kupca v vsakem posameznem primeru, s čimer se zagotovi večja pravna varnost domnevnega dobavitelja.

2.1.10.1 Domneva o statusu prodajalca

Elektronski vmesnik bi moral upoštevati, da je osnovni dobavitelj davčni zavezanec, razen če je od dobavitelja ali iz drugih virov prejel informacije, ki dokazujejo nasprotno. Zgolj dejstvo, da identifikacijska številka za DDV ali davčna številka ni na voljo (npr. dobavitelj med registracijo/prijavo v elektronskem vmesniku te številke ni predložil), še ne pomeni, da osnovni dobavitelj ni davčni zavezanec.

Če osnovni dobavitelj v elektronskem vmesniku navede, da deluje kot oseba, ki ni davčni zavezanec, bi ga elektronski vmesnik moral tako tudi obravnavati. Vendar bi moral elektronski vmesnik vključevati postopek preverjanja, da bi ugotovil, ali osnovni dobavitelj glede na dobave, ki jih opravlja, ne izpolnjuje pogojev, na podlagi katerih lahko postane davčni zavezanec.

2.1.10.2 Domneva o statusu prejemnika

Čeprav identifikacijska številka za DDV ali davčna številka ni nujen temeljni pogoj za davčnega zavezanca, je pomemben element, ki dokazuje status osebe kot davčnega zavezanca. Če torej elektronski vmesnik nima informacij o nasprotnem in če prejemnik med registracijo/prijavo v elektronskem vmesniku ni navedel identifikacijske številke za DDV ali davčne številke, prejemnika obravnava kot osebo, ki ni davčni zavezanec.

2.2 OBVEZNOSTI ELEKTRONSKIH VMESNIKOV GLEDE VODENJA EVIDENC

2.2.1 Katere so obveznosti domnevnega dobavitelja glede vodenja evidenc?

Kot je pojasnjeno v oddelku 2.1.4 zgoraj, se na podlagi določbe o domnem dobavitelju davčni zavezanec, ki omogoča dobavo z uporabo elektronskega vmesnika, obravnava kot dejanski dobavitelj blaga za namene DDV. V tej določbi domnevni dobavitelj prevzame pravice in obveznosti osnovnega dobavitelja v zvezi z DDV za dobavo prejemniku. Enako velja, kadar davčni zavezanec sodeluje pri zagotavljanju elektronsko opravljenih storitev, pri katerih se šteje, da deluje v svojem imenu v skladu s členom 9a izvedbene uredbe o DDV.

Domnevni dobavitelj torej ima obveznosti vodenja evidenc kot vsi drugi dobavitelji. V zvezi s tem člen 54c(1) izvedbene uredbe o DDV pojasnjuje, da domnevni dobavitelj vodi naslednje evidence:

1. če uporablja eno od posebnih ureditev iz poglavja 6 naslova XII direktive o DDV¹¹; evidence iz člena 63c izvedbene uredbe o DDV (glej oddelek 2.2.1.1);
2. če ne uporablja nobene od teh posebnih ureditev: evidence iz člena 242 direktive o DDV. V tem primeru vsaka nacionalna zakonodaja določi, katere evidence morajo davčni zavezanci voditi in v kakšni obliki.

2.2.1.1 Obveznosti domnevnega dobavitelja, ki uporablja eno od posebnih ureditev, glede vodenja evidenc

Člen 63c izvedbene uredbe o DDV pojasnjuje, katere informacije bi morale vsebovati evidence, ki jih vodijo davčni zavezanci, ki uporabljajo eno od posebnih ureditev. To velja za vse davčne zavezance, ki uporabljajo eno od posebnih ureditev, vključno z domnevnim dobaviteljem.

V preglednici 2 v nadaljevanju so navedeni elementi, ki bi jih davčni zavezanci morali vključiti v evidence v skladu s tem, katero ureditev uporabljajo.

Preglednica 2: Obveznosti domnevnega dobavitelja, ki uporablja eno od posebnih ureditev, glede vodenja evidenc

	Davčni zavezanec uporablja neunijsko ureditev (sistem VEM) ali unijsko ureditev (sistem VEM)	Davčni zavezanec uporablja uvozno ureditev (sistem VEM za uvoz)
	Člen 63c(1) izvedbene uredbe o DDV	Člen 63c(2) izvedbene uredbe o DDV
Informacije, ki jih mora davčni zavezanec vključiti v evidence	(a) Država članica potrošnje, v katero se dobavlja blago ali v kateri se opravljajo storitve; (b) vrsta opravljenih storitev ali opis in količina dobavljenega blaga; (c) datum dobave blaga ali opravljanja storitev; (d) davčna osnova z navedbo uporabljene valute; (e) morebitno poznejše povečanje ali zmanjšanje davčne osnove; (f) uporabljena stopnja DDV; (g) znesek DDV, ki ga je treba plačati, z navedbo uporabljene valute; (h) datum in znesek prejetih plačil; (i) morebitna predplačila, prejeta pred dobavo blaga ali opravljanjem storitve; (j) če je izdan račun, podatki, ki jih račun	(a) Država članica potrošnje, v katero se dobavlja blago; (b) opis in količina dobavljenega blaga; (c) datum dobave blaga; (d) davčna osnova z navedbo uporabljene valute; (e) morebitno poznejše povečanje ali zmanjšanje davčne osnove; (f) uporabljena stopnja DDV; (g) znesek DDV, ki ga je treba plačati, z navedbo uporabljene valute; (h) datum in znesek prejetih plačil; (i) če je izdan račun, podatki, ki jih račun vsebuje; (j) informacije, uporabljene za določitev kraja, kjer se začne in konča odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku;

¹¹ Neunijska, unijska ali uvozna ureditev.

	vsebuje; (k) v zvezi s storitvami informacije, uporabljene za določitev kraja, kjer ima prejemnik sedež ali stalni naslov ali kjer običajno prebiva, v zvezi z blagom pa informacije, uporabljene za določitev kraja, kjer se začne in konča odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku; (l) dokazi o morebitnem vračilu blaga, vključno z uporabljenimi davčno osnovo in stopnjo DDV.	(k) dokazi o morebitnem vračilu blaga, vključno z uporabljenimi davčno osnovo in stopnjo DDV; (l) številka naročila ali enotna transakcijska številka; (m) enotna številka pošiljke, če je davčni zavezanec neposredno udeležen pri dobavi.
--	--	---

Evidence iz člena 63c izvedbene uredbe o DDV je treba hraniti 10 let od konca leta, v katerem je bila opravljena dobava, in morajo biti na voljo v elektronski obliki na zahtevo držav članic. Take evidence se lahko zadevnim državam članicam predložijo na standardnem obrazcu¹².

2.2.2 Informacije, shranjene v elektronskih vmesnikih, ki omogočajo dobave, vendar niso domnevni dobavitelji

Člen 242a direktive o DDV se uporablja za elektronske vmesnike, ki **omogočajo dobave blaga in opravljanje storitev**, vendar **niso domnevni dobavitelji**. To se zgodi, kadar:

- elektronski vmesnik omogoča opravljanje storitev osebi, ki ni davčni zavezanec¹³;
- Elektronski vmesnik omogoča dobavo blaga znotraj Skupnosti (vključno z domačimi dobavami), osnovni dobavitelj pa ima sedež v EU.
- Elektronski vmesnik omogoča prodajo uvoženega blaga na daljavo v pošiljkah z vrednostjo nad 150 EUR, ki se opravi v EU, ne glede na to, kje ima sedež osnovni dobavitelj/prodajalec.

Člen 242a direktive o DDV za navedene elektronske vmesnike določa, da morajo evidence o dobavah, ki jih omogočajo, hraniti deset let od konca leta, v katerem je bila posamezna dobava opravljena. Na primer, za dobave, opravljene v letu 2021, bi morali evidence hraniti do konca leta 2031. Navedene evidence biti dovolj natančne in na voljo v elektronski obliki na zahtevo držav članic. V zvezi z informacijami, ki jih je treba hraniti v evidencah elektronskega vmesnika, se upošteva, katere informacije so na voljo takemu davčnemu zavezancu (elektronskemu vmesniku), katere informacije so upoštevne za davčno upravo in katere informacije so sorazmerne z namenom določbe. Upošteva se tudi, da je treba ravnati v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov ((EU) 2016/679) (glej izjavo k zapisniku Sveta, izdano ob sprejetju sprememb direktive o DDV¹⁴).

¹² Člen 39 Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

¹³ Če se ne šteje, da je elektronski vmesnik domnevni dobavitelj, ki opravlja telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronsko opravljene storitve na podlagi člena 9a izvedbene uredbe o DDV.

¹⁴ Dokument Sveta 14769/1/17 REV 1.

2.2.2.1 *Kdaj davčni zavezanec omogoča dobavo, ne da bi bil domnevni dobavitelj?*

Člen 54b izvedbene uredbe o DDV določa, kdaj bi se moralo šteti, da davčni zavezanec omogoča dobavo blaga ali opravljanje storitev, zaradi obveznosti poročanja v skladu s členom 242a (tj. ne da bi bil domnevni dobavitelj).

Opredelitev izraza „omogoča“ v tej določbi je podobna opredelitvi iz člena 5b izvedbene uredbe o DDV v zvezi z domnevnim dobaviteljem. Člen 5b se uporablja samo za dobave blaga, člen 54b pa vključuje tudi opravljanje storitev. Kljub temu je treba uporabiti navodilo iz zgornjega oddelka 2.1.6, da se prouči, ali elektronski vmesnik omogoča dobave blaga in opravljanje storitev, pri čemer mora voditi evidence o navedenih dobavah in opravljenih storitvah.

2.2.2.2 *Katere informacije je treba hraniti?*

V skladu s cilji, dogovorjenimi ob sprejetju svežnja o DDV za e-trgovanje, člen 54c(2) izvedbene uredbe o DDV pojasnjuje, katere informacije morajo hraniti elektronski vmesniki, ki omogočajo dobave blaga ali opravljanje storitev, ne da bi bili domnevni dobavitelji. To bi moralo davčnim organom zagotoviti, da bodo prejeli minimalen obseg informacij, ki ji lahko uporabijo pri svojih dejavnostih izvrševanja, ko nadzirajo pobiranje DDV na dobave med podjetji in potrošniki, ki so obdavčljive v EU.

Elektronski vmesniki bi morali ob upoštevanju načela sorazmernosti v zvezi z vsemi dobavami blaga in opravljenimi storitvami znotraj EU hraniti najmanj naslednje informacije:

- a) *ime, poštni naslov in elektronski naslov ali spletno mesto osnovnega dobavitelja, čigar dobava se omogoča prek elektronskega vmesnika, če je na voljo, ter:*
 - i) *identifikacijsko številko za DDV ali nacionalno davčno številko osnovnega dobavitelja,*
 - ii) *številko bančnega računa ali številko virtualnega računa osnovnega dobavitelja;*
- b) *opis blaga, njegovo vrednost in kraj, kjer se zaključi odpošiljanje ali prevoz blaga, skupaj s časom dobave in, če je na voljo, številko naročila ali enotno transakcijsko številko;*
- c) *opis storitev, njihovo vrednost in informacije, na podlagi katerih se lahko določita kraj in čas dobave ter, če je na voljo, številko naročila ali enotno transakcijsko številko.*

Izraz „virtualni računi“ v tem okviru vključuje nove plačilne rešitve in plačilne storitve, kot so digitalne ali kripto valute, digitalne denarnice itd.

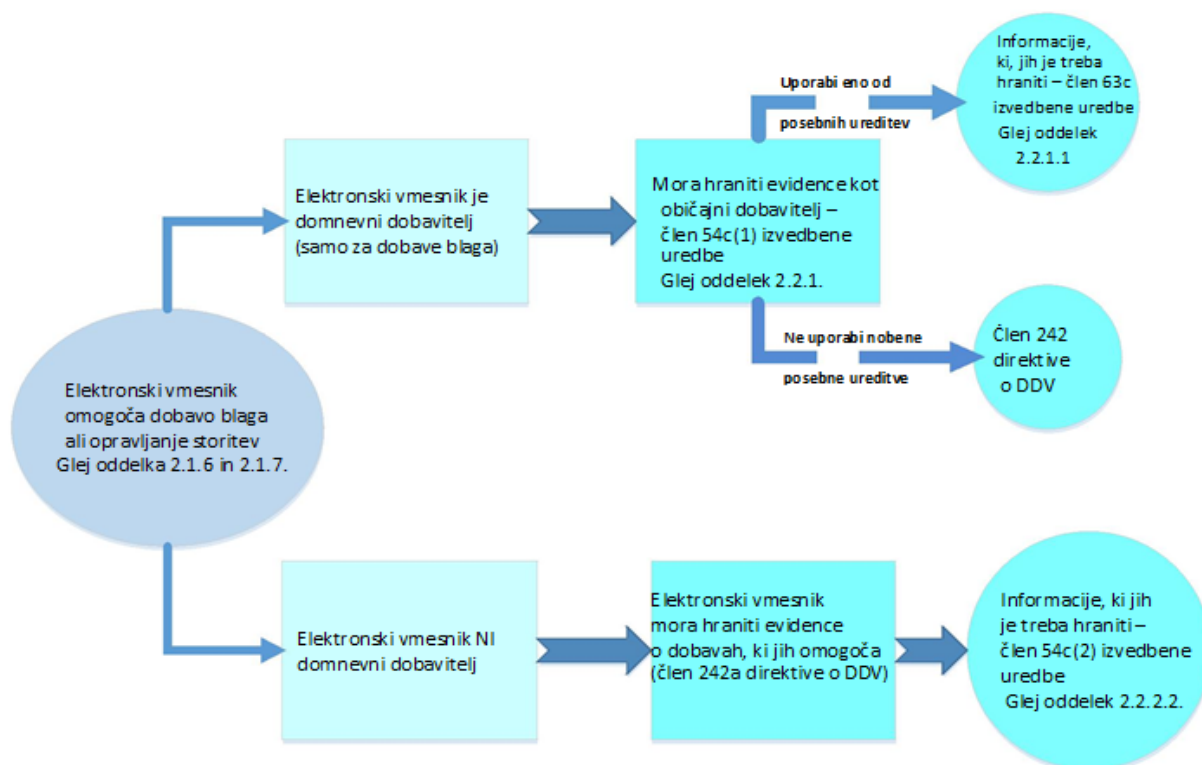
Izraz „če je na voljo“ bi bilo treba razumeti kot pridobljene informacije ali informacije, ki jih je mogoče pridobiti v okviru običajnega poslovanja elektronskih vmesnikov. To z drugimi besedami pomeni, da lahko elektronski vmesnik običajno pridobi take informacije brez posebnega temeljitega iskanja.

„Številka naročila ali enotna transakcijska številka“ je številka, dodeljena transakciji. Dodeli jo lahko osnovni dobavitelj ali elektronski vmesnik.

2.2.3 Kratek pregled – obveznosti elektronskih vmesnikov glede poročanja

Slika 3 v nadaljevanju sistematično prikazuje obveznosti elektronskih vmesnikov glede poročanja.

Slika 3: Obveznosti elektronskih vmesnikov glede poročanja

3 POSEBNE UREDITVE

Nove določbe spreminjajo obstoječi posebni ureditvi DDV¹⁵, ki sta določeni v direktivi o DDV (neunijska in unijska ureditev), in dodajajo novo (uvozna ureditev). Preglednica v nadaljevanju vsebuje pregled sprememb, ki se bodo začele uporabljati 1. julija 2021.

Preglednica 3: Pregled sprememb posebnih ureditev od 1. julija 2021

Transakcije	Davčni zavezanec/dobavitelj, ki nima sedeža v EU		Davčni zavezanec/dobavitelj s sedežem v EU	
	Posebna ureditev	Potreba po posredniku ali davčnem zastopniku ¹⁶	Posebna ureditev	Potreba po posredniku ali davčnemu zastopniku
Opravljanje storitev med podjetji in potrošniki	Neunijska ureditev (sistem VEM)	NE ¹⁷	Unijska ureditev (sistem VEM)	NE
Prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti	Unijska ureditev (sistem VEM)	NE ¹⁸	Unijska ureditev (sistem VEM)	NE
Domače dobave prek elektronskega vmesnika	Unijska ureditev (sistem VEM)	NE ¹⁹	Unijska ureditev (sistem VEM)	NE
Prodaja na daljavo iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj uvoženega blaga v pošiljkah z vrednostjo največ 150 EUR	Uvozna ureditev (sistem VEM za uvoz)	DA ²⁰	Uvozna ureditev (sistem VEM za uvoz)	NE ²¹

Kaj je sistem VEM?

Mini sistem vse na enem mestu (mini VEM) je elektronski sistem, s katerim lahko davčni zavezanci, ki opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve za potrošnike v EU, DDV, ki so ga obvezni plačati v vseh državah članicah EU, prijavijo in plačajo samo v eni državi članici. Mini VEM bo od 1. julija 2021 vključeval vse storitve med podjetji in potrošniki, ki se opravljajo v državah članicah, v

¹⁵ Glej opredelitev v glosarju.

¹⁶ Opredelitev posrednika in davčnega zastopnika je na voljo v glosarju.

¹⁷ Države članice od dobaviteljev iz tretjih držav ne smejo zahtevati, da imenujejo davčnega zastopnika za uporabo neunijske ureditve (člen 204 direktive o DDV).

¹⁸ V skladu s členom 204 direktive o DDV lahko države članice v tem primeru od davčnega zavezanca zahtevajo, da imenuje davčnega zastopnika, ki je dolžan plačati DDV.

¹⁹ V skladu s členom 204 direktive o DDV lahko države članice v tem primeru od davčnega zavezanca zahtevajo, da imenuje davčnega zastopnika, ki je dolžan plačati DDV.

²⁰ Razen v zvezi z dobaviteljem, ki ima sedež v tretji državi in s katerim je EU sklenila sporazum o vzajemni pomoči, več podrobnosti je na voljo v poglavju 4.

²¹ Davčni zavezanec lahko imenuje posrednika za uporabo uvozne ureditve, vendar tega ni obvezen storiti.

katerih ponudnik nima sedeža, prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in nekatere domače dobave blaga, s čimer bo postal t. i. sistem vse na enem mestu (sistem VEM).

Pripravljena bo nova ureditev za prijavo in plačilo DDV na prodajo na daljavo iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj uvoženega blaga nizke vrednosti, tj. sistem vse na enem mestu za uvoz (sistem VEM za uvoz).

V preglednici 4 so razčlenjene vse vrste dobave in opravljanja storitev ter vrste davčnih zavezancev, za katere velja vsaka od teh posebnih ureditev.

Preglednica 4: Pregled posebnih ureditev

	Neunijska ureditev/sistem VEM	Unijska ureditev/sistem VEM	Uvozna ureditev/sistem VEM za uvoz
Vrste dobave in opravljanja storitev	VSE VRSTE opravljanja storitev med podjetji in potrošniki za prejemnike v EU	a) VSE VRSTE opravljanja storitev med podjetji in potrošniki znotraj Skupnosti b) Prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti c) Člen 14a(2) v zvezi z domačimi dobavami blaga med podjetji in potrošniki	Prodaja uvoženega blaga na daljavo v pošiljkah do 150 EUR
Davčni zavezanci	Ki nimajo sedeža v EU	a) Samo s sedežem v EU b) S sedežem v EU in zunaj EU c) Elektronski vmesniki s sedežem v EU in zunaj EU	S sedežem v EU in zunaj EU, vključno z elektronskimi vmesniki

Katere so prednosti sistema VEM?

Sistem vse na enem mestu poenostavlja obveznosti v zvezi z DDV za podjetja, ki prodajajo blago in opravljajo storitve za končne potrošnike po vsej EU, saj jim omogoča:

- da se identificirajo za DDV po elektronski poti v samo eni državi članici za vsako upravičeno prodajo blaga in opravljanje storitev za prejemnike iz vseh drugih 26 držav članic;
- da predložijo obračun DDV v samo en elektronski sistem VEM in opravijo samo eno plačilo dolgovanega DDV na vse te prodaje blaga in opravljene storitve;
- da sodelujejo z davčno upravo države članice, v kateri so se registrirali za uporabo sistema VEM, in poslujejo v enem jeziku, tudi če prodajajo blago po vsej EU.

Praktični vidiki sistema VEM in sistema VEM za uvoz, kot so registracija in odjava, obračuni DDV, popravki, plačila DDV itd., so opisani v [Guide to the VAT OSS \(Priročnik o sistemu vse na enem mestu za DDV\)](#)²².

3.1 NEUNIJSKA UREDITEV

3.1.1 Upoštevne določbe

Upoštevne določbe so na voljo v direktivi o DDV in izvedbeni uredbi o DDV.

Direktiva o DDV

- Člen 358a–člen 369

Izvedbena uredba o DDV

- Členi 57a–63c

3.1.2 Kaj prinašajo nova pravila?

Z novimi pravili se področje uporabe posebne ureditve za davčne zavezance, ki nimajo sedeža v EU in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve (neunijska ureditev), razširi **na vse storitve, ki se opravljajo za osebe, ki niso davčni zavezanci, v državi članici v skladu s pravili o kraju dobave in opravljanja storitev**.

To pomeni, da se podjetjem, ki nimajo sedeža v EU in opravljajo storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci (potrošniki) v EU, od 1. julija 2021 ne bo več treba identificirati za DDV v vsaki državi članici, v kateri opravljajo svoje storitve. Namesto tega se dolgovani DDV na te opravljene storitve lahko prijavi in plača samo v eni državi članici (tako imenovani državi članici identifikacije) prek sistema vse na enem mestu (sistem VEM, neunijska ureditev).

Z novimi pravili se ne spremeni kraj opravljanja navedenih storitev, temveč se samo poenostavi postopek prijave DDV, ki je zapadel v plačilo v državah članicah EU, v katerih se storitev opravi.

3.1.3 Kdo lahko uporabi neunijsko ureditev in za katere storitve?

Neunijsko ureditev lahko uporabijo izključno **davčni zavezanci** (ponudniki), **ki nimajo sedeža v EU**. To so davčni zavezanci, ki v EU nimajo sedeža svoje dejavnosti ali stalne poslovne enote. Neunijsko ureditev za opravljanje storitev med podjetji in potrošniki lahko ti davčni zavezanci uporabijo tudi, če so identificirani ali se morajo identificirati za namene DDV v eni od držav članic zaradi opravljanja drugih storitev.

Od 1. julija 2021 bo neunijska ureditev veljala za **vse opravljene storitve** (vključno s telekomunikacijskimi storitvami, storitvami oddajanja in elektronsko opravljenimi storitvami) v EU, ki jih bodo zgoraj opredeljeni davčni zavezanci opravili za osebe, ki niso davčni zavezanci (potrošniki). Če se ponudniki odločijo, da bodo uporabili neunijsko ureditev, jo morajo uporabiti za prijavo in plačilo DDV za vse te storitve med podjetji in potrošniki, ki so opravljene v EU.

Primeri opravljenih storitev med podjetji in potrošniki (neizčrpen seznam), o katerih bi bilo mogoče poročati v okviru neunijske ureditve, so:

²² Guide to the VAT OSS (Priročnik o sistemu vse na enem mestu za DDV) je v pripravi.

- nastanitvene storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci brez sedeža;
- vstopnine za kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne ali podobne dogodke, kot so sejmi in razstave;
- prevozne storitve;
- ocenjevanje premičnin in delo na premičninah;
- pomožne prevozne dejavnosti, kot so nakladanje, razkladanje, pretovarjanje ali podobne dejavnosti;
- storitve, povezane z nepremičninami;
- dajanje prevoznih sredstev v najem;
- opravljanje restavracijskih storitev ter storitev priprave in dostave hrane za potrošnjo na krovu plovila, zrakoplova ali vlaku itd.

Primer 1:

Ponudnik, ki nima sedeža v EU, opravlja storitve, povezane s premičninami (npr. prenove) v Nemčiji, Franciji in na Madžarskem za prejemnike v navedenih državah članicah. Isti ponudnik je identificiran za DDV v Nemčiji za opravljanje drugih vrst storitev (npr. dobave blaga med podjetji). Ponudnik se odloči, da bo uporabil neunijsko ureditev v Franciji (država članica identifikacije). Zato mora prek sistema VEM v Franciji prijaviti in plačati DDV za vse opravljene storitve, ki so zajete v posebni ureditvi. Opravljanja teh storitev, povezanih s premičninami, ne more prijaviti v Nemčiji v okviru obračuna nemškega DDV. Druge storitve (dobave blaga med podjetji) v Nemčiji, ki niso zajete v posebni ureditvi, mora prijaviti v okviru domačega obračuna nemškega DDV. V domačem obračunu nemškega DDV lahko uveljavlja odbitek vseh DDV, obračunanih v Nemčiji. V zvezi z DDV, obračunanimi v Franciji ali na Madžarskem, mora pri davčnem organu zadevne države članice vložiti zahtevek za vračilo DDV v skladu s 13. Direktivo.

Primer 2:

Če se isti ponudnik registrira za uporabo sistema VEM v Nemčiji, mora DDV na vse opravljene storitve, ki so zajete v posebni ureditvi, prijaviti in plačati prek sistema VEM v Nemčiji. Druge storitve v Nemčiji (npr. dobave blaga med podjetji), ki niso zajete v sistemu VEM, mora prijaviti v okviru domačega obračuna nemškega DDV. V navedenem domačem obračunu DDV lahko uveljavlja odbitek vseh DDV, obračunanih v Nemčiji. V zvezi z DDV, obračunanimi v Franciji ali na Madžarskem, mora pri davčnem organu zadevne države članice vložiti zahtevek za vračilo DDV v skladu s 13. Direktivo.

3.1.4 Katere so obveznosti glede izdajanja računov?

Direktiva o DDV ne določa obveznosti glede izdajanja računov za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v EU, za potrošnike v EU. Kljub temu lahko države članice v svoji nacionalni zakonodaji zahtevajo, da se za te opravljene storitve izdajo računi. Če je ponudnik registriran na podlagi neunijske ureditve, se uporabljajo pravila za izdajanje računov države članice identifikacije. Če ponudnik ni registriran na podlagi neunijske ureditve, se uporabljajo pravila za izdajanje računov države članice, v kateri se storitev opravi.

3.1.5 Ali je treba imenovati davčnega zastopnika?

Države članice od ponudnikov iz tretjih držav ne smejo zahtevati, da imenujejo davčnega zastopnika, da bi lahko uporabile neunijsko ureditev (člen 204 direktive o DDV), lahko pa ponudnik posrednika imenuje sam.

Posrednik (kot je opisan v oddelku 4.2.5) se imenuje samo za uporabo ureditve za izvoz.

3.2 UNIJSKA UREDITEV

3.2.1 Upoštevne določbe

Upoštevne določbe so na voljo v direktivi o DDV in izvedbeni uredbi o DDV.

Direktiva o DDV

- Člen 14
- Člen 14a
- Člen 59c
- Členi 369a–369k

Izvedbena uredba o DDV

- Členi 57a–63c

3.2.2 Kaj prinašajo nova pravila?

Z novimi pravili, ki se bodo začela uporabljati 1. julija 2021, se bo unijska ureditev razširila na dveh področjih:

1. povečal se bo obseg **opravljenih storitev**, ki se lahko prijavijo v okviru unijske ureditve:

- ponudnik lahko poleg čezmejnega opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev v EU za osebe, ki niso davčni zavezanci, prijavi tudi druge čezmejne storitve, ki so v EU opravljene za osebe, ki niso davčni zavezanci. Primeri storitev, ki se lahko prijavijo v okviru unijske ureditve, so navedeni v oddelku 3.1.3;
- dobavitelj lahko prijavi vso prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti;
- elektronski vmesniki, ki postanejo domnevni dobavitelji pri dobavah blaga znotraj EU, lahko v okviru unijske ureditve prijavijo prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in nekatere domače dobave blaga;

2. skupina **davčnih zavezancev (dobaviteljev ali ponudnikov storitev)**, ki lahko uporabijo unijsko ureditev, se poveča (glej oddelek 3.2.3).

3.2.3 Kdo lahko uporabi unijsko ureditev in za katere storitve?

Unijsko ureditev lahko uporabi:

1. davčni zavezanec s sedežem v EU (ki ni domnevni dobavitelj) za prijavo in plačilo DDV na:

- opravljene storitve med podjetji in potrošniki v državi članici, v kateri nima sedeža;
- prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti.

Storitve, ki se opravljajo za prejemnike v državi članici, v kateri ima ponudnik svoj sedež, je treba prijaviti v nacionalnem obračunu DDV v zadevni državi članici, ne glede na to, ali je ta stalna poslovna enota udeležena pri opravljanju storitev ali ne;

2. davčni zavezanec, **ki nima sedeža v EU**, za prijavo in plačilo DDV na:

- prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti;

3. elektronski vmesnik (s sedežem v EU ali zunaj EU), ki omogoča dobave blaga (**domnevni dobavitelj**) na:

- prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti;
- nekatere domače dobave blaga.

Domače dobave blaga, tj. kadar je blago v isti državi članici kot prejemnik, ki mu je blago poslano, se lahko izjemoma prijavijo v okviru unijske ureditve, vendar samo, kadar elektronski vmesnik prijavi dobave, pri katerih postane domnevni dobavitelj (glej oddelek 2.1.3).

3.2.4 Ali se lahko unijska ureditev uporabi za del opravljenih storitev ali dobav, ki so zajete v tej ureditvi?

Če se dobavitelj ali ponudnik ali domnevni dobavitelj odloči, da se registrira na podlagi unijske ureditve, mora prijaviti in plačati DDV na vse dobave, ki so zajete v unijski ureditvi. V tem primeru jih ne more prijaviti v okviru nacionalnega obračuna DDV.

Primer 1:

Dobavitelj ali ponudnik s sedežem v EU opravlja prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in opravlja storitve za prejemnike v številnih državah članicah EU. Želi se registrirati na podlagi unijske ureditve ter v okviru te ureditve prijaviti in plačati DDV izključno na opravljene storitve. V skladu s pravili o DDV v zadevnem domačem obračunu DDV v zadevni državi članici želi tudi prijaviti in plačati DDV na prodaje blaga na daljavo.

Dobavitelj, ki se odloči registrirati za uporabo sistema VEM, bi moral prek sistema VEM prijaviti vse svoje dobave in opravljene storitve, ki so zajete v unijski ureditvi. Unijske ureditve zato ne more uporabiti samo za opravljene storitve. Ko je registriran na podlagi unijske ureditve, mora prek sistema VEM prijaviti opravljene storitve in prodajo blaga na daljavo.

Primer 2:

Elektronski vmesnik s sedežem v EU je domnevni dobavitelj pri prodaji blaga na daljavo znotraj Skupnosti in domačih dobavah blaga za prejemnike v EU. Elektronski vmesnik opravlja tudi čezmejne elektronske storitve med podjetji in potrošniki za prejemnike v EU. Sistem VEM želi uporabiti samo za prijavo in plačilo DDV na prodajo blaga na daljavo. DDV na domače dobave blaga, ki jih opravi kot domnevni dobavitelj, in elektronske storitve bi prijavil in plačal v skladu s splošnimi pravili o DDV.

Dobavitelj ali ponudnik, ki se registrira za uporabo sistema VEM, bi moral prek sistema VEM prijaviti vse svoje dobave in opravljene storitve, ki so zajete v unijski ureditvi. Elektronski vmesnik zato ne more uporabiti sistema VEM za izbrane dobave/opravljene storitve. Ko je registriran na podlagi unijske ureditve, mora vse svoje upravičene dobave in storitve (prodajo blaga na daljavo, domače dobave blaga, ki jih opravi kot domnevni dobavitelj, in opravljene storitve) prijaviti prek sistema VEM.

3.2.5 Kaj je prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti?

Prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti pomeni prodajo, pri kateri dobavitelj za njegov račun to blago odpošlje ali prevaža iz države članice, ki ni država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku konča (prvi pododstavek člena 14(4) direktive o DDV). Ta člen določa še, da je treba dobave blaga opraviti za:

- davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, katere pridobitve blaga znotraj Skupnosti niso predmet DDV v skladu s členom 3(1) direktive o DDV²³ ali
- za katero koli drugo osebo, ki ni davčni zavezanec.

Na kratko, izraz „prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti“ zajema dobave za **naslednje prejemnike**:

- dobave blaga za osebe, ki niso davčni zavezanci (potrošniki);
- dobave blaga (vključno s trošarinskimi proizvodi) davčnim zavezancem ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, iz člena 151 direktive o DDV (diplomatski odnosi, mednarodni organi, NATO itd.) ter
- dobave blaga (razen trošarinskih proizvodov) za: i) davčne zavezance, ki opravljajo samo dobave blaga ali storitve, za katere nimajo pravice do odbitka DDV, ii) davčne zavezance, ki so upravičeni do skupne pavšalne ureditve za kmete, iii) davčne zavezance, ki so upravičeni do maržne ureditve za rabljeno blago, in iv) pravne osebe, ki niso davčni zavezanci (znani tudi kot skupina štirih).

Prodaja blaga na daljavo lahko zajema katero koli vrsto blaga, ne glede na njegovo vrednost, vključno s trošarinskimi proizvodi. Področje uporabe prvega pododstavka člena 14(4) direktive o DDV in s tem tudi unijska ureditev zajemata **dobave trošarinskega blaga** samo v posebnih primerih, glede na to, katerim prejemnikom se blago dobavi, torej samo, če se dobavi:

²³ Če prejemnik opravi pridobitev blaga znotraj Skupnosti, ki niso predmet DDV, se dobava obdavči v državi članici prihoda blaga.

- osebam, ki niso davčni zavezanci, ali
- davčnim zavezancem ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve znotraj Skupnosti niso predmet DDV v skladu s členom 3(1) direktive o DDV, torej tistim, ki so navedeni v členu 151 direktive o DDV.

Prodaja trošarinskega blaga na daljavo znotraj Skupnosti članom tako imenovane skupine štirih ni vključena v prvi pododstavek člena 14(4) direktive o DDV, zato je ni mogoče prijaviti v okviru unijske ureditve (glej člen 3(1)(b) direktive o DDV).

3.2.6 Kraj dobave in opravljanja storitev

Kraj, kjer davčni zavezanec (ponudnik) s sedežem v državi članici opravlja telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve za osebo, ki ni davčni zavezanec (prejemnik) v drugi državi članici, je kraj v državi članici, v kateri ima prejemnik prebivališče.

Za kraj dobave pri prodaji blaga na daljavo znotraj Skupnosti se šteje kraj, kjer je blago v trenutku, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju konča (člen 33(a) direktive o DDV).

Pravila o kraju dobave in opravljanja storitev v zvezi z drugimi vrstami storitev, zajetimi v unijski ureditvi, se niso spremenila. Več podrobnosti je na voljo v členih 47–58 direktive o DDV.

Iz tega sledi, da bo DDV pri dobavah blaga ali opravljanju storitev za prejemnike znotraj Skupnosti zapadel v plačilo v več kot eni državi članici. Da bi dobavitelj ali ponudnik prijavil in plačal dolgovani DDV, se lahko identificira za DDV v zadevni državi članici (ali vsaki posamezni zadevni državi članici) ali se na podlagi unijskega sistema registrira za uporabo sistema VEM, kar običajno naredi v državi članici, v kateri ima sedež.

3.2.7 Prag v zvezi s krajem dobave ali opravljanja storitev (10 000 EUR)

Za podporo mikropodjetjem je bil 1. januarja 2019 uveden prag letnega prometa v višini 10 000 EUR, do katerega kraj opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev za potrošnike v drugi državi članici ostane v državi članici, v kateri ima ponudnik svoj sedež. Od 1. julija 2021 bo ta prag zajemal čezmejno opravljanje telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev in prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti, ne pa tudi opravljanja drugih vrst storitev za prejemnike v EU. Prag se izračuna ob upoštevanju skupne vrednosti čezmejnih telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev ter prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti in se uporablja za dobavitelje ali ponudnike in domnevne dobavitelje.

Čezmejno opravljanje telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev in prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti bosta zato predmet DDV v državi članici, v kateri ima dobavitelj ali ponudnik svoj sedež, če so izpolnjeni naslednji pogoji (člen 59c(1)):

1. dobavitelj ali ponudnik ima sedež ali stalno ali običajno prebivališče samo v eni državi članici;
2. telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve opravlja za prejemnike, ki imajo sedež ali stalno ali običajno prebivališče v drugi državi članici ali opravlja prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in odpošilja ali prevaža navedeno blago v drugo državo članico, ki ni država članica, v kateri ima sedež;

3. skupna vrednost teh telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev in prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti za potrošnike v drugih državah članicah v tekočem in preteklem koledarskem letu ne presega 10 000 EUR (brez DDV).

To pomeni, da se DDV v zvezi z navedenim opravljanjem čezmejnih telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev ter prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti do vrednosti 10 000 EUR obravnava enako kot v zvezi z domačimi dobavami ali opravljanjem storitev.

Vendar se dobavitelj ali ponudnik lahko odloči, da namesto praga v višini 10 000 EUR uporabi splošna pravila o kraju dobave in opravljanju storitev (npr. obdavčitev v državi članici prejemnika v primeru opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev in v državi članici, v katero se odpošlje ali prepelje blago, v primeru prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti). V tem primeru se lahko registrira za uporabo sistema VEM v državi članici, v kateri ima sedež, tudi če praga ne presega. Ta odločitev je za dobavitelja ali ponudnika obvezujoča dve koledarski leti.

Ko se letni prag v višini 10 000 EUR preseže, se v vsakem primeru uporablja splošno pravilo, DDV pa zapade v plačilo v državi članici prejemnika telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev in državi članici, v katero se odpošlje ali prepelje blago, v primeru prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti.

Ta prag se ne uporablja za:

- i) telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve, ki jih opravi ponudnik, ki nima sedeža v EU (neunijska ureditev);
- ii) prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti, ki jo opravi dobavitelj s sedežem zunaj EU;
- iii) prodajo uvoženega blaga na daljavo (uvozna ureditev);
- iv) opravljanje drugih storitev, razen telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev;
- v) domače dobave blaga, ki jih opravi domnevni dobavitelj;
- vi) dobave blaga, ki jih opravi dobavitelj, ki ima sedež ali stalno ali običajno prebivališče v več državah članicah.

V preglednici 5 v nadaljevanju so navedeni rezultati uporabe praga v višini 10 000 EUR.

Preglednica 5: Prag v zvezi s krajem dobave ali opravljanja storitev (10 000 EUR)

	Telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve med podjetji in potrošniki* ter prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti	
Prag	Dobavitelji ali ponudniki s sedežem v eni državi članici	Dobavitelji ali ponudniki s sedežem zunaj EU ali v več državah

			članicah
≤ 10 000 EUR na leto	Kraj dobave ali opravljanja storitev in DDV, ki zapade v plačilo v državi članici dobavitelja ali ponudnika (v primeru telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev) in državi članici, v katero se blago odpošlje ali prepelje (v primeru prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti).**	Dobavitelj ali ponudnik se lahko odloči, da uporabi splošno pravilo o kraju dobave/opravljanja storitev v državi članici dobavitelja ali ponudnika ali v državi članici, v katero se blago odpošlje. – Registracija na podlagi unijske ureditve ali – identifikacija za DDV v vsaki državi članici (državi članici prejemnika ali državi članici, v katero se blago odpošlje).	Prag se ne uporabi.
> 10 000 EUR na leto	Kraj dobave ali opravljanja storitev in DDV, ki zapade v plačilo v državi članici prejemnika/državi članici, v katero se blago odpošlje ali prepelje. – Registracija na podlagi unijske ureditve ali – identifikacija za DDV v vsaki državi članici prejemnika ali državi članici, v katero se blago odpošlje ali prepelje.		

* Prag v višini 10 000 EUR se za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve že uporablja od 1. januarja 2019.

** Da bi se prag uporabljal, mora biti blago poslano iz države članice sedeža.

3.2.8 Katere so obveznosti glede izdajanja računov?

Opravljanje storitev

Direktiva o DDV ne določa obveznosti glede izdajanja računov za storitve, ki se opravljajo za potrošnike v EU. Kljub temu lahko države članice v svoji nacionalni zakonodaji zahtevajo, da se za te opravljene storitve izdajo računi. V primeru izdaje računa veljajo naslednja pravila:

- pravila glede izdajanja računov države članice, v kateri je ponudnik registriran na podlagi unijske ureditve (država članica identifikacije), ali
- pravila glede izdajanja računov države članice, v kateri se opravi storitev, če ponudnik ni registriran na podlagi unijske ureditve.

Prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti

Direktiva o DDV določa, da morajo dobavitelji, ki ne uporabljajo unijske ureditve, pri prodaji blaga na daljavo znotraj Skupnosti izdati račun. Če so se registrirali na podlagi unijske ureditve, niso obvezni izdati računa za te dobave blaga. Če dobavitelj izda račun, se uporabljajo pravila glede izdajanja računov države članice, v kateri je ponudnik registriran na podlagi unijske ureditve (država članica identifikacije).

3.2.9 Ali je treba imenovati davčnega zastopnika?

Dobavitelji s sedežem v EU niso obvezni imenovati davčnega zastopnika, da bi lahko uporabljali unijsko ureditev.

Obveznost imenovanja davčnega zastopnika za uporabo unijske ureditve ni določena niti za dobavitelje (vključno z domnevnimi dobavitelji), ki nimajo sedeža v EU. Lahko pa imenovanje davčnega zastopnika zahteva država članica identifikacije v skladu s svojo nacionalno zakonodajo.

Posrednik (kot je opisan v oddelku 4.2.5) se imenuje samo za uporabo ureditve za izvoz.

3.2.10 Katero ureditev mora uporabiti dobavitelj ali ponudnik iz tretje države, če opravlja storitve za potrošnike v EU in prodaja blago na daljavo znotraj Skupnosti?

Če dobavitelj ali ponudnik iz tretje države opravlja storitve za potrošnike v EU in prodaja blago na daljavo znotraj Skupnosti, mora uporabiti dve ureditvi, na podlagi katerih se mora tudi registrirati:

- neunijsko ureditev za opravljanje storitev in
- unijsko ureditev za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti.

Dobavitelj ali ponudnik iz tretje države ne more prijaviti blaga v okviru neunijske ureditve, saj ta zajema samo opravljanje storitev (glej oddelek 3.1.3). Poleg tega ne more prijaviti opravljanja storitev v okviru unijske ureditve, ker nima sedeža v EU (glej oddelek 3.2.3).

Primer 1:

Dobavitelj ali ponudnik ima sedež v Švici in opravlja storitve za prejemnike v Avstriji. Dobavlja tudi blago, ki se odpošilja iz Francije prejemnikom v Španiji. Za prijavo in plačilo DDV za te storitve in dobave želi uporabiti sistem VEM.

Katere ureditve mora uporabiti za te storitve in dobave?

Dobavitelj ali ponudnik nima sedeža v EU. To pomeni, da mora za opravljanje storitev za prejemnike v Avstriji uporabiti **neunijsko ureditev** (prosta izbira države članice identifikacije).

Za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti (pri kateri se blago odpošlje iz Francije prejemnikom v Španiji) mora uporabiti **unijsko ureditev**. Država članica identifikacije za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v EU, je država članica, iz katere se odpošlje blago, tj. Francija (člen 369a direktive o DDV). Če davčni zavezanec odpošlje ali prevaža blago iz več držav članic, navede, katera od teh držav članic je država članica identifikacije.

3.3 VPRAŠANJA IN ODGOVORI O POSEBNIH UREDITVAH

Primeri v nadaljevanju se nanašajo na dobave/storitve, ki se bodo opravljale od 1. julija 2021.

1. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež (samo) v Belgiji, ukvarjam pa se s prodajo blaga, ki ga iz skladišča v Belgiji odpošiljam prejemnikom v Franciji in Luksemburgu (prodaja blaga na daljavo). Skupna vrednost opravljene čezmejne prodaje prejemnikom ne presega 10 000 EUR. Kaj se spremeni zame?*

Načeloma se za vas v tem scenariju nič ne spremeni. Ker imate sedež samo v eni državi članici (v Belgiji) in skupna vrednost vaših dobav blaga prejemnikom v drugih državah članicah EU (v Franciji in Luksemburgu) ne presega 10 000 EUR, se DDV za te dobave obravnava enako kot za dobave prejemnikom v Belgiji.

Če želite, lahko uporabite običajna pravila in plačilo davka v namembni državi članici blaga. Če izberete to možnost, se lahko registrirate na podlagi unijske ureditve v Belgiji (kjer imate sedež). To je preprosta spletna registracija, ki jo opravite na portalu belgijskega sistema vse na enem mestu za DDV. Na tem portalu lahko potem prijavite in plačate DDV, ki je zapadel v plačilo v Franciji in Luksemburgu. Če se ne želite registrirati za uporabo sistema VEM, se lahko identificirate za DDV v državah članicah prihoda blaga, tj. v Franciji in Luksemburgu.

2. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež (samo) na Poljskem, ukvarjam pa se samo s prodajo blaga na daljavo za prejemnike v Nemčiji ter na Češkem in Švedskem. Skupna vrednost čezmejne prodaje prejemnikom presega 10 000 EUR, vendar posamezne prodaje v vsaki državi članici ne presegajo 35 000 EUR. Kaj se spremeni zame?*

Prag za prodajo blaga na daljavo bo od 1. julija 2021 znašal 10 000 EUR na leto in bo zajemal vso prodajo na daljavo prejemnikom v vseh državah članicah EU. Prejšnji letni prag za prodajo na daljavo v višini 35 000 EUR za posamezno državo članico (ali 100 000 EUR za omejeno število držav članic) ne velja več.

V tem scenariju je prag v višini 10 000 EUR presežen, zato je kraj dobave v zvezi s prodajo blaga na daljavo v državi, v katero se blago odpošlje. Od 1. julija 2021 boste imeli za poročanje o DDV na prodajo blaga na daljavo, odposlano v Nemčijo ter na Češko in Švedsko, na voljo dve možnosti:

- a) lahko se identificirate za DDV v vsaki od teh držav članic ter prijavite in plačate dolgovani DDV v okviru nacionalnega obračuna DDV v vsaki posamezni državi članici (v tem primeru v Nemčiji ter na Češkem in Švedskem) ali
- b) se registrirate na podlagi unijske ureditve (na Poljskem). To je preprosta spletna registracija, ki jo opravite na portalu poljskega sistema vse na enem mestu za DDV (kjer imate sedež), ki se uporablja za vso čezmejno prodajo blaga na daljavo in vse opravljene storitve za prejemnike v drugih državah članicah EU. Na tem portalu lahko potem prijavite in plačate DDV, ki je zapadel v plačilo v Nemčiji ter na Češkem in Švedskem.

3. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež v Avstriji, opravljam pa domače dobave blaga. Občasno se ukvarjam s prodajo blaga na daljavo v vrednosti do 10 000 EUR za prejemnike v Nemčiji. Imam tudi stalno poslovno enoto na Madžarskem, iz katere opravljam različne storitve (telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja, elektronsko opravljene storitve in/ali drugo). Ali zame velja prag v višini 10 000 EUR?*

Ne, prag v višini 10 000 EUR velja samo za podjetja s sedežem v eni državi članici. Ker imate sedež v Avstriji in stalno poslovno enoto na Madžarskem, prag v višini 10 000 EUR za vas ne velja.

4. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež v Franciji, v Nemčiji pa imam zalogo blaga. Ukvarjam se s prodajo blaga na daljavo iz Francije in iz zaloge v Nemčiji, in sicer v vrednosti 4 000 EUR za prejemnike na Poljskem in v vrednosti 4 500 EUR za prejemnike v Belgiji. Ali zame velja prag v višini 10 000 EUR?*

Ne, prag v višini 10 000 EUR za vas ne velja, ker blago odpošiljate iz dveh držav članic, kar pomeni prodajo na daljavo iz več držav članic. Da bi ta prag veljal, mora dobavitelj imeti sedež v eni državi članici, blago pa mora odpošiljati iz navedene države članice, v kateri ima sedež.

5. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež v Italiji, in opravljam telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve v vrednosti 4 000 EUR za prejemnike v Španiji in na Portugalskem. Te storitve v vrednosti 20 000 EUR opravljam tudi za mednarodno organizacijo v Španiji, ki je oproščena plačila DDV na svoje pridobitve blaga in storitev. Ali zame velja prag v višini 10 000 EUR?*

Ne, v vašem primeru prag v višini 10 000 EUR ne velja. Mednarodna organizacija, ki je oproščena plačila DDV na svoje pridobitve blaga in storitev, se šteje za osebo, ki ni davčni zavezanec (prejemnik) v zvezi z opravljanjem telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev. Vaš celotni prag za čezmejne telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve znaša torej 24 000 EUR, s čimer je presežen prag v višini 10 000 EUR.

6. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež (samo) v Franciji. Opravljam telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve v vrednosti 2 500 EUR za prejemnike v Belgiji in Nemčiji ter prodajo blaga na daljavo v vrednosti 7 000 EUR za prejemnike na Nizozemskem. Ali zame velja prag v višini 10 000 EUR? Ali lahko izberem državo članico prejemnika za kraj obdavčitve samo v zvezi s prodajo blaga na daljavo?*

Skupna vrednost vaših čezmejnih telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev ter prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti znaša 9 500 EUR, torej manj kot 10 000 EUR. Zato lahko za te čezmejne storitve in dobave uporabite enako obravnavo DDV kot za storitve in dobave, ki jih opravite doma. Za kraj obdavčitve lahko tudi izberete državo članico prejemnika, vendar mora ta veljati za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve ter prodajo blaga na daljavo. Ta odločitev je za vas obvezujoča dve koledarski leti.

7. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež (samo) na Nizozemskem. Opravljam telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve v vrednosti 2 500 EUR za prejemnike v Belgiji in Nemčiji, neposredno opravljam storitve usposabljanja v vrednosti 3 000 EUR za prejemnike v Nemčiji in na Danskem ter se*

ukvarjam s prodajo blaga na daljavo v vrednosti 4 000 EUR za prejemnike v Belgiji. Ali zame velja prag v višini 10 000 EUR?

Prag v višini 10 000 EUR velja samo za opravljanje telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev ter prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti. Skupni promet iz dobav, zajetih v prag, znaša torej 6 500 EUR. Za te dobave lahko uporabite enako obravnavo DDV kot za svoje domače dobave, lahko pa uporabite DDV države članice prejemnika.

Prag v višini 10 000 EUR ne zajema storitev usposabljanja (ali drugih storitev, razen telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev). Pri poročanju o DDV na te storitve usposabljanja imate na voljo dve možnosti:

- a) lahko se identificirate za DDV v državah članicah, v katerih opravljate storitve usposabljanja, ter prijavite in plačate dolgovani DDV v okviru nacionalnega obračuna DDV v vsaki posamezni državi članici (v tem primeru v Nemčiji in na Danskem) ali
 - b) se registrirate na podlagi unijske ureditve. To je preprosta spletna registracija, ki jo opravite na portalu nizozemskega sistema vse na enem mestu za DDV (kjer imate sedež), ki se uporablja za vso čezmejno prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in vse opravljene storitve za prejemnike v drugih državah članicah EU. Na tem portalu lahko potem prijavite in plačate DDV, ki je zapadel v plačilo v Nemčiji in na Danskem.
8. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež (samo) v Nemčiji, prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti (s poreklom iz EU ali v prostem prometu v EU) pa opravljam izključno prek raznih elektronskih vmesnikov. Skupna vrednost opravljene čezmejne prodaje blaga ne presega 10 000 EUR. Ali zame velja prag?*

Da, za vas velja prag v višini 10 000 EUR. Voditi morate jasno evidenco prodaje na daljavo, ki jo opravite prek elektronskih vmesnikov. Če se prag v višini 10 000 EUR za prodajo na daljavo naknadno preseže, morate obračunati DDV, ki velja v državi članici, v katero ste odposlali ali prepeljali blago.

Opomba: elektronski vmesnik v tem primeru ni domnevni dobavitelj, ker imate kot prodajalec sedež v EU.

9. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež (samo) v Španiji, in se ukvarjam s prodajo blaga na daljavo za prejemnike v celotni EU v višini več kot 10 000 EUR. Kaj se spremeni zame?*

Prag za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti bo od 1. julija 2021 znašal 10 000 EUR na leto in bo zajemal vso prodajo na daljavo prejemnikom v vseh državah članicah EU. Prejšnji letni prag za prodajo na daljavo v višini 35 000 EUR za posamezno državo članico (ali 100 000 EUR za omejeno število držav članic) ne velja več. Za vašo prodajo blaga na daljavo velja DDV držav članic, v katere odpošljete/prepeljete blago. To pomeni, da morate svojemu prejemniku zaračunati pravilno stopnjo DDV države članice, v katero se blago v času prodaje odpošlje/prepelje. Pri poročanju o DDV imate na voljo dve možnosti:

- a) lahko se identificirate za DDV v državah članicah, v katerih imate prejemnike (do 26 dodatnih identifikacij) ter nato prijavite in plačate dolgovani DDV v okviru nacionalnega obračuna DDV v vsaki posamezni državi članici ali
- b) se registrirate na podlagi unijske ureditve. To je preprosta spletna registracija, ki jo opravite na portalu španskega sistema vse na enem mestu za DDV (kjer imate sedež), ki

se lahko uporablja za vso čezmejno prodajo blaga na daljavo in vse opravljene storitve za prejemnike v drugih državah članicah EU. Na tem portalu lahko potem prijavite in plačate DDV na prodajo blaga na daljavo za celotno EU.

10. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež na Irskem, prek svojega spletnega mesta in raznih elektronskih vmesnikov pa opravljam prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti za prejemnike iz celotne EU. Kaj se spremeni zame?*

Odgovor je podoben odgovoru na vprašanje št. 9, DDV pa zapade v plačilo v državah članicah, v katere se blago odpošlje/prepelje, ne glede na to, kako se prodaja opravi (prek lastnega spletnega mesta ali elektronskega vmesnika).

Še vedno ste dolžni plačati DDV za vso opravljeno prodajo na daljavo, ne glede na to, kako se prodaja opravi (prek lastnega spletnega mesta ali elektronskega vmesnika). Zagotoviti morate, da se za prodajo na daljavo prek elektronskih vmesnikov uporablja pravilni DDV.

Če se registrirate na podlagi unijske ureditve, morate prek sistema VEM prijaviti in plačati dolgovani DDV na vso prodajo na daljavo, vključno s prodajo, opravljeno prek elektronskega vmesnika. Elektronski vmesnik v tem scenariju ne postane domnevni dobavitelj, ker ima dobavitelj sedež v EU.

11. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež zunaj EU, in imam zaloge blaga v Franciji, od koder opravljam prodajo blaga na daljavo za različne prejemnike prek svojega spletnega mesta. Vrednost prodaje blaga ne presega 10 000 EUR. Ali zame velja prag v višini 10 000 EUR?*

Ne, prag v višini 10 000 EUR velja samo za podjetja s sedežem v EU.

12. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež zunaj EU, in imam zaloge blaga v Franciji, od koder opravljam prodajo blaga na daljavo prek svojega spletnega mesta. Kaj se spremeni zame?*

Odgovor je podoben odgovoru na vprašanje št. 10. Če uporabite unijsko ureditev, se morate identificirati za namene DDV v Franciji, kjer imate zalogo blaga.

13. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež zunaj EU, in imam zalogo blaga (s poreklom iz EU ali v prostem prometu v EU) v Franciji. Blago prodajam izključno prek elektronskega vmesnika prejemnikom v Franciji in vseh drugih državah članicah EU. Kaj se spremeni zame?*

V tem primeru se šteje, da opravljate dobavo v elektronski vmesnik, ki blago dobavlja naprej vašim prejemnikom v Franciji in drugih državah članicah EU. V Franciji, kjer imate zalogo blaga, se morate identificirati za namene DDV. Oproščeni ste plačila DDV na dobave v elektronski vmesnik in imate pravico do odbitka.

Elektronski vmesnik postane domnevni dobavitelj, ki je dolžan pobrati DDV od vaših prejemnikov. Vi ste dolžni elektronskemu vmesniku predložiti popolne informacije o naravi dobavljenega blaga in o tem, kam se bo blago odposlalo/prepeljalo. Elektronski vmesnik lahko uporabi unijsko ureditev, da prijavi in plača dolgovani DDV na dobave za prejemnike v Franciji in prodajo na daljavo prejemnikom v drugih državah članicah EU.

14. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež zunaj EU, in imam zalogo blaga v Franciji (s poreklom iz EU ali v prostem prometu v EU). Blago prodajam prek svojega spletnega mesta in elektronskih vmesnikov prejemnikom v celotni EU. Kaj se spremeni zame?*

DDV zapade v plačilo v državi članici, v katero se blago odpošlje/prepelje, ne glede na to, kako se prodaja na daljavo opravi (prek lastnega spletnega mesta ali elektronskih vmesnikov). Voditi morate jasno evidenco o prodaji na daljavo, ki jo opravite prek lastnega spletnega mesta, in o prodaji na daljavo, ki jo opravite prek elektronskih vmesnikov.

Še vedno ste dolžni plačati DDV na prodajo blaga na daljavo, ki jo opravite prek lastnega spletnega mesta. V zvezi s tem, kako prijaviti in plačati navedeni DDV, glej odgovor na vprašanje št. 10.

Dolgovani DDV na prodajo blaga na daljavo prek elektronskega vmesnika je dolžan plačati elektronski vmesnik. Glej odgovor na vprašanje 13.

15. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež v Franciji in nima nobene stalne poslovne enote drugje v EU. Registriran sem na podlagi unijske ureditve v Franciji (država članica identifikacije). Blago dobavljam iz skladišča v Belgiji za prejemnike v Franciji. Kaj se spremeni zame?*

Te dobave blaga, ki jih opravite iz Belgije za prejemnike v Franciji, morate registrirati na podlagi unijske ureditve. Gre namreč za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti (iz Belgije v Francijo), kraj dobave pa je Francija. Čeprav je Francija država članica identifikacije, je treba prodajo prijaviti v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM, ki se ne more vključiti v domači obračun (francoskega) DDV.

16. *Upravljam elektronski vmesnik s sedežem v Italiji. Udeležen sem pri naslednjih dobavah blaga, ki se odpošilja iz skladišča v Italiji. Gre za blago s poreklom iz EU ali blago, ki je v prostem prometu v EU:*

- a. *dobave lastnega blaga za prejemnike v Italiji;*
- b. *prodaja lastnega blaga na daljavo (ki presega prag v višini 10 000 EUR) za prejemnike v Franciji, Španiji in na Portugalskem*
- c. *omogočanje dobav blaga, ki jih opravljajo italijanski dobavitelji za prejemnike v Italiji, in prodaje blaga na daljavo, ki jo opravljajo italijanski dobavitelji za prejemnike v Franciji, Španiji in Avstriji;*
- d. *omogočanje dobav blaga, ki jih opravljajo kitajski prodajalci za prejemnike v Italiji, in prodaje blaga na daljavo, ki jih opravljajo kitajski prodajalci za prejemnike v Franciji, Španiji in Avstriji.*

Kaj se spremeni zame?

Za dobavitelje iz točke a), ki dobavljajo lastno blago za prejemnike v Italiji, ni nobenih sprememb. V Italiji še vedno uporabljate pravila o DDV, prijavljate DDV v obračunu italijanskega DDV in ga plačate italijanskim davčnim organom.

Za dobave iz točke b) (prodaja lastnega blaga na daljavo) se uporablja DDV držav članic, v katere se blago odpošlje/prepelje. To pomeni, da morate svojemu prejemniku zaračunati pravilno stopnjo DDV države članice, v katero se blago odpošlje/prepelje že, ko ga prodate. Pri prijavi in plačilu DDV imate na voljo dve možnosti:

- a) lahko se identificirate za DDV v državah članicah, v katere se vaše blago odpošlje/prepelje (Francija, Španija in Portugalska), ter nato prijavite in plačate dolgovani DDV v okviru nacionalnega obračuna DDV v zadevni državi članici ali
- b) se registrirate na podlagi unijske ureditve. To je preprosta spletna registracija, ki jo opravite na portalu italijanskega sistema vse na enem mestu za DDV (kjer imate sedež),

ki se uporablja za vso čezmejno prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in vse (morebitne) opravljene storitve za prejemnike v drugih državah članicah EU. Na tem italijanskem portalu lahko potem prijavite in plačate DDV na prodajo blaga na daljavo, opravljeno v Franciji, Španiji in na Portugalskem.

Za dobave iz točke c), ki jih opravijo italijanski dobavitelji in jih vi omogočate, ne boste postali domnevni dobavitelj, zato so dolgovani DDV še vedno dolžni plačati navedeni dobavitelji. Morate pa voditi evidence teh transakcij²⁴.

Pri dobavah iz točke d) postanete domnevni dobavitelj in morate obračunati DDV, ki zapade v plačilo v Italiji, Franciji, Španiji in Avstriji:

- a) če niste izbrali unijske ureditve za lastno prodajo blaga na daljavo iz točke b), morate prijaviti dobave za italijanske prejemnike v svojem obračunu italijanskega DDV, dobave za Francijo in Španijo morate prijaviti v obračunih DDV za vsako posamezno državo, dodatno pa se morate identificirati za DDV še v Avstriji, da bi lahko prijavili in plačali DDV, ki je zapadel v plačilo v Avstriji;
 - b) če ste za lastno prodajo blaga na daljavo iz točke b) izbrali unijsko ureditev, se DDV na vse dobave, opravljene na podlagi točke d), vključno z dobavami za italijanske prejemnike, prijavi in plača na portalu italijanskega sistema vse na enem mestu.
17. *Upravljam elektronski vmesnik s sedežem na Kitajskem in sem udeležen pri naslednjih dobavah blaga:*
- a. *dobave, ki jih opravijo kitajski dobavitelji iz zalog, ki se hranijo v Nemčiji in Franciji, za prejemnike v Nemčiji, Franciji, Belgiji, na Nizozemskem, Madžarskem, v Romuniji in Bolgariji;*
 - b. *dobave, ki jih opravijo kitajski dobavitelji iz zalog, ki se hranijo na Kitajskem in v Švici za prejemnike v Franciji, Nemčiji, na Švedskem in Danskem.*

Kaj se spremeni zame?

Postali ste domnevni dobavitelj za dobave iz točk a) in b).

Za dobave iz točke a), pri čemer je blago že v prostem prometu v EU, morate uporabiti pravilno stopnjo DDV, odvisno od tega, kam se blago odpošlje ali prevaža (npr. v Nemčijo, Francijo, Belgijo, na Nizozemsko, Madžarsko, v Romunijo in Bolgarijo). Za ta namen se lahko registrirate na podlagi unijske ureditve v Nemčiji ali Franciji, kjer osnovni dobavitelji hranijo zaloge blaga. Če se registrirate za uporabo nemškega sistema vse na enem mestu, je ta enotna registracija veljavna za vse dobave, ki jih omogočate za kitajske dobavitelje iz njihovih zalog v Nemčiji in Franciji. DDV na vse te dobave se prijavi in plača na tem nemškem portalu.

Lahko pa se registrirate v vseh državah članicah EU, v katerih omogočate dobave kitajskih dobaviteljev, tj. v Franciji, Nemčiji (za domače dobave) in Belgiji, na Nizozemskem, Madžarskem, v Romuniji oziroma Bolgariji, in sicer za prodajo blaga na daljavo prejemnikom v teh državah. V tem primeru boste v vsaki od navedenih sedmih držav imeli identifikacijsko številko za DDV in boste morali oddati sedem obračunov DDV ter opraviti sedem plačil DDV vsakemu davčnemu organu iz navedenih držav članic.

Za dobave, ki jih omogočate za kitajske dobavitelje iz njihovih zalog na Kitajskem in v Švici, boste v vsakem primeru postali domnevni dobavitelj, če vrednost blaga, odposlanega v

²⁴ Člen 242a direktive o DDV.

pošiljkah, ne presega 150 EUR. Lahko se registrirate za uporabo sistema vse na enem mestu za uvoz. Posledice za DDV so navedene pri vprašanju št. 5 v oddelku 4.2.10 poglavja 4.

18. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež na Poljskem. Blago s Poljske in iz Nemčije dobavljam prejemnikom na Nizozemskem in v Franciji. Registriran sem na podlagi unijske ureditve na Poljskem. V Nemčiji sem se tudi identificiral za DDV. Ali lahko uveljavljam odbitek vhodnega DDV, ki je bil obračunan v Nemčiji prek sistema VEM?*

Prodajo blaga na daljavo opravljate na Nizozemskem in v Franciji. Prijaviti jo morate v obračunu, ki ga prek sistema VEM predložite na Poljskem (v svoji državi članici identifikacije). Za DDV, ki je bil obračunan prek sistema VEM v Nemčiji, ne morete uveljavljati odbitka. Uveljavite ga lahko v nemškem domačem obračunu DDV.

19. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež na Poljskem. Blago s Poljske in iz Nemčije dobavljam prejemnikom na Nizozemskem in v Franciji. Registriran sem na podlagi unijske ureditve na Poljskem. V nobeni drugi državi članici nisem identificiran za DDV. Ali lahko uveljavim odbitek DDV, ki je bil obračunan v Nemčiji prek sistema VEM?*

Prodajo blaga na daljavo opravljate na Nizozemskem in v Franciji. Prijaviti jo morate v obračunu, ki ga prek sistema VEM predložite na Poljskem (v svoji državi članici identifikacije). Za DDV, ki je bil obračunan prek sistema VEM v Nemčiji, ne morete uveljavljati odbitka. Če imate zaloge v Nemčiji, se praviloma zahteva, da se identificirate za namene DDV v Nemčiji, nato pa lahko uveljavite odbitek vhodnega nemškega DDV v okviru običajnega obračuna DDV. Če se vam v Nemčiji ni treba identificirati za namene DDV, se vračilo DDV, ki je bil obračunan v Nemčiji, lahko odobri v skladu z Direktivo 2008/9/ES.

20. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež na Kanarskih otokih, ki so na carinskem ozemlju EU, vendar zunaj ozemlja EU, kjer veljajo obveznosti v zvezi z DDV. Prek svoje spletne trgovine prodajam kozmetične izdelke za prejemnike v EU. Ali se ta prodaja šteje za prodajo na daljavo znotraj Skupnosti ali prodajo uvoženega blaga na daljavo?*

Kanarski otoki veljajo za tretje ozemlje, za katero se direktiva o DDV ne uporablja (člen 6 direktive o DDV). V vašem primeru gre torej za prodajo uvoženega blaga na daljavo. Glej vprašanje št. 12a v poglavju 4.

21. *Upravljam elektronski vmesnik, več dobaviteljev, ki prodaja blago prek mojega vmesnika, pa ima sedež na Kanarskih otokih. Ti osnovni dobavitelji odpošiljajo/prevažajo svoje blago iz zalog, ki jih hranijo na lokacijah v EU, prejemnikom po vsej EU. Ali pri teh dobavah postanem domnevni dobavitelj?*

Ne šteje se, da so podjetja, ki imajo sedež na Kanarskih otokih ali drugih tretjih ozemljih, podjetja s sedežem v EU. Zato postanete domnevni dobavitelj pri prodaji blaga na daljavo, ki jo opravljajo znotraj EU iz zalog v EU. Dodatne podrobnosti so na voljo v odgovoru na vprašanje št. 16, zlasti v točki d).

3.4 KAJ MORATE STORITI, ČE UPORABLJATE NEUNIJSKO ALI UNIJSKO UREDITEV?

Dobavitelj, ki uporablja neunijsko ali unijsko ureditev ali domnevni dobavitelj, ki uporablja unijsko ureditev, bi moral zagotoviti naslednje:

- znesek DDV, ki ga mora plačati prejemnik v EU, mora prikazati najpozneje ob dokončanju naročila;

- pobrati DDV od prejemnikov v EU na čezmejne opravljene storitve med podjetji in potrošniki, prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in domače dobave blaga, ki jih opravi domnevni dobavitelj;
- v državi članici identifikacije mora prek sistema VEM predložiti četrtletni obračun DDV, v katerem prijavi vse upravičene dobave;
- v državi članici identifikacije mora vsako četrtletje plačati DDV, ki ga prijavi v obračunu, predloženem prek sistema VEM;
- deset let mora hraniti evidence vseh dobav, in to zaradi morebitne revizije, ki jo opravijo davčni organi držav članic.

Več informacij o tem, kako predložiti obračun DDV in kako opraviti plačilo DDV, je na voljo v [Guide to the VAT OSS \(Priročnik o sistemu vse na enem mestu za DDV\)](#).

3.5 UVOZNA UREDITEV

Uvozna ureditev je opisana v poglavju 4.

4 PRODAJA NA DALJAVO IN UVOZ BLAGA NIZKE VREDNOSTI

V skladu s pravili o DDV, ki veljajo do 1. julija 2021, ni treba plačati DDV za komercialno blago, uvoženo v EU, v vrednosti do 10 ali 22 EUR²⁵. Ta izjema se bo odpravila 1. julija 2021. Od 1. julija 2021 bo torej vse komercialno blago, uvoženo v EU iz tretje države ali s tretjega ozemlja, predmet DDV, ne glede na njegovo vrednost²⁶. Uveden je nov pojem prodaje na daljavo iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj uvoženega blaga (glej oddelek 4.1).

Še vedno velja oprostitev carine za blago, uvoženo v EU, z realno vrednostjo največ 150 EUR²⁷. To pomeni, da ni treba plačati carine za blago v pošiljki, uvoženi v EU, z realno vrednostjo največ 150 EUR (razen za alkoholne izdelke, parfume, toaletne vode, tobak in tobачne izdelke). V teh pojasnilih se to blago imenuje tudi blago nizke vrednosti.

V preglednici v nadaljevanju je prikazana splošna obravnava blaga nizke vrednosti, uvoženega v EU, pred 1. julijem 2021 in od tega datuma z vidika DDV in carine.

Preglednica 6: Oprostitev plačila DDV pred 1. julijem 2021 in po tem datumu

Vrednost uvoženega blaga v pošiljkah**	Pred 1. julijem 2021		Od 1. julija 2021	
	DDV	Carina	DDV	Carina
≤ 10 ali 22 EUR ²⁸	Oproščeno plačila DDV. ²⁹	Oproščeno carine.	DDV zapadel v plačilo v EU.*	Oproščeno carine.
> 10 ali 22 EUR in ≤ 150 EUR	DDV zapadel v plačilo v EU.*	Oproščeno carine.	DDV zapadel v plačilo v EU.*	Oproščeno carine.
> 150 EUR	DDV zapadel v plačilo v EU.*	Carina zapadla v plačilo v EU.	DDV zapadel v plačilo v EU.*	Carina zapadla v plačilo v EU.

* Država članica EU, v kateri se opravi uvoz/v katero se odpošlje ali prepelje blago.

** Razen za blago, za katero veljajo trošarine EU.

Od 1. julija 2021 se plača DDV na vse blago nizke vrednosti, uvoženo v EU. Obenem se uvedejo naslednje poenostavitve pri pobiranju DDV:

- posebna ureditev za prodajo na daljavo iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj uvoženega blaga – uvozna ureditev/sistem vse na enem mestu za uvoz ali sistem VEM za uvoz – glej oddelek 4.2;
- posebne ureditve za prijavo in plačilo uvoznega DDV – glej oddelek 4.3.

²⁵ Člena 23 in 24 naslova IV Direktive 2009/132/ES.

²⁶ Države članice lahko odpravijo oprostitev plačila DDV na določen uvoz (naročila po pošti) tudi pred 1. julijem 2021 (drugi odstavek člena 23 Direktive 2009/132/ES).

²⁷ Člena 23 in 24 poglavja V Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009.

²⁸ Prag za uvoz, za katerega velja oprostitev plačila DDV v vsaki posamezni državi članici, je naveden v Prilogi B k tej študiji.

²⁹ Nekateri pravni sistemi v EU so se že prej odločili, da to oprostitev plačila DDV odpravijo.

V praksi bo od 1. julija 2021 plačilo DDV na blago nizke vrednosti mogoče opraviti, kot sledi:

- plačilo dela nabavne cene dobavitelju/elektronskemu vmesniku prek sistema VEM za uvoz, pri čemer za uvoz zadevnega blaga velja oprostitvev plačila DDV;
- plačilo ob uvozu v EU, če dobavitelj/elektronski vmesnik ne uporablja sistema VEM za uvoz:
 - ✓ osebi, ki predloži blago carini (tj. ki vloži carinsko deklaracijo za sprostitev v prosti promet), če ta uporablja posebne ureditve, ali
 - ✓ z uporabo standardnega mehanizma za pobiranje DDV.

Ne glede na to, ali se uporablja uvozna ureditev ali posebne ureditve za prijavo in plačilo uvoznega DDV, je treba za blago nizke vrednosti, uvoženo v EU, opraviti carinske formalnosti. Več informacij o carinskih postopkih je na voljo v navodilih o carinskih postopkih³⁰.

4.1 PRODAJA UVOŽENEGA BLAGA NA DALJAVO

4.1.1 Upoštevne določbe

Upoštevne določbe so na voljo v [direktivi o DDV](#) in izvedbeni uredbi o DDV.

Direktiva o DDV

- Člen 14(4)(2) ter člen 33(b) in (c)

Izvedbena uredba o DDV

- Člen 5a

4.1.2 Zakaj se je uvedel ta pojem?

Tehnološki napredek v preteklih desetletjih je privedel do digitalizacije na vseh področjih trgovine. E-trgovanje in prodaja blaga na daljavo sta dosegla skokovito rast v EU in po vsem svetu. Obstoječa pravila DDV, zlasti v zvezi z uvozom komercialnega blaga s strani končnih potrošnikov, so veljala že pred tem tehnološkim napredkom in zagotavljajo oprostitvev plačila DDV za te transakcije (glej preglednico 6 zgoraj). Ta oprostitvev plačila DDV pa v teh okoliščinah danes močno izkrivlja konkurenco v škodo dobaviteljev EU. Da bi se znova zagotovili enaki konkurenčni pogoji za vse trgovce iz EU in bi se zaščitili davčni prihodki držav članic EU, je oprostitvev plačila DDV na uvoz odpravljena, pravila o DDV v zvezi s prodajo uvoženega blaga na daljavo pa spremenjena v skladu z načelom namembnega kraja.

4.1.3 Katere transakcije so vključene?

Pojem „prodaja na daljavo iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj uvoženega blaga“ pomeni dobavo blaga, pri kateri dobavitelj ali druga oseba za njegov račun to blago odpošlje ali prevaža s tretjega ozemlja ali iz tretje države prejemniku v državi članici, tudi kadar dobavitelj posredno sodeluje pri prevozu ali odpošiljanju tega blaga (člen 14(4)(2)).

³⁰ Navodila o carinskih postopkih so v pripravi. Ta dokument bo posodobljen in bo vključeval povezavo do navodil o carinskih postopkih, ko bodo objavljena na našem spletnem mestu.

Da bi se prodaja lahko štela za prodajo uvoženega blaga na daljavo, mora biti blago biti dejansko odposlano iz tretje države ali s tretjega ozemlja. Če je blago nizke vrednosti dano v carinsko skladišče v državi članici EU, iz katerega bodo dobave naknadno opravljene za prejemnike v EU, take dobave ne bodo zajete v pojmu prodaje uvoženega blaga na daljavo. Dejstvo je namreč, da je blago, dano v carinsko skladišče znotraj EU, že na ozemlju EU, zato se ne more šteti, da je odposlano iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj, kot to zahteva pojem prodaje uvoženega blaga na daljavo.

Poleg tega se v skladu s členom 155 direktive o DDV blago, namenjeno za končno uporabo ali potrošnjo, ne sme dobavljati iz carinskih skladišč (glej tudi vprašanje št. 14).

Prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga zajema dobave prejemnikom, kot je opisano v oddelku 3.2.5.

4.1.4 Kraj dobave in opravljanja storitev

Na podlagi zakonodaje EU o DDV je treba analizirati pravila o kraju dobave, da bi se ocenilo, ali je transakcija predmet DDV v EU. V zvezi z blagom, kupljenim v tretji državi ali na tretjem ozemlju, ki se odpošlje ali prevaža v EU, se običajno zgodita dva obdavčljiva dogodka:

- obdavčljivi dogodek za namen DDV 1: prodaja uvoženega blaga na daljavo iz tretje države ali s tretjega ozemlja prejemniku v EU;
- obdavčljivi dogodek za namen DDV 2: uvoz blaga v EU.

Ta pojasnila opisujejo pravila o kraju dobave za blago nizke vrednosti, ki ne presega 150 EUR.

Kraj dobave tega blaga je odvisen od tega, kje se blago sprosti v prosti promet v EU (tj. država članica uvoza) in kateri je končni namembni kraj blaga. Možni so naslednji primeri:

1) država članica uvoza EU je tudi končna namembna država članica blaga

a) kraj dobave pri prodaji blaga na daljavo (obdavčljivi dogodek DDV 1):

i) če se uporablja uvozna ureditev (sistem VEM za uvoz) – država članica EU, v kateri se konča odpošiljanje ali prevoz blaga nizke vrednosti prejemniku (člen 33(c) direktive o DDV);

ii) če se uvozna ureditev (sistem VEM za uvoz) ne uporablja:

(1) če je oseba, ki je dolžna plačati DDV, prejemnik – kraj, kjer je blago nizke vrednosti v trenutku, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku začne, tj. tretja država ali tretje ozemlje (člen 32(1) direktive o DDV). V tem primeru prodaja blaga na daljavo ni obdavčljiva v EU;

(2) če je oseba, ki je dolžna plačati DDV, dobavitelj ali elektronski vmesnik kot domnevni dobavitelj – kraj, kjer se blago uvozi v EU (člen 32(2) direktive o DDV); V tem primeru je prodaja blaga na daljavo obdavčljiva v EU;

b) kraj dobave pri uvozu blaga nizke vrednosti (obdavčljivi dogodek DDV 2): kraj, kjer blago nizke vrednosti vstopi v EU (člen 60 direktive o DDV):

i) če se uporablja uvozna ureditev (sistem VEM za uvoz), za uvoz blaga nizke vrednosti velja oprostitev plačila DDV (člen 143(1)(ca) direktive o DDV). Spomniti je treba, da dobavitelj ali elektronski vmesnik (če je ta domnevni

dobavitelj) pobere DDV od prejemnika pri prodaji uvoženega blaga na daljavo (glej točko 1(a)(i) zgoraj);

- ii) če se uvozna ureditev (sistem VEM za uvoz) ne uporablja, je treba DDV plačati ob uvozu;

2) država članica uvoza EU ni končna namembna država članica blaga

a) kraj dobave pri prodaji blaga na daljavo (obdavčljivi dogodek za namen DDV 1):

- i) država članica EU, kjer je blago nizke vrednosti v trenutku, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku konča, tj. končna namembna država članica (člen 33b direktive o DDV).

Opozoriti je treba, da so se po uvedbi svežnja o DDV za e-trgovanje pravila³¹ spremenila in da se samo blago nizke vrednosti, zajeto v uvozni ureditvi (sistemu VEM za uvoz), lahko sprost v prosti promet v državi članici, ki ni končna namembna država članica blaga.

Če torej blago nizke vrednosti, ki ni prijavljeno prek sistema VEM za uvoz, prispe v drugo državo članico, ki ni končna namembna država članica za carinske namene, bo dano v tranzitni postopek in prijavljeno za prosti promet v državi članici EU, v katero se blago odpošlje ali prepelje.

V praksi ta scenarij vključuje obravnavo DDV, kot je opisana v točki 1(b)(ii) zgoraj;

b) kraj dobave pri uvozu blaga nizke vrednosti (obdavčljivi dogodek DDV 2): kraj, kjer blago nizke vrednosti vstopi v EU ali se sprost v prosti promet (člen 60 ali 61 direktive o DDV):

- i) če se uporablja uvozna ureditev (sistem VEM za uvoz), za uvoz blaga nizke vrednosti velja oprostitev plačila DDV (člen 143(1)(ca) direktive o DDV). Spomniti je treba, da dobavitelj ali elektronski vmesnik (če je ta domnevni dobavitelj) pobere DDV od prejemnika pri prodaji uvoženega blaga na daljavo (glej točko 1(a)(i) zgoraj);
- ii) če se uvozna ureditev (sistem VEM za uvoz) ne uporablja, se DDV plača ob uvozu v končno namembno državo članico EU blaga (glej pojasnila v točki 2(a)(ii) zgoraj).

Če dobavitelj ali elektronski vmesnik, ki je registriran za uporabo sistema VEM za uvoz, ne pobere DDV in DDV zapade v plačilo ob uvozu v končno namembno državo članico EU, lahko navedena država članica prosto izbere osebo, ki je dolžna plačati DDV na uvoz (ali prejemnika ali dobavitelja ali elektronski vmesnik – člen 201 direktive o DDV).

Več podrobnosti je na voljo v scenarijih 3a–3c in 4a–4b v poglavju 5.

4.2 UVOZNA UREDITEV

4.2.1 Upoštevne določbe

Upoštevne določbe so na voljo v [direktivi o DDV](#) in izvedbeni uredbi o DDV.

Direktiva o DDV

Izvedbena uredba o DDV

³¹ Člen 221(4) izvedbenega akta carinskega zakonika Unije ([Izvedbena uredba Komisije \(EU\) 2015/2447](#), kakor je bila spremenjena z [Izvedbeno uredbo Komisije \(EU\) 2020/893](#)).

4.2.2 Zakaj se je uvedla uvozna ureditev?

Od 1. julija 2021 se bo DDV plačal na vse komercialno blago, uvoženo v EU, ne glede na njegovo vrednost. Oblikovana je bila posebna ureditev za prodajo na daljavo iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj uvoženega blaga v EU, da bi se omogočila prijava in plačilo dolgovanega DDV na prodajo blaga nizke vrednosti.

Ta ureditev, ki se pogosteje imenuje uvozna ureditev, omogoča dobaviteljem³², ki prodajajo blago, ki se odpošlje ali prevaža iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj prejemniku v EU, da poberejo DDV na prodajo uvoženega blaga nizke vrednosti na daljavo prejemniku ter prijavijo in plačajo DDV prek sistema vse na enem mestu za uvoz (sistem VEM za uvoz). Če se sistem VEM za uvoz uporablja, za uvoz (sprostitev v prosti promet) blaga nizke vrednosti v EU velja oprostitev plačila DDV. Prejemnik plača DDV kot del nabavne cene.

Uporaba te posebne ureditve (sistema VEM za uvoz) ni obvezna.

4.2.3 Katere dobave blaga so zajete v uvozni ureditvi?

Dobave blaga so v uvozni ureditvi zajete, kadar:

- se blago v trenutku dobave odpošlje/prevaža s tretjega ozemlja ali iz tretje države;
- se blago odpošlje v pošilkah z realno vrednostjo največ 150 EUR;
- dobavitelj prevaža ali odpošlje blago za njegov račun, med drugim kadar posredno sodeluje pri odpošiljanju ali prevozu blaga iz tretje države ali s tretjega ozemlja za prejemnika ali drugo upravičeno osebo v državi članici, in
- za blago ne veljajo usklajene trošarine EU (običajno so to alkohol ali tobakni izdelki v skladu s členom 2(3) direktive o DDV)³³. Opozoriti je treba, da sistema VEM za uvoz ni mogoče uporabiti, kadar se blago nizke vrednosti kupi in/ali odpošlje skupaj s trošarinskim blagom, ne glede na to, ali vrednost pošiljke presega 150 EUR ali ne.

Realna vrednost³⁴ pomeni:

- a. za blago komercialne narave: ceno blaga pri prodaji za izvoz na carinsko območje Evropske unije brez stroškov prevoza in zavarovanja, razen če so vključeni v ceno in niso ločeno navedeni na računu, ter kakršnih koli drugih davkov in dajatev, kakor jih določijo carinski organi na podlagi kakršnih koli ustreznih dokumentov;
- b. za blago nekomercialne narave: ceno, ki bi jo bilo treba plačati za blago, če bi bilo prodano za izvoz na carinsko območje Evropske unije.

Iz realne vrednosti morajo biti izključeni vsi drugi povezani stroški, poleg stroškov prevoza in zavarovanja, ki sami ne odražajo vrednosti blaga in so vsakokrat ločeno in jasno navedeni na računu (npr. stroški za orodje, licenčnine, izvozni davek itd.). Izraz „drugi davki in dajatve“ pomeni vse davke ali dajatve, ki se zaračunajo na podlagi vrednosti blaga ali poleg davka ali dajatve, zaračunanega za tako blago.

³² Dobavitelji in domnevni dobavitelji (tj. elektronski vmesniki, ki omogočajo take dobave blaga).

³³ Parfum in toaletna voda sta zajeta v uvozni ureditvi, čeprav sta oproščena plačila carine v primeru pošiljk zanemarljive vrednosti (člen 23 Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 o sistemu oprostitve carin v Skupnosti).

³⁴ Člen 1(48) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446.

4.2.4 Kdo lahko uporablja uvozno ureditev?

Uvozno ureditev lahko uporabljajo naslednji davčni zavezanci:

- dobavitelji s sedežem v EU, ki prodajajo blago iz oddelka 4.2.3 zgoraj prejemnikom v EU. Običajno gre za dobavitelje, ki prodajajo blago v svoji spletni trgovini;
- dobavitelji, ki nimajo sedeža v EU in prodajajo to blago prejemnikom v EU. Običajno gre za dobavitelje, ki prodajajo blago v svoji spletni trgovini. Ti dobavitelji lahko uporabljajo ureditev:
 - ✓ neposredno (tj. brez obveznosti imenovanja posrednika), če imajo sedež v tretji državi, s katero je EU sporazum o medsebojni pomoči na področju DDV³⁵. To velja samo, če dobavitelji prodajajo blago iz te določene tretje države. Takoj, ko začnejo opravljati dobavo iz drugih tretjih držav ali s tretjih ozemelj, te ureditve ne morejo več uporabljati neposredno, temveč jo morajo uporabiti posredno;
 - ✓ posredno, tj. prek posrednika s sedežem v EU (glej oddelek 4.2.5);
- elektronski vmesniki s sedežem v EU, ki omogočajo prodajo uvoženega blaga nizke vrednosti na daljavo za osnovne dobavitelje (tako imenovani domnevni dobavitelji – več podrobnosti je na voljo v poglavju 2);
- elektronski vmesniki, ki nimajo sedeža v EU in omogočajo prodajo uvoženega blaga nizke vrednosti na daljavo za osnovne dobavitelje (tako imenovani domnevni dobavitelji). Ti elektronski vmesniki lahko uporabljajo ureditev:
 - ✓ neposredno (tj. brez obveznosti imenovanja posrednika), če imajo sedež v tretji državi, s katero je EU sporazum o medsebojni pomoči na področju DDV, in če prodajajo blago iz te tretje države;
 - ✓ posredno, tj. prek posrednika s sedežem v EU (glej oddelek 4.2.5).

³⁵ Na dan objave teh pojasnil je bil tak sporazum sklenjen samo med EU in Norveško.

Preglednica 7: Registracija za uporabo sistema VEM za uvoz glede na vrsto dobavitelja in sedež

Vrsta dobaviteljev	Neposredna/posredna registracija	Država članica identifikacije	Posrednik
Dobavitelji EU (prodaja na primer prek lastnega spletnega mesta)	Neposredna registracija	Država članica sedeža EU	Lahko imenuje posrednika.
Dobavitelji iz tretjih držav, ki imajo z EU sklenjen sporazum o medsebojni pomoči na področju DDV (prodaja iz navedene države na primer prek lastnega spletnega mesta)	Neposredna registracija	Izbrana država članica EU	Lahko imenuje posrednika.
Vsi drugi dobavitelji iz tretjih držav (na primer prodaja prek lastnega spletnega mesta)	Posredna registracija	Država članica EU, v kateri ima sedež posrednik.	Mora imenovati posrednika.
Elektronski vmesniki EU, ki so domnevni dobavitelji	Neposredna registracija	Država članica sedeža EU	Lahko imenuje posrednika.
Elektronski vmesniki iz tretjih držav, ki imajo z EU sklenjen sporazum o medsebojni pomoči na področju DDV za dobave iz navedene države	Neposredna registracija	Izbrana država članica EU	Lahko imenuje posrednika.
Vsi drugi elektronski vmesniki iz tretjih držav, ki so domnevni dobavitelji	Posredna registracija	Država članica EU, v kateri ima sedež posrednik.	Mora imenovati posrednika.

4.2.5 Kdo je posrednik?

Davčni zavezanci (dobavitelji in elektronski vmesniki), ki nimajo sedeža v EU ali v tretji državi, s katero je EU sklenila sporazum o medsebojni pomoči na področju DDV, morajo imenovati posrednika, da bi lahko uporabili uvozno ureditev. Drugi davčni zavezanci (tj. tisti, ki imajo sedež v EU) lahko imenujejo posrednika, če želijo, vendar tega niso obvezni storiti.

Posrednik mora biti davčni zavezanec s sedežem v EU. Izpolnjevati mora obveznosti, ki so v uvoznih ureditvah določene za dobavitelja ali elektronski vmesnik, ki je posrednika imenoval, vključno s predložitvami obračunov DDV prek sistema VEM za uvoz in plačilom DDV na prodajo uvoženega blaga nizke vrednosti na daljavo. Vendar je dobavitelj ali domnevni dobavitelj, ki je imenoval posrednika, še vedno dolžan izpolniti obveznosti v zvezi z DDV, vključno s plačilom DDV, ki ga opravi skupaj s posrednikom. V praksi države članice terjajo DDV od posrednika, če pa jim to ne uspe, lahko terjajo DDV od dobavitelja. Poudariti je treba, da posrednik ni nujno oseba, ki vloga carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet.

Preden lahko registrira davčnega zavezanca za uporabo sistema VEM za uvoz, se mora posrednik najprej registrirati v državi članici, v kateri ima sedež, da lahko uporablja sistem VEM za uvoz za dobavitelje, ki opravljajo prodajo uvoženega blaga nizke vrednosti na daljavo. Nato prejme identifikacijsko številko, na podlagi katere lahko deluje kot posrednik v uvoznih ureditvah (člen 369q(2) direktive o DDV). Na podlagi te številke lahko države članice identificirajo posrednika. Vendar ta identifikacijska številka posrednika ni identifikacijska številka za DDV in je posrednik ne more uporabiti za prijavo DDV na obdavčljive transakcije. Posrednik naknadno v svoji državi članici identifikacije registrira vsakega davčnega zavezanca, ki ga zastopa, in prejme identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz v zvezi z vsakim davčnim zavezancem, za katerega je imenovan (člen 369q(3) direktive o DDV).

Države članice lahko določijo pravila ali pogoje, ki veljajo za davčne zezance, ki želijo delovati kot posredniki v sistemu VEM za uvoz (npr. jamstva).

4.2.6 Identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz

Pri registraciji za uporabo sistema VEM za uvoz davčni organi v državi članici identifikacije dodelijo identifikacijsko številko DDV za uporabo sistema VEM za uvoz dobaviteljem ali elektronskim vmesnikom, ki so domnevni dobavitelji, posrednikom, ki delujejo v imenu dobaviteljev ali elektronskih vmesnikov. Opozoriti je treba, da se elektronskemu vmesniku dodeli ena sama identifikacijska številka DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, ne glede na število osnovnih dobaviteljev, v imenu katerih omogoča prodajo uvoženega blaga nizke vrednosti na daljavo za prejemnike v EU, saj se šteje, da je elektronski vmesnik dobavitelj pri vseh teh prodajah. Posredniki pa za vsakega davčnega zavezanca, ki ga zastopajo, prejmejo drugo identifikacijsko številko DDV za uporabo sistema VEM za uvoz.

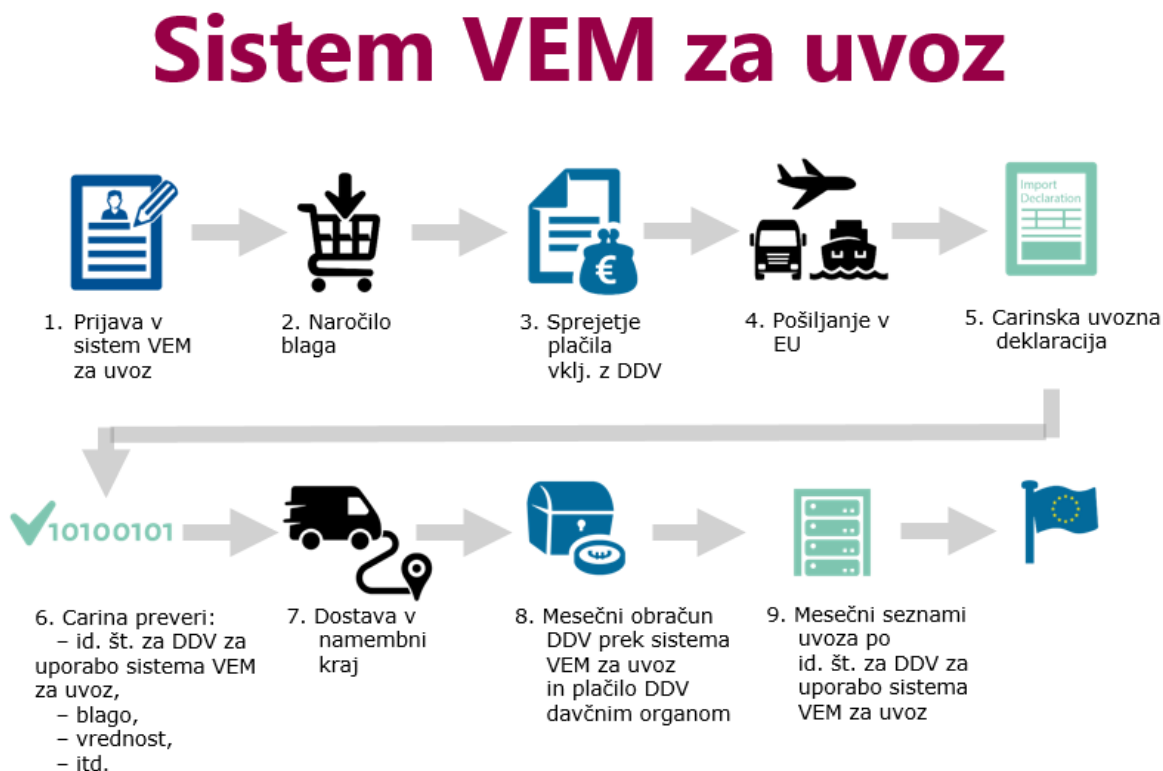
Identifikacijska številka DDV za uporabo sistema VEM za uvoz se lahko uporablja samo za prijavo prodaje uvoženega blaga na daljavo na podlagi uvozne ureditve in je ni mogoče uporabiti za nobene druge dobave blaga ali storitve, ki jih dobavitelj/ponudnik ali elektronski vmesnik morda opravlja. Opozoriti je treba, da se je treba za dobave, ki so upravičene do unijske ali neunijske ureditve, posebej registrirati (glej poglavje 3). Dobavitelj ali elektronski vmesnik, ki se odloči za uporabo uvozne ureditve, pri prijavi vse take prodaje uvoženega blaga na daljavo za prejemnike v vsej EU uporabi to identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz. Identifikacijska številka DDV za uporabo sistema VEM za uvoz se predloži carinskim organom v carinski deklaraciji za sprostitev blaga v prosti promet v EU na podlagi oprostitve plačila DDV. Dobavitelj ali elektronski vmesnik kot domnevni dobavitelj mora zagotoviti, da se identifikacijska številka DDV za uporabo sistema VEM za uvoz varno posreduje carinskim organom prek dobavne verige. Predložitev te številke bi bilo treba omejiti na najmanjšo potrebno raven, zato bi jo bilo treba predložiti samo tistim osebam v dobavni verigi, ki jo potrebujejo za sprostitev blaga v prosti promet v državi članici uvoza.

Identifikacijska številka DDV za uporabo sistema VEM za uvoz vsebuje 12 alfanumeričnih znakov. Več informacij o tem, kako se registrirati za uporabo sistema VEM za uvoz, in o

strukturi identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz je na voljo na portalu sistema VEM za DDV.

4.2.7 Kako deluje uvozna ureditev?

Slika 4: Sistem VEM za uvoz

Da bi dobavitelj ali elektronski vmesnik lahko uporabil uvozno ureditev, se mora najprej registrirati v elektronski portal države članice (podrobnosti so na voljo v oddelkih 4.2.4–4.2.6).

Ko dobavitelj ali elektronski vmesnik, ki uporablja uvozno ureditev, dobavi blago, ki se odpošlje ali prevaža iz držav zunaj EU, prejemnikom v EU, je kraj dobave navedenega blaga v EU, natančneje v državi članici EU, v katero se naročeno blago dostavi (glej oddelek 4.1.4 zgoraj). Dobavitelj ali elektronski vmesnik, ki uporablja uvozno ureditev, bo zato moral obračunati DDV že pri prodaji navedenega blaga prejemnikom v EU.

Kdaj uporabiti DDV?

Čas dobave je trenutek, ko dobavitelj ali elektronski vmesnik sprejme plačilo. To je trenutek, ko dobavitelj, ki prodaja blago prek elektronskega vmesnika, ali kdo drug za njegov račun od prejemnika prejme potrdilo o plačilu, sporočilo o odobritvi plačila ali zavezo za plačilo, ne glede na to, kdaj je izvršeno dejansko plačilo, kar je prej (člen 41a izvedbene uredbe o DDV).

V praksi dobavitelj ali elektronski vmesnik prikažeta ceno blaga in znesek DDV na zadevno naročilo, prejemnik pa mora dobavitelju ali elektronskemu vmesniku plačati celoten znesek.

Katero stopnjo DDV uporabiti?

Pravilna stopnja DDV je tista, ki se uporablja za zadevno blago v državi članici EU, v kateri se opravi dobava. V praksi je to država članica, v katero se dostavi blago po naročilu prejemnika.

Za večino blaga se uporablja standardna stopnja DDV, za nekatere vrste blaga pa velja znižana stopnja DDV, odvisno od narave blaga in države članice EU, v kateri se opravi dobava. Informacije o stopnjah DDV v vsej EU so na voljo na spletnem mestu vsake države članice. Evropska komisija zbira te informacije tudi na naslednji povezavi:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/tedb/splSearchForm.html.

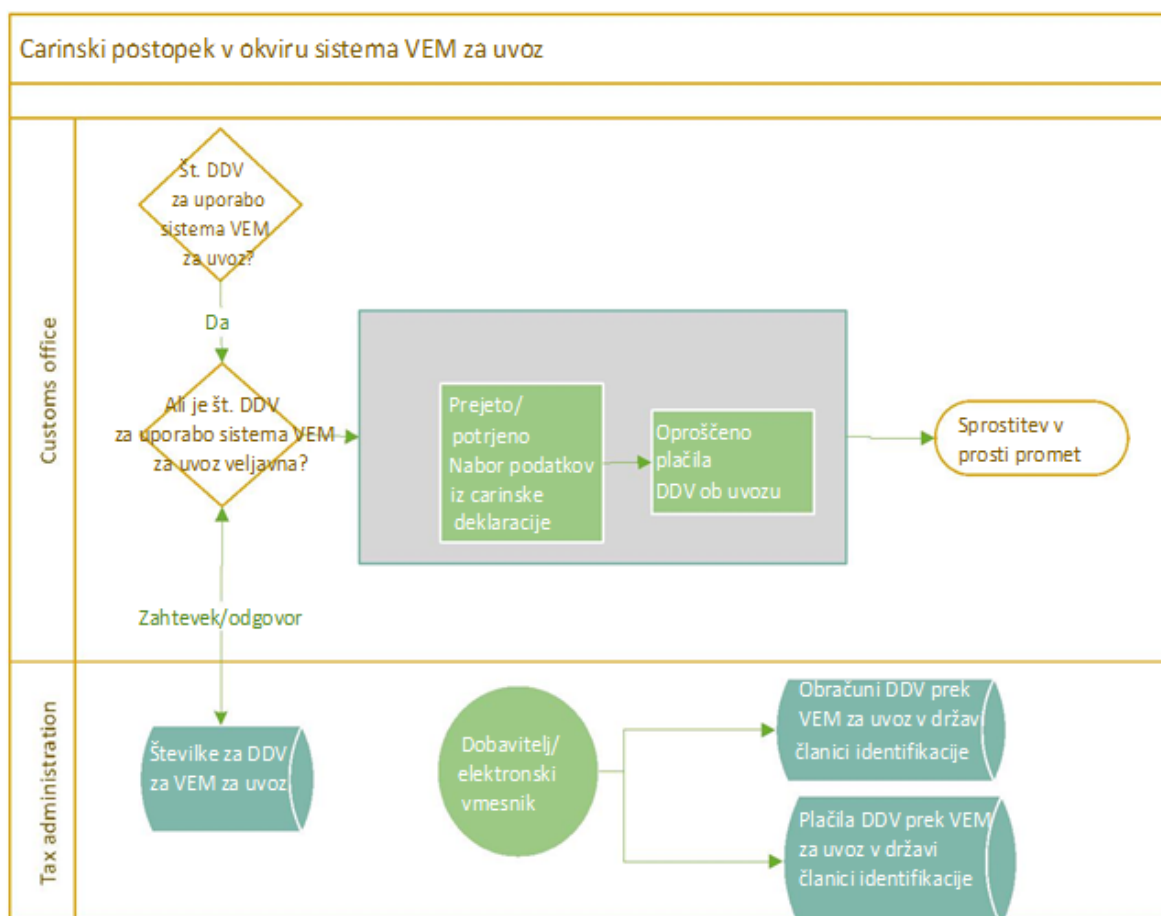
Za sprostitev v prosti promet blaga nizke vrednosti, o katerem se poroča v okviru uvozne ureditve, velja oprostitvev plačila DDV, če se veljavna številka za uporabo sistema VEM za uvoz predloži najpozneje v carinski deklaraciji (glej oddelek 4.2.8). S tem se prepreči dvojna obdavčitev istega blaga.

4.2.8 Potrditev identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz

Vse identifikacijske številke za DDV za uporabo v sistema VEM za uvoz, ki jih izdajo davčni organi v državah članicah EU, bodo carinskim organom v EU na voljo v elektronski obliki. Zbirka podatkov o identifikacijskih številkah za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz ni javna. Ko carinski organi prejmejo to številko v naboru podatkov v carinski deklaraciji, nemudoma preverijo njeno veljavnost na podlagi zbirke podatkov o identifikacijskih številkah za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz. Če je številka za uporabo sistema VEM za uvoz veljavna in realna vrednost pošiljke ne presega 150 EUR, carinski organi ne zahtevajo plačila DDV na blago nizke vrednosti, ki se uvozi v okviru sistema VEM za uvoz.

Oseba, ki prijavi blago carini (npr. izvajalci poštних storitev, hitri prevozniki, carinski zastopniki itd.), ne preverja in ne morejo preveriti veljavnosti identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz.

Slika 5: Carinski postopek v okviru sistema VEM za uvoz

Na podlagi carinskih deklaracij, predloženih v vsaki državi članici EU, se pripravi mesečni seznam, ki vključuje skupno vrednost uvoza blaga nizke vrednosti, ki je bilo v zadevnem mesecu prijavljeno v EU pod vsako identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz. Deklaranti ne sodelujejo pri sestavi teh mesečnih seznamov sistema VEM za uvoz.

Združeni mesečni seznamji bodo na voljo davčnim organom v EU. Navedeni organi jih bodo uporabljali pri analizi vrednosti uvoza, ki je prijavljen kot oproščen plačila na podlagi posamezne identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, glede na vrednost DDV, ki ga isti davčni zavezanec prijavi v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM za uvoz. Več podrobnosti je na voljo tudi v oddelku 3.1.6 navodil o carinskih postopkih.

V primeru neveljavne ali manjkajoče identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz je treba DDV plačati ob uvozu (glej tudi odgovora na vprašanji št. 35 in 36).

4.2.9 Kaj morate storiti, če uporabljate uvozno ureditev?

Dobavitelj ali elektronski vmesnik (domnevni dobavitelj), ki uporablja uvozno ureditev, bi moral v zvezi z DDV zagotoviti naslednje:

- znesek DDV, ki ga mora plačati prejemnik v državi članici, v katero se blago pošlje/odpošlje, je treba prikazati najpozneje ob dokončanju naročila;

- od prejemnika je treba pobrati DDV na dobave vsega upravičenega blaga, ki se odpošlje/prevaža v EU (npr. trošarinsko blago, ki se odpošlje v državo članico EU v pošiljkah, ki ne presegajo 150 EUR);
- zagotoviti je treba, da se upravičeno blago odpošlje v pošiljkah, katerih realna vrednost ne presega praga v višini 150 EUR;
- priporočeno je, da se na računu z obračunanim DDV (če je izdan) ali trgovinskem računu, ki je priložen blagu za carinjenje, navede:

a) cena v eurih, ki jo plača prejemnik;

b) ločeno za vsako stopnjo DDV znesek DDV, zaračunan prejemniku;

- prevozniku/carinskemu deklarantu blaga (kot so izvajalci poštnih storitev, hitri prevozniki ali carinski zastopniki) je treba predložiti potrebne informacije za carinjenje v EU, vključno z identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, da se DDV ne bi obračunal v trenutku uvoza (sprostitve v prosti promet). Dobavitelj, ki je registriran za uporabo sistema VEM za uvoz, posreduje te informacije neposredno prevozniku/carinskemu deklarantu. Elektronski vmesnik, ki ni udeležen pri odpošiljanju ali prevozu blaga, praviloma zagotovi te informacije osnovnemu dobavitelju in sprejme stroga pravila glede uporabe svoje identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, vključno z njenim posredovanjem prevozniku/carinskemu deklarantu.

Ne prevoznik ne carinski deklarant uvoženega blaga nista obvezna preveriti zneska pobranega DDV ali stopnje DDV, ki jo dobavitelj ali elektronski vmesnik uporabi v sistemu VEM za uvoz. Če je identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM navedena na carinski deklaraciji, predloženi v zvezi s pošiljko, in če je veljavna, se uvoz oprosti plačila DDV. DDV se plača kot del nabavne cene dobavitelju ali elektronskemu vmesniku v trenutku prodaje (sprejem plačila);

- predložiti je treba mesečni obračun v okviru sistema VEM za uvoz v državo članico identifikacije za vse upravičene dobave blaga, prodane prejemnikom v vsej EU. Če ste registrirani prek posrednika, poskrbite, da ima posrednik vse informacije, ki jih potrebuje za izpolnitev obveznosti predložitve mesečnega obračuna DDV prek sistema VEM za uvoz v svoji državi članici identifikacije. Obračun DDV, ki je predložen prek sistema VEM za uvoz, vsebuje skupno vrednost prodanega blaga, njegovo stopnjo DDV in skupni znesek DDV, ki ga je treba plačati, razčlenjen po posameznih državah članicah EU, v katere se blago prevaža, in po standardni ter znižani stopnji. Rok za predložitev obračuna DDV v sistem VEM za uvoz je konec meseca, ki sledi mesecu, za katerega se odda poročilo;
- opraviti je treba mesečna plačila DDV v državi članici identifikacije, ki zapadejo v plačilo v skladu s prijavo v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM za uvoz. Rok plačila je konec meseca, ki sledi mesecu, za katerega se odda poročilo. Če ste registrirani prek posrednika, poskrbite, da posrednik plača DDV vsak mesec v svoji državi članici identifikacije;
- evidence vseh upravičenih prodaj uvoženega blaga na daljavo v okviru sistema VEM za uvoz je treba hraniti deset let, in to zaradi možnih revizij, ki jih izvedejo davčni organi EU. Navedene informacije in evidence so opisane v členu 63c izvedbene uredbe o DDV (glej oddelek 2.2.1.1 poglavja 2).

Več informacij o načinu predložitve obračuna DDV prek sistema VEM za uvoz in plačila DDV ter obveznostih glede vodenja evidenc je na voljo na portalu sistema VEM za DDV.

Slika 6: Povzetek uvozne ureditve

4.2.10 Vprašanja in odgovori o sistemu VEM za uvoz

Opisane transakcije v naslednjih vprašanjih vključujejo prodajo na daljavo uvoženega blaga v pošiljkah z realno vrednostjo največ 150 EUR, t. i. blaga nizke vrednosti.

a) Splošno

1. Katere so prednosti uporabe sistema VEM za uvoz?

Dobavitelj ali elektronski vmesnik (domnevni dobavitelj) z uporabo sistema VEM za uvoz zagotovi pregledno transakcijo za prejemnika, ki v trenutku spletnega nakupa plača ceno z vključenim DDV. Prejemniku se zagotovi skupna cena transakcije brez nepričakovanih stroškov (DDV in, načeloma, dodatne carinske dajatve), ki bi jih moral plačati ob uvozu blaga v EU.

Namen uporabe sistema VEM za uvoz je tudi hitra sprostitev blaga s strani carinskih organov in hitra dostava blaga prejemniku, kar je zanj pogosto ključno.

Z uporabo sistema VEM za uvoz se poenostavi tudi logistika, saj blago lahko vstopi v EU in se sprostí v prosti promet v kateri koli državi članici, ne glede na končno namembno državo članico.

2. Blago, kupljeno pred 1. julijem 2021, ki bo v EU prispelo po 1. juliju 2021

Dobavitelj ali elektronski vmesnik (kot domnevni dobavitelj) ne more uporabiti sistema VEM za uvoz za prijavo prodaje blaga na daljavo, opravljene pred 1. julijem 2021. Blago, ki bo kupljeno na tretjem ozemlju ali v tretji državi pred 1. julijem 2021 (npr. junija 2021 ali prej) in ki bo prispelo v EU 1. julija 2021 ali pozneje, bo predmet DDV ob uvozu.

b) Registracija

3. Sem lastnik podjetja, ki ima sedež zunaj EU: blago nizke vrednosti prodajam prejemnikom v EU izključno prek svoje spletne trgovine. Kaj moram storiti?

Od 1. julija 2021 bo vse komercialno blago, uvoženo v EU, predmet DDV. Uporabite lahko poenostavljeni način pobiranja DDV na prodajo v zvezi z blagom nizke vrednosti in se registrirajte za uporabo sistema VEM za uvoz v eni od držav članic EU (spletna registracija prek posrednika s sedežem v EU³⁶ – glej oddelek 4.2.4 in 4.2.5 ter portal sistema VEM za DDV).

Če se registrirate za uporabo sistema VEM za uvoz, se boste morali registrirati samo v eni od držav članic EU, prodajali pa boste lahko v vseh 27 državah članicah EU. Imenovati boste morali posrednika, ki vas bo registriral za uporabo sistema VEM za uvoz v državi članici, kjer ima sedež. Identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, ki jo izda država članica, v kateri ste se registrirali za uporabo sistema VEM za uvoz (država članica identifikacije), morate uporabiti za prijavo vse svoje prodaje blaga nizke vrednosti, prijavljene v okviru sistema VEM za uvoz, prejemnikom v vseh državah članicah EU.

V trenutku prodaje boste morali prejemniku zaračunati DDV po stopnji, ki se uporablja za blago v državi članici, v katero bo navedeno blago odposlano. Priporočljivo je, da pri pošiljanju blaga prejemniku v EU zagotovite varen prenos svoje identifikacijske številke za DDV za uporabo v sistemu VEM za uvoz osebi, odgovorni za deklaracijo blaga za sprostitev v prosti promet v EU (npr. izvajalcu poštnih storitev, hitremu prevozniku, carinskemu zastopniku), s čimer se prepreči ponovno plačilo DDV carini v EU ob uvozu blaga. Identifikacijske številke za DDV za uporabo v sistemu VEM za uvoz ne predložite drugim osebam, ki niso udeležene pri deklaraciji blaga za sprostitev v prosti promet. Carinski organi opravljajo svoje naloge, da zagotovijo skladnost s carinsko in drugo zakonodajo, ki ureja pretok blaga, pri tem pa ne odmerjajo niti ne pobirajo DDV.

Vaš posrednik, ki vas je registriral za uporabo sistema VEM za uvoz, mora vsak mesec predložiti obračun DDV prek sistema VEM za uvoz, in sicer do konca meseca, ki sledi mesecu, za katerega se odda poročilo (npr. obračun DDV je treba prek sistema VEM za uvoz za prodajo v septembru predložiti do 31. oktobra). Obračun DDV, predložen prek sistema VEM za uvoz, vsebuje vso prodajo blaga nizke vrednosti prek sistema VEM za uvoz v EU, razčlenjeno po namembnih državah članicah in stopnji DDV, in vključuje skupen DDV, ki je zapadel v plačilo v EU. Podobno mora posrednik do konca meseca, ki sledi mesecu, za katerega se odda poročilo, državi članici identifikacije plačati znesek skupnega DDV, ki je prijavljen v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM za uvoz (npr. plačilo za prodajo v septembru je treba opraviti do 31. oktobra).

Če se ne registrirate za uporabo sistema VEM za uvoz, pristojni organi poberejo DDV ob uvozu blaga nizke vrednosti. Prejemnik v EU blago prejme šele po plačilu DDV. Možno je, da bo zastopnik, ki predloži carinsko deklaracijo v imenu prejemnika (npr. izvajalec poštnih storitev ali hitri prevoznik), prejemniku zaračunal tudi dodatno carinsko dajatev³⁷. Ker so prejemniki v EU vajeni cen z vključenim DDV, bi lahko zaradi zahteve po plačilu dodatnih dajatev v trenutku uvoza zavrnil paket.

³⁶ Razen če imate sedež v tretji državi, s katero je EU sklenila sporazum o vzajemni pomoči pri izterjavi DDV.

³⁷ To je praviloma fiksna pristojbina, ki običajno ni povezana z vrednostjo blaga ali višino plačanega DDV.

4. Sem lastnik podjetja, ki ima sedež zunaj EU: blago nizke vrednosti prodajam prejemnikom v EU izključno prek svoje spletne trgovine. Ali je za registracijo za uporabo sistema VEM za uvoz določen prag?

Ne, za registracijo za uporabo sistema VEM za uvoz ni določen noben prag. Podjetja, ki prodajajo blago nizke vrednosti prejemnikom v EU, se lahko registrirajo za uporabo sistema VEM za uvoz ne glede na skupen promet, ki ga bodo ustvarili s prodajo prejemnikom v EU. Več podrobnosti je na voljo pri vprašanju št. 3.

5. Sem lastnik podjetja, ki ima sedež zunaj EU: blago nizke vrednosti prodajam prejemnikom v EU izključno prek elektronskega vmesnika, ki omogoča dobavo (npr. trg, platforma itd.), ne prek svoje spletne trgovine. Kaj moram storiti?

Če blago nizke vrednosti prodajate prek elektronskega vmesnika samo prejemnikom v EU, se vam ni treba registrirati za uporabo sistema VEM za uvoz. Elektronski vmesnik namreč postane domnevni dobavitelj pri tej prodaji blaga med podjetji in potrošniki, zato je tudi dolžan izpolniti obveznosti v zvezi z DDV za to prodajo (dodatne podrobnosti o pojmu domnevnega dobavitelja so na voljo v poglavju 2, natančneje v oddelku 2.1.3 in 4.1.4, ter scenarijih 3a–c in 4a–b v poglavju 5).

Pri prodaji blaga prek elektronskega vmesnika se šteje, da dobavljate blago elektronskemu vmesniku, nato pa elektronski vmesnik opravi dobavo prejemniku. Elektronski vmesnik (domnevni dobavitelj) mora obračunati DDV in ga pobrati od prejemnika. Elektronski vmesnik se lahko registrira za uporabo sistema VEM za uvoz in izpolni obveznosti v zvezi z DDV, kot je opisano pri vprašanju št. 3 zgoraj.

Če se elektronski vmesnik registrira za uporabo sistema VEM za uvoz in tudi organizira odpošiljanje ali prevoz vašega blaga prejemniku, za vas ne veljajo nobene specifične obveznosti v zvezi z DDV v EU. Če pa sami organizirate odpošiljanje ali prevoz svojemu prejemniku, vam bo elektronski vmesnik dal svojo identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, ki jo je treba predložiti osebi, odgovorni za deklaracijo blaga za sprostitev v prosti promet v EU (tj. izvajalcu poštnih storitev, hitremu prevozniku, carinskemu zastopniku). Ta bo to številko predložil carinskemu organu, da se blago sprost v prosti promet brez plačila DDV. Identifikacijske številke za DDV za uporabo v sistemu VEM za uvoz ne predložite drugim osebam, ki niso udeležene pri deklaraciji blaga za sprostitev v prosti promet (elektronski vmesnik vam bo najverjetneje določil jasne poslovne pogoje, preden vam bo predložil to številko).

Če se elektronski vmesnik ne registrira za uporabo sistema VEM za uvoz, se DDV za navedeno blago pobere ob uvozu v EU. DDV zapade v plačilo v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča. Plača ga oseba, ki je dolžna plačati uvozni DDV v skladu z nacionalno zakonodajo o DDV. Večina držav članic določi, da je oseba, ki je dolžna plačati DDV, prejemnik iz EU, ki prejme blago. Vendar lahko države članice določijo, da je oseba, ki je v teh primerih dolžna plačati DDV, elektronski vmesnik (domnevni dobavitelj).

6. Sem lastnik podjetja, ki ima sedež zunaj EU: blago nizke vrednosti prodajam prejemnikom v EU izključno prek več elektronskih vmesnikov. Kaj moram storiti?

Odgovor je podoben odgovoru na vprašanje št. 5.

Če se vsak elektronski vmesnik registrira za uporabo sistema VEM za uvoz, morate voditi jasno evidenco prodaje, ki jo opravite prek vsakega elektronskega vmesnika. Če organizirate prevoz, morate osebi, ki je odgovorna za deklaracijo blaga za sprostitev v prosti promet v EU

(tj. izvajalci poštних storitev, hitremu prevozniku, carinskemu zastopniku), predložiti identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, ki se ujema z elektronskim vmesnikom, prek katere je bila prodaja opravljena. Identifikacijske številke za DDV za uporabo v sistemu VEM za uvoz ne predložite drugim osebam, ki niso udeležene pri deklaraciji blaga za sprostitev v prosti promet (vsak elektronski vmesnik vam bo najverjetneje določil jasne poslovne pogoje, preden vam bo predložil svojo številko).

7. Sem lastnik podjetja, ki ima sedež zunaj EU: blago nizke vrednosti prodajam prejemnikom v EU prek svoje spletne trgovine in prek elektronskega vmesnika, ki je registriran za uporabo sistema VEM za uvoz. Kaj moram storiti?

Voditi morate jasno evidenco blaga, ki ga prodate prek svoje spletne trgovine, in blaga, ki ga prodate prek elektronskega vmesnika. Če se registrirate za uporabo sistema VEM za uvoz za prodajo, opravljeno prek vaše spletne trgovine, bi morali svojo identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz predložiti osebi, odgovorni za deklaracijo blaga za sprostitev v prosti promet v EU (npr. izvajalcu poštних storitev, hitremu prevozniku, carinskemu zastopniku), in sicer za blago, ki ga prodajate prek lastnega spletnega mesta.

Za blago, ki ga prodajate prek elektronskega vmesnika, bi morali osebi, odgovorni za deklaracijo blaga za sprostitev v prosti promet v EU, predložiti identifikacijsko številko elektronskega vmesnika za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, ker organizirate prevoz. Pri prodaji blaga prek elektronskega vmesnika se šteje, da dobavljate blago elektronskemu vmesniku, nato pa elektronski vmesnik opravi dobavo prejemniku. Elektronski vmesnik mora obračunati in pobrati DDV od prejemnika (glej oddelek 2.1.3, vprašanje št. 5 zgoraj in pojasnila primerov 3a–c v poglavju 5) ter prijaviti in plačati DDV davčnim organom.

Če se ne registrirate za uporabo sistema VEM za uvoz za prodajo, ki jo opravite prek svoje spletne trgovine, ne morete uporabljati identifikacijske številke elektronskega vmesnika za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz v zvezi s prodajo, ki jo opravljate prek svojega spletnega mesta. DDV na blago, prodano prek vaše spletne trgovine, se bo v tem primeru pobral od prejemnika ob uvozu v EU.

Opozoriti je treba, da davčni organi skupno vrednost transakcij, prijavljenih ob uvozu na podlagi posamezne identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, primerjajo z obračuni DDV, ki so se prek sistema VEM za uvoz predložili pod zadevno identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz.

8. Sem lastnik podjetja, ki ima sedež zunaj EU: blago nizke vrednosti prodajam prejemnikom v EU prek svoje spletne trgovine, zaradi katere sem se registriral za uporabo sistema VEM za uvoz. Blago nizke vrednosti prodajam tudi prek elektronskega vmesnika, ki ni registriran za uporabo sistema VEM za uvoz. Kaj moram storiti?

Kot je navedeno pri vprašanju št. 7, morate voditi jasno evidenco blaga, ki ga prodate prek svoje spletne trgovine, in blaga, ki ga prodate prek elektronskega vmesnika.

DDV na blago, ki ga prodajate prek svoje spletne trgovine, bi morali zaračunati svojim prejemnikom in svojo identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM predložiti tisti osebi, ki je odgovorna za deklaracijo blaga za sprostitev v prosti promet v EU. DDV na blago, ki ga prodajate prek elektronskega vmesnika, svojim prejemnikom ne morete zaračunati, ker se šteje, da navedeno blago dobavljate elektronskemu vmesniku, nato pa elektronski vmesnik dobavi navedeno blago prejemniku (glej oddelek 2.1.3). Zato za prodajo prek elektronskega vmesnika ne morete uporabiti svoje identifikacijske številke za DDV za

uporabo sistema VEM, ko se blago uvozi v EU.

Ker se elektronski vmesnik ni registriral za uporabo sistema VEM za uvoz, se DDV za navedeno blago pobere ob uvozu v EU. DDV zapade v plačilo v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča. Plača ga oseba, ki je dolžna plačati uvozni DDV v skladu z nacionalno zakonodajo o DDV. Večina držav članic določi, da je oseba, ki je dolžna plačati DDV, prejemnik iz EU, ki prejme blago. Vendar lahko države članice določijo, da je oseba, ki je v teh primerih dolžna plačati DDV, elektronski vmesnik (domnevni dobavitelj).

Opozoriti je treba, da bo država članica identifikacije, če boste svojo identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM napačno uporabili za prodajo blaga nizke vrednosti prek elektronskega vmesnika, pričakovala, da v svojem obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM za uvoz, prijavite in plačate višji znesek DDV. Države članice bodo namreč tudi imele mesečni seznam z vrednostmi vsega blaga, ki je bilo prijavljeno z vašo identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM. Država članica identifikacije bo primerjala ta znesek s prijavljenim zneskom v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM za uvoz.

9. Sem lastnik podjetja, ki ima sedež v EU: blago nizke vrednosti prodajam samo prejemnikom v državi članici, v kateri imam sedež. Blago se odpošlje neposredno iz kraja zunaj EU prejemnikom v državi članici, v kateri imam sedež. Kaj moram storiti?

Odgovor je podoben odgovoru na vprašanje št. 3. Lahko se registrirate za uporabo sistema VEM za uvoz, pri tem pa niste obvezni imeti posrednika. V tem primeru je država članica identifikacije država članica, v kateri imate sedež. Obračunali in od prejemnika boste pobrali DDV, ki se uporablja v državi članici, v katero se blago odpošlje ali prepelje. Identifikacijsko številko za DDV za uporabo v sistemu VEM boste predložili osebi, odgovorni za deklaracijo blaga za sprostitev v prosti promet v EU, da se DDV ne bi znova plačal ob uvozu. Identifikacijske številke za DDV za uporabo v sistemu VEM za uvoz ne predložite drugim osebam, ki niso udeležene pri deklaraciji blaga za sprostitev v prosti promet.

Če se ne registrirate za uporabo sistema VEM za uvoz, mora oseba, ki je dolžna plačati uvozni DDV v skladu z nacionalno zakonodajo o DDV (običajno je to prejemnik), plačati DDV ob uvozu v EU, kadar je primerno, pa mora plačati tudi carinsko dajatev, ki jo zaračuna podjetje, ki prijavi blago nizke vrednosti carini. Ta prodaja blaga se ne vključi v domači obračun DDV.

10. Sem lastnik podjetja, ki ima sedež v EU: blago nizke vrednosti prodajam prejemnikom v celotni EU prek svoje spletne trgovine. Blago se odpošlje neposredno iz kraja zunaj EU prejemnikom v EU. Kaj moram storiti?

Odgovor je podoben odgovoru na vprašanja št. 3 in št. 9. Če se registrirate za uporabo sistema VEM za uvoz, morate v vsakem primeru uporabiti stopnjo DDV države članice, v katero se blago odpošlje ali prepelje.

11. Sem lastnik podjetja, ki ima sedež v EU: blago nizke vrednosti prodajam prejemnikom v EU izključno prek elektronskih vmesnikov, ki omogočajo dobavo (npr. trg, platforma itd.), ne prek svoje spletne trgovine. Blago se odpošlje neposredno iz kraja zunaj EU prejemnikom v EU. Kaj moram storiti?

Odgovor je enak odgovoru na vprašanje št. 5. V tem primeru elektronski vmesnik postane domnevni dobavitelj. Zagotoviti bi morali, da je elektronski vmesnik še pred dobavo jasno obveščen, da se bo blago odposlalo ali prepeljalo iz kraja zunaj EU, ter v svojih evidencah za namene DDV voditi jasno evidenco blaga, ki se odpošlje ali prevaža iz kraja zunaj EU.

Z vidika DDV to blago dobavite elektronskemu vmesniku, ta pa blago dobavi vašemu prejemniku (dodatne podrobnosti o domnevnem dobavitelju so na voljo v poglavju 2, natančneje v oddelkih 2.1.3 in 4.1.4 ter scenarijih 3a–c in 4a–b v poglavju 5).

Obvezni ste voditi evidenco teh transakcij.

12. Sem lastnik podjetja, ki ima sedež v EU: blago nizke vrednosti uvažam v razsutem stanju v imenu svojega podjetja v državo članico, v kateri imam sedež. Ko se blago ocarini, ga v tej državi članici tudi prodam prejemnikom. Ali se moram v zvezi s temi transakcijami registrirati za uporabo sistema VEM za uvoz?

Ne, v zvezi s temi transakcijami se ne morete registrirati za uporabo sistema VEM za uvoz.

Če blago nizke vrednosti uvažate v svojem imenu, preden ga prodate naprej prejemnikom v svoji državi, ne morete uporabljati sistema VEM za uvoz za te transakcije. V zvezi z uvozom blaga upoštevajte splošna pravila (standardni ali poenostavljeni postopek), ki se uporabljajo za vstop in uvoz blaga v EU – podrobnosti so na voljo v [Guidance on Customs Formalities on Entry and Import into the European Union \(Navodila o carinskih formalnostih ob vstopu in uvozu v Evropsko unijo\)](#). Za nadaljnjo prodajo prejemnikom v državi članici, v kateri imate sedež, se uporabljajo običajna pravila za domače dobave. O navedeni prodaji morate poročati v domačem obračunu DDV.

13. Sem lastnik podjetja, ki ima sedež v EU: blago nizke vrednosti uvažam v razsutem stanju v svojem imenu v državo članico, v kateri imam sedež. Ko se blago ocarini, ga prodam prejemnikom v državi, v kateri imam sedež, in prejemnikom v drugih državah članicah EU. Ali se moram v zvezi s temi transakcijami registrirati za uporabo sistema VEM za uvoz?

Ne, sistema VEM za uvoz ne morete uporabljati za te transakcije, saj se prodaja opravi šele, ko je blago že uvoženo v EU. Za prodajo prejemnikom v državi članici, v kateri imate sedež, se uporabljajo običajna pravila za domače dobave. O navedeni prodaji poročajte v domačem obračunu DDV. Za prijavo, pobiranje in plačilo DDV na prodajo prejemnikom v drugih državah članicah EU (tj. namembni kraj blaga) imate na voljo dve možnosti: i) lahko se neposredno registrirate v vsaki državi članici, kamor pošiljate blago, ali ii) uporabite unijsko ureditev (sistem vse na enem mestu za Unijo – glej oddelek 3.2 poglavja 3).

14. Sem lastnik podjetja, ki ima sedež v EU ali zunaj EU: blago prinašam v EU, kjer se skladišči v carinskem skladišču, preden ga prodam prejemnikom v EU. Ali lahko v zvezi s temi transakcijami uporabim sistem VEM za uvoz?

Ne, sistema VEM za uvoz ne morete uporabljati za te transakcije. Ko je blago že v EU, ne morete uporabiti sistema VEM za uvoz, saj je eden od pogojev za njegovo uporabo ta, da dobavitelj prevaža ali odpošlje navedeno blago za njegov račun iz tretje države ali s tretjega ozemlja prejemniku v EU. Poleg tega se blago, namenjeno za končno uporabo ali potrošnjo, ne more skladiščiti v carinskem skladišču (člen 155 direktive o DDV).

Blago morate odstraniti iz carinskega skladišča in ga sprostiti v prosti promet v EU, za kar plačate DDV (tj. po stopnji DDV, ki se uporablja v državi članici uvoza) in carinske dajatve (če je primerno) (glej [Guidance on Customs Formalities on Entry and Import into the European Union \(Navodila o carinskih formalnostih ob vstopu in uvozu v Evropsko unijo\)](#)). Nato obračunate DDV države članice, v katero se blago odpošlje/prepelje. Če imate prejemnike v več državah članicah EU, lahko uporabite unijsko ureditev (sistem vse na enem mestu za Unijo – glej oddelek 3.2 poglavja 3).

15. *Sem lastnik podjetja, ki ima sedež na Kanarskih otokih, tj. na carinskem ozemlju EU, vendar zunaj ozemlja DDV. Prek svoje spletne trgovine prodajam blago nizke vrednosti, ki je odposlano oziroma se prevaža s Kanarskih otokov prejemnikom v EU. Ali se moja prodaja šteje za prodajo uvoženega blaga na daljavo in ali se v zvezi s temi dobavami lahko registriram za uporabo sistema VEM za uvoz? Ali pa se morda moja prodaja šteje za prodajo na daljavo znotraj Skupnosti in ali se v tem primeru lahko registriram za uporabo sistema VEM?*

Kanarski otoki so del carinskega ozemlja EU, vendar niso del ozemlja DDV EU (glej seznam tretjih ozemelj v oddelku 1.4 – Glosar). Prodaja uvoženega blaga na daljavo vključuje prodajo iz tretjih držav in s tretjih ozemelj (glej oddelek 4.1.3). V vašem primeru gre za prodajo uvoženega blaga na daljavo, v zvezi s katero se lahko prek posrednika registrirate za uporabo sistema VEM za uvoz. Glej tudi odgovor na vprašanje št. 3.

16. *Upravljam elektronski vmesnik s sedežem v EU, več dobaviteljev, ki prodaja blago prek moje platforme, pa ima sedež na Kanarskih otokih. Blago, ki ga ti dobavitelji prodajajo, odpošljejo oziroma se prevaža s Kanarskih otokov, pogosto ne presega vrednosti 150 EUR. Ali se ta prodaja šteje za prodajo uvoženega blaga nizke vrednosti na daljavo? Ali pa bi se ta prodaja morda morala šteti za prodajo na daljavo znotraj Skupnosti, ker sem v tem primeru domnevni dobavitelj?*

Kot je navedeno v odgovoru na vprašanje št. 15, se blago, dobavljeno s Kanarskih otokov, uvršča v prodajo uvoženega blaga na daljavo. Zato postanete domnevni dobavitelj, saj upravljate elektronski vmesnik, ki omogoča prodajo navedenega blaga na daljavo ali njegovo odpošiljanje in prevoz v EU. Glej tudi odgovor na vprašanje št. 5.

c) Prag 150 EUR

Dobaviteljem in elektronskim vmesnikom se svetuje, da so pozorni na realno vrednost pošiljk, ki se odpošiljajo ali prevažajo v EU. Primeri iz vprašanj št. 18–25 bi morali biti v praksi zelo omejeni, če dobavitelji, osnovni dobavitelji in elektronski vmesniki ravnavajo v skladu s predlogi iz teh pojasnil.

17. Kako določiti realno vrednost?

Za pojasnilo, kako določiti realno vrednost, je v nadaljevanju navedenih več primerov.

Primer 1: Račun, na katerem je naveden skupni znesek cene, plačane za blago, ni razdeljen na neto ceno blaga in stroške prevoza. Znesek DDV je naveden ločeno.

Cena blaga, kot je navedena na računu: 140 EUR

DDV (20 %), kot je naveden na računu: 28 EUR

Skupni znesek računa: 168 EUR

V tem primeru stroški prevoza niso navedeni ločeno na računu, zato jih ni mogoče izključiti. Vendar neto cena blaga ne presega 150 EUR; zato ni mogoče uporabiti sistema VEM za uvoz, ob uvozu pa se tudi ne obračuna DDV ali carinske dajatve.

Primer 2: Račun, na katerem je naveden skupni znesek cene, plačane za blago, je razdeljen na neto ceno blaga in stroške prevoza. Znesek DDV je naveden ločeno.

Cena blaga, kot je navedena na računu: 140 EUR

Stroški prevoza, kot so navedeni na računu: 20 EUR

DDV (20 %), kot je naveden na računu: 32 EUR

Skupni znesek računa: 192 EUR

V tem primeru so stroški prevoza na naročilnici/računu navedeni ločeno. Zato se izključijo iz realne vrednosti. Realna vrednost ne presega 150 EUR; zato ni mogoče uporabiti sistema VEM za uvoz, ob uvozu pa se tudi ne obračuna DDV ali carinske dajatve. Opozoriti je treba, da se DDV uporabi na celotno vrednost prodaje (npr. na vrednost blaga in stroške prevoza v skupnem znesku 160 EUR).

18. Kaj se zgodi, če carinski organi ocenijo, da je vrednost blaga, v zvezi s katerim se je uporabil sistem VEM za uvoz, prenizka in da pravilna realna vrednost presega 150 EUR?

V nekaterih primerih lahko realna vrednost ob uvozu preseže prag 150 EUR.

Kadar se zdi, da lahko realna vrednost kljub dobronamernosti dobavitelja ali elektronskega vmesnika (kot domnevnega dobavitelja) preseže 150 EUR, je priporočeno, da carinski organi države članice uvoza prejemniku omogočijo, da dokaže, da je kupil blago po ceni (brez DDV), ki ni višja od 150 EUR, preden poberejo uvozni DDV in carinsko dajatev ob carinjenju blaga. Takšni primeri so lahko: i) nižja vrednost zaradi promocijske cene/popusta (glej odgovor na vprašanje št. 20), ii) nihanja menjalnih tečajev (glej odgovor na vprašanje št. 21) in iii) združene pošiljke (glej odgovore na vprašanja 22–24).

Vendar v primeru namerne določitve prenizke vrednosti ali kakršnega koli suma goljufije prejemnik ne bo mogel dokazati, da je kupil blago po ceni, ki ne presega 150 EUR (brez DDV). Prav tako ne bo mogoče uporabiti sistema VEM za uvoz. V takih primerih prejemnik lahko:

- sprejme dostavljeno blago. V tem primeru plača carinskim organom uvozni davek in morda tudi carinsko dajatev, tudi če je že plačal DDV dobavitelju ali elektronskemu vmesniku;
- blago zavrne. V tem primeru se uporabijo običajni carinski postopki in formalnosti za zavrnitev.

Prejemnik se lahko v obeh primerih obrne na dobavitelja ali elektronski vmesnik in zahteva povračilo nepravilno plačanega DDV v času dobave (in morebitnega zneska, plačanega za blago v primeru zavrnitve).

Če carinski organi ugotovijo namerno določitev prenizke vrednosti, dobavitelj ali elektronski vmesnik (domnevni dobavitelj) ne sme vključiti te prodaje blaga na daljavo v obračun DDV, predložen prek sistema VEM za uvoz, in mora v svoje evidence vključiti ustrezno dokazilo (npr. dokazilo, da je prejemnik plačal DDV carinskim organom EU, dokazilo o izvozu, uničenju oziroma zapustitvi države). Več informacij o posledicah takih primerov v zvezi s carinjenjem je na voljo v oddelku 3.1.2 poglavja 3 navodil o carinskih postopkih.

19. Kaj se zgodi, če je vrednost blaga prenizka, vendar popravljena realna vrednost blaga ne presega 150 EUR?

V tem primeru lahko se za uvoz blaga nizke vrednosti še vedno lahko uporabi oprostitev plačila DDV ob uvozu, če je v carinski deklaraciji navedena veljavna številka za uporabo

sistema VEM za uvoz davčnega zavezanca, ki zahteva oprostitev plačila ob uvozu. Blago se sprostí brez plačila dodatnega DDV carinskim organom (pravilni znesek DDV je treba prijaviti v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM za uvoz, plačati pa ga mora dobavitelj, elektronski vmesnik ali posrednik).

Z vidika carinskih organov so pogoji za uporabo uvozne deklaracije s precej manjšim naborom podatkov še vedno izpolnjeni. Več podrobnosti o carinskih formalnostih je na voljo v oddelku 3.1.2 poglavja 3 navodil o carinskih postopkih.

20. V trenutku nakupa je bila (bil) uporabljena (uporabljen) promocijska cena ali popust za blago in ta ni več veljavna(-ven), ko blago vstopi v EU. Cena s popustom/promocijska cena, ki jo je plačal prejemnik, ne presega 150 EUR in je navedena na dokumentu, priloženem pošiljki blaga. Ali bodo carinski organi sprejeli ceno s popustom/promocijsko ceno kot realno vrednost?

Realna vrednost ob uvozu je neto cena, ki jo plača dobavitelj v času dobave (tj. v času sprejetja plačila, ki ga opravi prejemnik) in je navedena na dokumentu, priloženem blagu (tj. trgovinski račun). Carinski organi lahko v primeru dvoma zahtevajo dokazilo o plačilu, ki ga je opravil prejemnik, preden sprostijo blago v prosti promet.

21. Kaj se zgodi, če pri plačilu blaga v valuti, ki ni euro, realna vrednost v EUR ni presegla praga 150 EUR (ali enakovredne vrednosti v nacionalni valuti v državi članici, ki ne uporablja eura) v času dobave, vendar zaradi nihanj menjalnih tečajev preseže ta prag v času uvoza?

Dobavitelji ali elektronski vmesniki morajo vedno izračunati čas dobave, da bi določili, ali se bo prodaja blaga lahko prijavila na podlagi uvozne ureditve. Da se prepreči primer, opisan v tem vprašanju, se dobavitelju ali elektronskemu vmesniku svetuje, naj na računu, ki je priložen pošiljki, navede ceno v EUR, ki je določena v trenutku sprejetja plačila. To vrednost sprejmejo carinski organi ob uvozu blaga v EU (razen če obstaja sum zavajanja ali goljufije), s čimer se prepreči morebitno dvojno zaračunavanje DDV ob uvozu.

Kadar država članica uvoza uporablja valuto, ki ni euro, je priporočeno, da sprejme znesek, ki je na računu naveden v EUR, kot je določeno zgoraj, za namene carine in obdavčenja.

Primer:

Prodaja blaga na daljavo, pri kateri je končna namembna država Nemčija, blago pa se uvozi na Poljskem, kjer je prijavljeno za sprostitev v prosti promet. Znesek na računu, priloženem pošiljki, je izražen v eurih. Ker je blago namenjeno za Nemčijo, se poljskim carinskim organom svetuje, naj sprejmejo znesek računa v eurih za namene carine in DDV. Če pa se blago uvozi na Poljskem in je namenjeno prejemniku v tej državi, bi bil znesek na računu, priloženem pošiljki, lahko izražen v poljskih zlotih.

Če je blago prijavljeno prek sistema VEM za uvoz in je znesek na računu izražen v tuji valuti, pretvorjen znesek ob uvozu pa dosega skoraj 150 EUR, se priporoča, da carinski organi sprejmejo ustrezno strategijo za spremljanje realne vrednosti v višini 150 EUR. V takih primerih bi morali proučiti možnost, da prejemnik dokaže, da plačani znesek v času prodaje ni presegel 150 EUR in da je bil DDV zato pravilno plačan v okviru sistema VEM za uvoz. Na primer, prejemnik lahko dokaže plačani znesek in datum plačila. Zato se DDV ne bi smel obračunati ponovno, niti se ob uvozu ne bi smela plačati carinska dajatev (če je to primerno za zadevno blago). Več podrobnosti je na voljo v oddelku 3.1.3 poglavja 3 navodil o carinskih postopkih.

d) Večje število naročil

22. Kaj je ena pošiljka?

Blago, ki ga isti pošiljatelj (tj. dobavitelj, osnovni dobavitelj ali po možnosti elektronski vmesnik, ki deluje kot domnevni dobavitelj) zapakira skupaj in odpošlje hkrati istemu prejemniku (npr. prejemniku v EU) ter je vključeno v isto prevozno pogodbo (npr. letalski tovorni list), se šteje za eno pošiljko.

Posledično bi bilo treba šteti, da so pošiljke blaga, ki ga isti pošiljatelj odpošlje istemu prejemniku in ki je bilo naročeno in odposlano ločeno, tudi če k izvajalcu poštnih storitev ali hitremu prevozniku na namembnem kraju prispe isti dan, vendar v ločenih paketih, ločene pošiljke, razen če obstaja utemeljen sum, da je bila pošiljka razdeljena namerno zaradi izogibanja plačilu carinske dajatve. Enako se blago, ki ga ista oseba naroči posebej, vendar se odpošlje skupaj, šteje za eno pošiljko.

Če je blago naročeno prek elektronskega vmesnika, ta praviloma v času dobave nima informacij o tem, ali bo osnovni dobavitelj odposlal blago v eni pošiljki ali v več pošiljkah.

Elektronski vmesnik mora zato uporabiti določene utemeljene predpostavke, na primer kadar isti prejemnik naroči več vrst blaga sočasno in pri istem dobavitelju, bi elektronski vmesnik moral predvideti, da bo blago vključeno v eno pošiljko. Tudi kadar isti prejemnik na isti dan opravi več naročil, bi elektronski vmesnik moral predvideti, da bo blago iz več naročil vključeno v ločene pošiljke.

Več podrobnosti je na voljo v navodilih o carinskih postopkih (oddelka 1.3.2 in 3.1.4).

23. Kaj se zgodi za namene sistema VEM za uvoz, če prejemnik odda samo eno naročilo, ki presega 150 EUR, prek enega elektronskega vmesnika, vendar blago dobavi več dobaviteljev, ki uporabljajo isti elektronski vmesnik?

V skladu s členom 14a(1) direktive o DDV vsak osnovni dobavitelj dobavi svoje blago elektronskemu vmesniku, ki ga nato dobavlja prejemniku v EU. Posledično del naročila, oddanega vsakemu osnovnemu dobavitelju, pomeni ločeno dobavo blaga, ki se praviloma odpošlje/prevaža v ločeni pošiljki.

V tem primeru se dobave blaga, ki jih opravi vsak osnovni dobavitelj, lahko prijavijo v okviru sistema VEM za uvoz, če realna vrednost posamezne pošiljke ne presega 150 EUR. Kadar je realna vrednost dobav blaga na posamezno pošiljko osnovnega dobavitelja večja od 150 EUR, se sistem VEM za uvoz ne more uporabiti.

***Primer 1:** Prejemnik prek elektronskega vmesnika naroči naslednje blago, ki ga dobavi več osnovnih dobaviteljev v treh ločenih pošiljkah, skupna vrednost naročila pa je 375 EUR:*

dobava a: *blago osnovnega dobavitelja 1 v vrednosti 50 EUR,*

dobava b: *dve naročili blaga (blago 1: 30 EUR + blago 2: 140 EUR) osnovnega dobavitelja 2 v vrednosti 170 EUR,*

dobava c: *eno naročilo blaga osnovnega dobavitelja 3 v vrednosti 155 EUR.*

Dobavo a), ki jo opravi osnovni dobavitelj 1, omogoči elektronski vmesnik v skladu s členom 14a(1). Elektronski vmesnik je zato domnevni dobavitelj, dobava a) pa se lahko prijavi prek sistema VEM za uvoz.

Dobave b) ni mogoče prijaviti prek sistema VEM za uvoz, saj se šteje za eno samo dobavo, ki se odpošlje ali prevaža v eni sami pošiljki, njena realna vrednost pa presega 150 EUR. Pravilo o domnevnem dobavitelju iz člena 14a(1) se ne uporablja.

Dobave c) ni mogoče prijaviti prek sistema VEM za uvoz, ker njena realna vrednost presega 150 EUR. Pravilo o domnevnem dobavitelju iz člena 14a(1) se ne uporablja.

DDV na dobavo b) in dobavo c) se pobere ob uvozu v EU. DDV se plača ob uvozu v skladu s standardnim mehanizmom za pobiranje DDV.

Primer 2: Prejemnik prek elektronskega vmesnika naroči naslednje blago, ki ga dobavi več dobaviteljev v dveh ločenih pošiljkah, skupna vrednost naročila pa je 160 EUR:

dobava a: blago osnovnega dobavitelja 1 v vrednosti 50 EUR,

dobava b: blago osnovnega dobavitelja 2 v vrednosti 110 EUR.

Dobavo a), ki jo opravi osnovni dobavitelj 1, in dobavo b), ki jo opravi osnovni dobavitelj 2, omogoča elektronski vmesnik in uporabijo se pravila o domnevnem dobavitelju iz člena 14a(1). Dobava a) in b) iz tega primera 2 se lahko prijavi prek sistema VEM za uvoz.

24. Kaj se zgodi, če prejemnik odda več naročil istemu dobavitelju (prek njegove spletne trgovine), nobeno naročilo pa ne presega 150 EUR? Dobavitelj nato vse blago zapakira in odpošlje/prevaža skupaj v eni pošiljki, katere vrednost presega 150 EUR? Enako vprašanje velja tudi za blago nizke vrednosti, naročeno pri istem osnovnem dobavitelju (prek elektronskega vmesnika, registriranega za uporabo sistema VEM za uvoz), ki se zapakira ter odpošlje/prevaža skupaj v eni pošiljki, katere vrednost presega 150 EUR.

Vsako naročilo se šteje za ločeno dobavo, ne glede na to, ali jo opravi dobavitelj ali osnovni dobavitelj, ki prodaja prek elektronskega vmesnika. Ker vrednost vsakega ločenega naročila/dobave ni višja od 150 EUR v trenutku sprejetja plačila, bi dobavitelj oziroma elektronski vmesnik, registriran za uporabo sistema VEM za uvoz, moral obračunati DDV.

Ko se to večje število naročil zapakira in odpošlje/prevaža skupaj, se šteje za eno pošiljko. Če dobavitelji oziroma elektronski vmesniki vedo, da se bo večje število naročil blaga odposlalo ali prevažalo v eni pošiljki, katere vrednost presega 150 EUR, bi morali uporabiti previden pristop, pri čemer jim pošiljke ni treba prijaviti prek sistema VEM za uvoz. Dobavitelj oziroma elektronski vmesnik bi moral prejemniku povrniti pobrani DDV v trenutku prodaje ter navesti, da je treba DDV in carinsko dajatev plačati ob uvozu v EU. Dobavitelj ali elektronski vmesnik bi moral voditi evidenco o zadevnih naročilih, ki so bila odposlana v eni pošiljki, katere vrednost presega 150 EUR.

Če dobavitelji ali elektronski vmesniki (domnevni dobavitelji) pošljejo zadevna naročila v eni pošiljki, katere vrednost presega 150 EUR, in če vseeno navedejo številko za uporabo sistema VEM za uvoz, bi se morali zavedati, da bodo carinski organi zaračunali carinsko dajatev (kadar zapade v plačilo) in DDV ob uvozu na celotno vrednost pošiljke (vključno z vsemi carinskimi dajatvami), pri tem pa ne bodo upoštevali številke za uporabo sistema VEM za uvoz. Dobavitelj ali elektronski vmesnik bo moral prejemniku povrniti DDV, ki ga je plačal

na podlagi sistema VEM za uvoz, v skladu z dokazili o plačilu na carini EU. Da bi dobavitelj ali elektronski vmesnik prikazal, da DDV na podlagi sistema VEM za uvoz več ne zapade v plačilo, bo lahko popravil svoj obračun DDV, predložen v sistem VEM za uvoz (če je bil že predložen). Obenem bi moral v svojih evidencah shraniti to dokazilo o plačilu DDV, ki ga je opravil prejemnik. Glej tudi odgovor na vprašanje št. 18.

25. Kaj se zgodi za namene sistema VEM za uvoz, če se eno naročilo za enega dobavitelja ali osnovnega dobavitelja, katerega vrednost presega 150 EUR, razdeli (odpošlje/prepelje prejemniku) v več pošiljk, katerih vrednost ne presega 150 EUR?

Nakup več kosov blaga v okviru ene transakcije (npr. naročila) bi se za namene DDV štel kot ena dobava. Pričakuje se, da se bo blago odposlalo/prevažalo v eni pošiljki.

Ker realna vrednost transakcije presega 150 EUR v času dobave, dobavitelj ali elektronski vmesnik ne more uporabiti sistema VEM za uvoz. DDV se posledično ne bi smel obračunati prejemniku v trenutku sprejetja plačila, ta prodaja uvoženega blaga na daljavo pa se ne bi smela prikazati v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM za uvoz, tudi če se blago odpošlje v ločenih pošiljkah. Če prodajo omogoča elektronski vmesnik, ta v tem primeru ni domnevni dobavitelj, saj realna vrednost naročila/transakcije, ki vključuje enega osnovnega dobavitelja, presega 150 EUR.

Tudi če realna vrednost ene (delne) pošiljke ne presega 150 EUR, je treba DDV izračunati v času uvoza, saj sistema VEM za uvoz ne bi bilo mogoče uporabiti v času dobave (realna vrednost naročila presega 150 EUR), številka za uporabo sistema VEM za uvoz pa se v carinski deklaraciji ne sme navesti. Opozoriti je treba, da lahko carinski organi s preverjanji ugotovijo, ali je bilo naročilo ali pošiljka umetno razdeljeno(-a) zaradi oprostitve plačila dajatev, pri čemer se bo zaračunala tudi carinska dajatev.

26. Prejemnik v okviru istega naročila pri istem dobavitelju (prek njegovega spletnega mesta)/osnovnem dobavitelju (prek elektronskega vmesnika) kupi blago v vrednosti 25 EUR in trošarinsko blago (npr. steklenico vina) v vrednosti 30 EUR. Blago se odpošlje v eni pošiljki ali v ločenih pošiljkah. Ali se za to naročilo/transakcijo lahko uporabi sistem VEM za uvoz?

Prodaja dveh vrst blaga v okviru enega naročila/transakcije pomeni eno dobavo. Ker trošarinsko blago ni zajeto v sistemu VEM za uvoz, celotno naročilo/transakcija ni predmet DDV v trenutku nakupa. Dejstvo, da vrednost naročila/transakcije ne presega 150 EUR, ni pomembno. DDV bo plačan ob uvozu, ne glede na to, ali se blago odpošlje skupaj v isti pošiljki ali v ločenih pošiljkah.

27. Prejemnik v okviru dveh ločenih naročil/transakcij pri istem dobavitelju (prek njegovega spletnega mesta)/osnovnem dobavitelju (prek elektronskega vmesnika) kupi blago v vrednosti 25 EUR in trošarinsko blago (npr. steklenico vina) v vrednosti 30 EUR. Dobavitelj/osnovni dobavitelj odpošlje obe vrsti blaga v eni pošiljki. Ali se v tem scenariju lahko uporabi sistem VEM za uvoz?

Prvo naročilo/transakcija vsebuje blago nizke vrednosti. Dobavitelj ali elektronski vmesnik, ki je registriran za uporabo sistema VEM za uvoz, bi moral posledično uporabiti DDV na to prvo prodajo na daljavo. Drugo naročilo/transakcija vsebuje trošarinsko blago, ki ga ni mogoče prijaviti prek sistema VEM za uvoz. Dobavitelj ali elektronski vmesnik, ki je registriran za uporabo sistema VEM za uvoz, ne more uporabiti DDV na to drugo prodajo na daljavo.

Dobavitelj/osnovni dobavitelj odpošlje/prevaža obe vrsti blaga, ki sta kupljeni ločeno, v eni pošiljki. Za namene carinjenja se to šteje kot ena pošiljka, ki je obdavčljiva v trenutku uvoza (carinske dajatve in trošarine, kjer je primerno, plus DDV).

Dobavitelji ali elektronski vmesniki, ki vedo, da se bo blago, ki je upravičeno in ki ni upravičeno do uporabe sistema VEM za uvoz, odposlalo/prevažalo v eni pošiljki, bi morali uporabiti previden pristop, pri čemer jim pošiljke ni treba prijaviti prek sistema VEM za uvoz. Dobavitelj ali elektronski vmesnik bo moral prejemniku povrniti DDV, ki ga je plačal na podlagi sistema VEM za uvoz, v skladu z dokazili o plačilu na carini EU. Da bi dobavitelj ali elektronski vmesnik prikazal, da DDV na podlagi sistema VEM za uvoz več ne zapade v plačilo, bo lahko popravil svoj obračun DDV, predložen v sistem VEM za uvoz (če je bil že predložen). Obenem bi moral v svojih evidencah shraniti to dokazilo o plačilu DDV, ki ga je opravil prejemnik. Glej tudi odgovora na vprašanji št. 18 in št. 24.

e) Stopnja DDV

28. Kdo bi moral preveriti pravilnost stopnje DDV, ki se uporabi v času dobave, kadar se uporablja sistem VEM za uvoz?

Pravilno stopnjo DDV, ki se uporablja za dobavo v zadevni državi članici potrošnje (npr. v državi članici, kamor se odpošlje blago), sta dolžna obračunati dobavitelj ali elektronski vmesnik, registriran za uporabo sistema VEM za uvoz. Elektronski vmesnik to opravi na podlagi informacij, ki mu jih predloži osnovni dobavitelj. Država članica potrošnje preveri pravilnost stopenj, obračunanih v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM za uvoz.

f) Uvoz blaga ali dobava znotraj Skupnosti

29. Kako odkriti primere, v katerih osnovni dobavitelj prijavi, da bo blago dostavljeno iz EU, vendar se v trenutku zaključka naročila izkaže, da je treba del blaga uvoziti iz tretje države (česar elektronski vmesniki ne morejo izslediti, saj take ureditve sprejme osnovni dobavitelj)? Kako ravnati v takih primerih?

Elektronski vmesnik bi moral od osnovnega(-ih) dobavitelja(-ev) pridobiti informacije, na podlagi katerih lahko ugotovi, ali je domnevni dobavitelj ali ne, in ki vključujejo:

- lokacijo blaga v času dobave;
- vrsto dobavitelja (s sedežem v EU in zunaj EU).

Razen na podlagi deklaracije osnovnega(-ih) dobavitelja(-ev) lahko elektronski vmesnik v zvezi z lokacijo blaga opravi še nekaj dodatnih preverjanj, na primer preveri lahko čas dostave/odpošiljanja (npr. osnovni dobavitelj navede, da je blago v EU, vendar čas dostave sistematično presega normalno povprečje za domače dobave ali dobave znotraj Skupnosti).

Na primer, elektronski vmesnik, ki omogoča odpošiljanje/prevoz blaga, ve, od kod je blago odposlano, zato lahko ugotovi/potrdi lokacijo blaga v času dobave. Na drugi strani je lahko za elektronski vmesnik, ki od prevoznika samo prejme številko za sledenje (ta informacija se običajno posreduje po izvedbi dobave), prepozno, da spremeni obravnavo DDV. V tem primeru se lahko pričakuje samo, da bo platforma opravila občasne naključne uskladitve in ustrezno ukrepala, če bo ugotovila, da prodajalec sistematično predloži napačne navedbe (prodajalca obvesti ali blokira).

30. Upravljam elektronski vmesnik, ki je registriran v sistem VEM Unije in sistem VEM za uvoz in ki omogoča podjetjem s sedežem v EU in zunaj nje, da opravijo naslednje dobave blaga:

i) za podjetja s sedežem v EU prodajo na daljavo znotraj Skupnosti. Podjetje s sedežem v EU navede, da je blago odposlano iz Belgije prejemniku v Nemčiji. Dobavitelj iz EU po izvedbi dobave obvesti elektronski vmesnik, da je bilo zadevno blago v resnici odposlano iz Švice v Nemčijo.

Na podlagi informacij, ki jih ima elektronski vmesnik na voljo v času dobave, ta ne postane domnevni dobavitelj v zvezi s to prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in ni dolžan plačati DDV na prodajo uvoženega blaga na daljavo (člen 5c izvedbene uredbe o DDV). Ko blago prispe na mejo med EU in Švico, se DDV plača ob uvozu, saj elektronski vmesnik ni vedel, da se transakcija šteje za prodajo uvoženega blaga na daljavo;

ii) za podjetja, ki nimajo sedeža v EU, prodajo uvoženega blaga na daljavo. Podjetje, ki nima sedeža v EU, navede, da je blago odposlano s Kitajske prejemniku v Franciji. Dobavitelj iz tretje države po izvedbi dobave obvesti elektronski vmesnik, da je bilo zadevno blago v resnici blago, vključeno v prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in odposlano iz Španije v Francijo.

Ker elektronski vmesnik omogoča dobavo za podjetje iz tretje države, postane domnevni dobavitelj v obeh scenarijih: pri prodaji uvoženega blaga na daljavo ali prodaji blaga na daljavo znotraj Skupnosti. Obračunani francoski DDV je še vedno pravilen, saj je kraj dobave pri obeh transakcijah v Franciji.

Na podlagi informacij, ki jih ima elektronski vmesnik na voljo v času dobave, se šteje, da gre pri transakciji za prodajo uvoženega blaga na daljavo, ki jo je treba prijaviti v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM za uvoz. Priporočljivo je, da elektronski vmesnik podjetju, ki nima sedeža v EU (osnovnemu dobavitelju), svojo identifikacijo številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz predloži samo, če razpolaga s potrdilom o odpošiljanju/prevozu, ki potrjuje, da blago prihaja iz tretje države. Ker blago v tem primeru prihaja iz Španije (EU), se številka za uporabo sistema VEM ne bi smela predložiti podjetju, ki nima sedeža v EU.

Elektronski vmesnik bi moral v svoje evidence vnesti ustrezne popravke in poročati o tej transakciji v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM Unije (neposredno ali kot popravek). Popraviti je treba tudi obračun DDV, ki je bil že predložen v sistem VEM za uvoz;

iii) za podjetja, ki nimajo sedeža v EU, prodajo na daljavo znotraj Skupnosti. Podjetje, ki nima sedeža v EU, navede, da je blago odposlano iz Danske prejemniku na Švedskem. Dobavitelj iz tretje države po izvedbi dobave obvesti elektronski vmesnik, da je bilo zadevno blago v resnici blago, vključeno v prodajo uvoženega blaga na daljavo in odposlano s Kanarskih otokov na Švedsko.

Ker elektronski vmesnik omogoča dobavo za podjetje iz tretje države, postane domnevni dobavitelj v obeh scenarijih: pri prodaji blaga na daljavo znotraj Skupnosti ali prodaji uvoženega blaga na daljavo.

Če podjetje, ki nima sedeža v EU, obvesti elektronski vmesnik o spremembi lokacije odpošiljanja šele po sprostitvi blaga v prosti promet v EU, se identifikacijska številka za

DDV za uporabo sistema VEM za uvoz pri uvozu ne uporabi. DDV se posledično ne pobere ob uvozu blaga v EU.

Elektronski vmesnik bi moral v svoje evidence in v obračun DDV, ki je bil že predložen prek sistema VEM Unije, vnesti ustrezne popravke. Elektronski vmesnik ni dolžan plačati DDV na prodajo uvoženega blaga na daljavo (člen 5c izvedbene uredbe o DDV) in bo prejemniku moral povrniti znesek švedskega DDV.

Če podjetje, ki nima sedeža v EU, obvesti elektronski vmesnik o spremembi lokacije odpošiljanja pred sprostitvijo blaga v prosti promet v EU, se identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz po možnosti lahko še vedno uporabi za formalnosti carinjenja.

Elektronski vmesnik bi moral v svoje evidence vnesti ustrezne popravke in prijaviti to transakcijo v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM za uvoz, ne prek sistema VEM Unije. Obračunani švedski DDV je še vedno pravilen, saj je kraj dobave pri obeh transakcijah na Švedskem.

g) Identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz

31. Kako se lahko prepreči zloraba identifikacije številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz?

Kadar se uporabi elektronski vmesnik, mora ta sprejeti stroga pravila glede uporabe njegove identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz s strani njegovih osnovnih dobaviteljev in določiti sankcije (npr. izključitev s platforme) za osnovne dobavitelje, ki ta pravila kršijo. Elektronski vmesnik se lahko tudi pogaja o prevoznih/logističnih svežnjih za odpošiljanje/prevoz blaga, ki ga prodajajo njegovi osnovni dobavitelji, s čimer jim omogoča, da so v stiku s prevoznikom(-i), in jim predloži identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz v skladu z istimi strogimi pogodbenimi pogoji.

EU si srednjeročno prizadeva za uvedbo neposredne izmenjave podatkov med elektronskimi vmesniki/dobavitelji in carinskimi organi. Na podlagi tega elektronski vmesniki ne bi bili več odvisni od skrbnosti osnovnih dobaviteljev.

32. Ali je elektronski vmesnik lahko udeležen pri pretoku podatkov carinskim organom, tj. pošiljanju elektronskih podatkov o pošiljkah neposredno carinskim organom?

Če elektronski vmesnik sam vloži carinsko deklaracijo, se identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz lahko predloži neposredno carinskim organom v državi članici EU uvoza. Elektronski vmesnik ne more predložiti identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz carinskim organom v državi članici uvoza, ne da bi vložil carinsko deklaracijo. Vendar si Evropska komisija srednjeročno prizadeva za uvedbo neposredne izmenjave podatkov med elektronskimi vmesniki/dobavitelji in carinskimi organi.

33. Kako se bo veljavnost identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz preverjala v praksi? Kako se bo to nadzorovalo in kdo bo odgovoren?

Veljavnost identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, navedene na carinski deklaraciji, preverjajo elektronski carinski organi na podlagi registra identifikacijskih številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz oziroma zbirke podatkov o teh številkah. Zbirka podatkov bo vsebovala vse identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM

za uvoz, ki jih dodelijo vse države članice, vključno z začetnim in končnim datumom njihove veljavnosti. Zbirka podatkov ne bo javno dostopna.

Ko osnovni dobavitelj opravi prodajo prek elektronskega vmesnika, ki se šteje za dobavitelja, je treba isto identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz uporabiti za vsako prodajo prek tega elektronskega vmesnika, ne glede na to, kdo je osnovni dobavitelj. Ko pa osnovni dobavitelj opravi prodajo uvoženega blaga na daljavo prek več elektronskih vmesnikov, mora voditi jasno evidenco navedenih prodaj in v carinski deklaraciji navesti pravilno identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz za vsak elektronski vmesnik, prek katerega je bila opravljena prodaja.

Za nadzor pravilne uporabe identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz s strani osnovnih dobaviteljev, ki opravljajo prevoz, je odgovoren predvsem elektronski vmesnik, ki mu je bila ta številka dodeljena. Obveznosti osnovnih dobaviteljev v zvezi z uporabo te številke bi morale biti jasno opisane v pogodbi, sporazumu ali splošnih pogojih, ki jih morajo osnovni dobavitelji upoštevati.

Države članice lahko nadzorujejo uporabo številke za uporabo sistema VEM za uvoz z usklajevanjem zneskov, prijavljenih v mesečnem obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM za uvoz, z mesečnim seznamom, sestavljenim na podlagi carinskih deklaracij, predloženih carinskemu organu, ki vsebujejo skupno vrednost uvoza, ki se poroča po posamezni identifikacijski številki za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz.

34. Ali morajo deklaranti preveriti samo, ali je identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz navedena v uvozni deklaraciji, oziroma ali morajo preveriti tudi njeno veljavnost?

Deklaranti preverijo samo, ali je identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz navedena. Njene veljavnosti ne morejo preveriti, saj sami nimajo dostopa do zbirke podatkov o identifikacijskih številkah za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz. Dostop navedene zbirke podatkov, ki omogoča elektronsko preverjanje takih števil, navedenih na carinski deklaraciji, imajo samo države članice v okviru svojega nacionalnega uvoznega sistema.

35. V čigavem imenu lahko deklarant zahteva oprostitev plačila DDV ob uvozu, kadar se uporablja sistem VEM za uvoz? Kaj se zgodi, če identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, navedena na uvozni deklaraciji, ni veljavna ali če na uvozni deklaraciji sploh ni navedena?

Deklarant praviloma zahteva oprostitev plačila DDV na podlagi sistema VEM za uvoz. Če je deklarant posredni zastopnik, zahteva oprostitev plačila DDV na podlagi sistema VEM za uvoz v imenu uvoznika/prejemnika, ki pridobi blago od dobavitelja ali elektronskega vmesnika z identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz. Vendar se prejemnik lahko odloči, da blago uvozi neposredno brez uporabe carinskega zastopnika. Več podrobnosti o deklarantu je na voljo v oddelku 2.2.2 navodil o carinskih postopkih. Dobavitelj ali elektronski vmesnik mora to številko predložiti deklarantu ali svojemu carinskemu zastopniku.

Kadar identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, navedena na carinski deklaraciji, ni veljavna ali kadar sploh ni navedena, uvozne ureditve ni mogoče uporabiti, oprostitev plačila DDV ob uvozu pa se ne odobri. Posledično bodo DDV ob uvozu zaračunali carinski organi.

Veljavno identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz je dolžan predložiti dobavitelj ali elektronski vmesnik. Carinske deklaracije z neveljavno identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz ni mogoče sprejeti, carinsko deklaracijo pa je treba spremeniti zaradi uporabe posebnih ureditev (glej oddelek 4.3) ali standardnega mehanizma za pobiranje DDV. Če pri prvi predložitvi identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz nastane napaka, lahko deklarant kljub temu še vedno spremeni carinsko deklaracijo, kadar razpolaga s pravilno identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz.

36. Sem dobavitelj, registriran za uporabo sistema VEM za uvoz: 20. julija 2021 bom opravil prodajo blaga na daljavo s Kitajske za prejemnika v Belgiji (identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz št. 1). 1. avgusta 2021 bom zamenjal državo članico identifikacije in pridobil novo identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz (identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz št. 2). Kaj se zgodi z blagom, prodanim 20. julija 2021, ki se odpošlje/prepelje 21. julija 2021 in uvozi v Belgijo 15. avgusta 2021?

Vedno je treba uporabiti identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, ki je veljavna v trenutku transakcije (tj. identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz št. 1). Naj opozorimo, da je prva dodeljena identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz veljavna dva meseca po tem, ko zamenjate državo članico identifikacije. To največ dvomesečno obdobje omogoča, da se blago, ki je bilo upravičeno prodano na podlagi sistema VEM za uvoz (identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz št. 1), sprost v prosti promet v EU.

Številka za uporabo sistema VEM za uvoz, ki jo je treba navesti na carinski deklaraciji, vloženi 15. avgusta 2021, bi morala biti identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz št. 1, saj je bila prav ta v uporabi na datum transakcije (20. julija 2021). Identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz št. 1 bo še vedno veljavna največ dva meseca po odjavi iz prejšnje države članice identifikacije. Blago bo torej oproščeno plačila DDV ob uvozu.

h) Posrednik

37. Ali so za posrednike določena kakršna koli skupna merila EU v sistemu VEM za uvoz?

Zakonodaja EU ne določa nobenih skupnih meril ali pravil za osebe, ki delujejo kot posredniki. Vendar je pojem podoben pojmu davčnega zastopnika, ki so ga nekatere države članice uvedle v svojo nacionalno zakonodajo. Države članice lahko uporabijo oba pojma na enak način.

38. Ali se davčnemu zavezancu, ki uporablja uvozno ureditev in zamenja posrednika, vedno dodeli nova identifikacijska številka za uporabo sistema VEM za uvoz, ne glede na dejstvo, da bi oba posrednika lahko imela sedež v isti državi članici?

Da, s spremembo posrednika se zadevnemu davčnemu zavezancu samodejno dodeli nova identifikacijska številka za uporabo sistema VEM za uvoz. Opozoriti je treba, da mora davčni zavezanec, ki zaprosi za registracijo prek novega posrednika, državi članici identifikacije predložiti prejšnje identifikacijske številke za uporabo sistema VEM za uvoz.

Nova identifikacijska številka za uporabo sistema VEM za uvoz se dodeli tudi, kadar posrednik ostane isti, vendar se zamenja država članica identifikacije.

4.3 POSEBNE UREDITVE ZA PRIJAVO IN PLAČILO UVOZNEGA DDV

4.3.1 Upoštevne določbe

Upoštevne določbe so na voljo v direktivi o DDV in izvedbeni uredbi o DDV.

Direktiva o DDV

- Členi 369y–369zc

Izvedbena uredba o DDV

- Člen 63d

4.3.2 Zakaj so se uvedle posebne ureditve?

Od 1. julija 2021 bo vse komercialno blago, uvoženo v EU, predmet DDV. Posebne ureditve so bile uvedene kot alternativna poenostavitve za pobiranje uvoznega DDV, kadar se ne uporablja niti uvozna ureditev (ureditev VEM za uvoz) niti standardni mehanizem za pobiranje DDV ob uvozu. Kot velja že za uvozno ureditev, tudi uporaba posebnih ureditev ni obvezna.

4.3.3 Katere transakcije so zajete v posebnih ureditvah?

Posebne ureditve zajemajo uvoz naslednjega blaga nizke vrednosti, pri katerem se ne uporablja niti uvozna ureditev, opisana v oddelku 4.2, niti standardni mehanizem za pobiranje DDV:

- blago, ki se dobavlja prejemnikom v EU. Vrste prejemnikov so opredeljene v členu 14(4) direktive o DDV (več podrobnosti je na voljo v oddelku 3.2.5);
- blago, ki se v pošilkah z realno vrednostjo, ki ni večja od 150 EUR, odpošlje prejemnikom v EU;
- blago, za katero ne veljajo usklajene trošarine EU (običajno so to alkohol ali tobačni izdelki v skladu s členom 2(3) direktive o DDV)³⁸, in
- blago, ki je sproščeno v prosti promet v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz konča.

4.3.4 Kdo lahko uporablja posebne ureditve?

Ta ukrep poenostavitve je namenjen zlasti izvajalcem poštnih storitev, hitrim prevoznikom ali drugim carinskim zastopnikom v EU, ki običajno prijavijo blago nizke vrednosti za uvoz kot neposredni ali posredni carinski zastopniki.

Direktiva o DDV ne določa pogojev za odobritev uporabe posebnih ureditev s strani gospodarskih subjektov. Vendar lahko države članice uporabijo pogoje za odobritev odloga plačila carinske dajatve na podlagi carinskih predpisov tudi v zvezi s posebnimi ureditvami.

4.3.5 Kako to deluje?

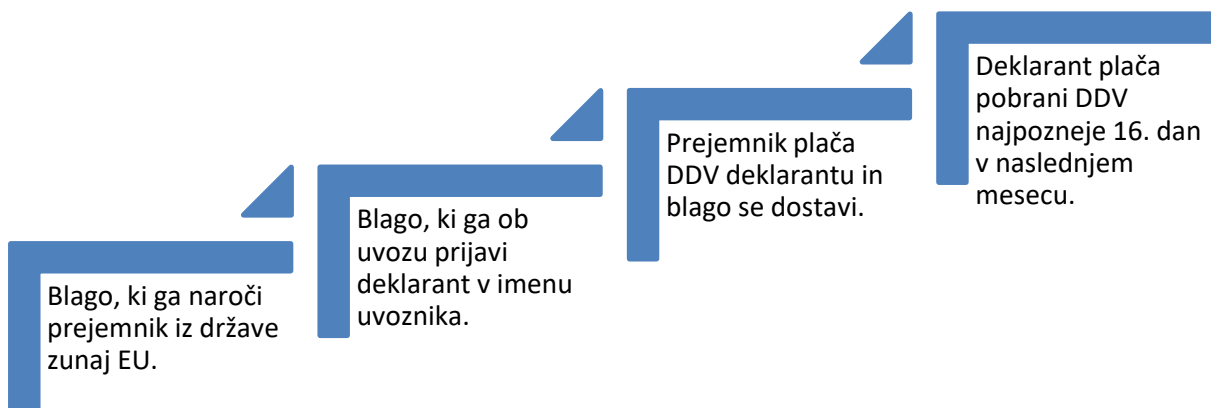
Ko se blago naroči iz države zunaj EU, DDV praviloma zapade v plačilo v EU pri prejemniku, ki naroči in uvozi blago. Prejemnik na podlagi posebnih ureditev plača DDV

³⁸ Parfumi in toaletna voda sta zajeta v posebnih ureditvah, čeprav sta oproščena plačila carine v primeru pošilk zanemarljive vrednosti (člen 24 Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 o sistemu oprostitve carin v Skupnosti).

deklarantu/osebi, ki predloži blago carini. Ta deklarant/oseba je v večini primerov izvajalec poštnih storitev, hitri prevoznik ali carinski zastopnik. Te posebne ureditve se lahko uporabijo samo, če se sprostitev v prosti promet opravi v državi članici, v kateri se blago nizke vrednosti dostavi prejemniku/uvozniku.

Zaporedje dogodkov je prikazano na sliki 7 v nadaljevanju.

Slika 7: Povzetek posebnih ureditev

V okviru posebnih ureditev se omogoči naslednje:

- države članice EU lahko omogočijo uporabo standardne stopnje DDV za vse blago, prijavljeno na podlagi posebnih ureditev. To olajša postopek vložitve deklaracije za deklarante, ki se morda spopadajo s težavami pri določanju pravilne stopnje DDV na zelo različno blago, vsebovano v pošiljkah nizke vrednosti. Vendar lahko prejemnik zavrne samodejno uporabo standardne stopnje in lahko izbere nižano stopnjo. V tem primeru deklarant (oseba, ki predloži blago carini) ne more več uporabljati posebnih ureditev za ta uvoz blaga. Od prejemnika pobere DDV prek standardnega mehanizma za pobiranje DDV, v prvotni carinski deklaraciji pa mora spremeniti podatek o vrsti plačilne ureditve (nadomestiti posebne ureditve s standardnim mehanizmom za pobiranje DDV);

- oseba, ki predloži blago carini, davčnim/carinskim organom nakaže samo DDV, ki ga dejansko pobere od prejemnika v koledarskem mesecu. S tem ukrepom se prepreči, da bi bil deklarant/carinski zastopnik dolžan plačati zadevni DDV za blago, ki ni bilo dostavljeno ali ki ga prejemnik/uvoznik ni sprejel. Ker se uvozni DDV ne šteje kot del carinskega dolga, je treba opozoriti, da je oseba, ki predloži blago carini, dolžna plačati ta DDV samo na podlagi direktive o DDV, ne na podlagi carinske zakonodaje. Deklarant/carinski zastopnik bi moral hraniti dokaze o tem, da blago ni bilo dostavljeno/da ga prejemnik/uvoznik ni prejel (npr. dokazilo o izstopu), da bi upravičil oprostitvev plačila DDV na navedene pošiljke. Za uskladitev s carinskimi predpisi je treba blago izvoziti z namenom njegovega vračila na naslov prvotnega dobavitelja ali drug naslov, ki ga navede navedeni dobavitelj, carinsko deklaracijo za sprostitev v prosti promet pa je treba razveljaviti;
- deklarant/oseba, ki predloži blago carini, pristojnim organom izplača samo eno mesečno plačilo vseh zneskov DDV, pobranih od prejemnikov (člen 369zb(2) direktive o DDV). Ker je referenčno obdobje za posebne ureditve koledarski mesec, se mesečno plačilo odloži do 16. dne v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je bil DDV pobran;
- mesečna prijava iz člena 369zb(1) direktive o DDV se uporablja kot podlaga za enotno mesečno plačilo in ne pomeni carinske deklaracije. Ta prijava se predloži po elektronski poti in prikazuje zneske DDV, ki jih je oseba, ki uporablja posebne ureditve, dejansko pobrala od posameznih prejemnikov v ustreznem koledarskem mesecu. Države članice lahko sprejmejo kateri koli dokument, ki vsebuje informacije, potrebne za povezavo celotnega plačila s pobranim DDV na uvoz, ki se opravi v predhodnem koledarskem mesecu;
- primer: blago se 31. avgusta 2021 uvozi v Belgijo prek belgijskega izvajalca poštnih storitev. Prejemnik 2. septembra 2021 plača belgijskemu izvajalcu poštnih storitev znesek DDV, ki se ujema s standardno stopnjo DDV. Belgijski izvajalec poštnih storitev mora ta DDV plačati do 16. oktobra 2021 skupaj z vsemi drugimi DDV, pobranimi na podlagi posebnih ureditev v septembru 2021. V praksi mesec uvoza pogosto sovпада z mesecem, v katerem je bil pobran DDV, deklarant pa praviloma zagotovi, da prejme znesek DDV, ki ga je treba plačati pred dostavo blaga;
- posebne ureditve ne spremenijo obstoječih načel carinjenja. Uporaba posebnih ureditev ne pomeni, da morajo države članice zahtevati, da oseba, ki predloži blago carini, predloži dokazilo, da jo je prejemnik pooblastil.

4.3.6 Kaj morajo storiti gospodarski subjekti, ki uporabljajo posebne ureditve?

Gospodarski subjekti, ki uporabljajo posebne ureditve, morajo zagotoviti, da je DDV, ki ga poberejo, pravilen na podlagi trgovinskega računa/dokumenta, priloženega uvoženemu blagu. V osnovi morajo prijaviti pravilno realno vrednost, uporabiti pravilno stopnjo DDV in na splošno zagotoviti, da blaga ne dostavijo, dokler od prejemnika iz EU ne prejmejo plačila DDV.

Voditi morajo tudi evidence transakcij, ki so zajete v posebnih ureditvah. Te evidence bi jim morale med drugim omogočiti, da upravičijo neplačilo DDV na pakete, ki jih je prejemnik zavrnil. Države članice morajo določiti, koliko časa je treba hraniti evidence. Ta zahteva glede vodenja evidenc ne uvaja novih obveznosti za deklaranta poleg že obstoječih, ki so določene na podlagi carinske zakonodaje.

4.3.7 Praktični primer

Portugalski državljani v spletni trgovini brazilkega založnika kupi dve knjigi v skupni vrednosti 40 EUR. Ta cena ne vključuje DDV.

Brazilski založnik zapakira knjigi v ovojnico. To pošiljko iz skladišča brazilkega založnika prevzame brazilka pošta skupaj z drugimi podobnimi pošiljkami. Brazilka pošta pošlje portugalski pošti sporočilo ITMATT na podlagi informacij, ki jih predloži brazilski založnik, med drugim o istovetnosti in naslovu portugalskega prejemnika in opisu blaga (vključno z vrednostjo in ustrezno oznako blaga). Prevoz pošiljke se opravi po zraku v poštni vreči, ki se po prihodu v Lizbono izroči portugalski pošti.

Davčna obravnava:

- uvoz DDV zapade v plačilo na Portugalskem. Portugalska lahko na podlagi posebnih ureditev omogoči sistematično uporabo standardne stopnje DDV (23 %). Če te možnosti ne omogoči, sta knjigi predmet znižane stopnje portugalskega DDV (6 %);
- oseba, ki predloži blago carini (npr. portugalska pošta), predloži portugalskim carinskim organom carinsko uvozno deklaracijo z manjšim naborom podatkov³⁹. Znesek DDV, ki ga prejemnik plača osebi, ki predloži blago, znaša 9,20 EUR ali 2,40 EUR, odvisno od tega, ali je treba na Portugalskem uporabiti standardno stopnjo DDV ali ne;
- ko portugalska pošta dostavi blago, lahko prejemnik paket sprejme ali zavrne:
 - ✓ če prejemnik paket sprejme, portugalski pošti plača DDV najverjetneje pred dostavo ali v času dostave. Portugalska pošta prijavi in plača ta DDV skupaj z DDV, pobranimi na ves uvoz na podlagi posebnih ureditev za zadevni koledarski mesec, portugalskim carinskim organom do 16. dne v mesecu, ki sledi mesecu, ko je bil DDV pobran;
 - ✓ če prejemnik paket zavrne (npr. zaradi dobave napačnih knjig ali ker ni pričakoval, da bi moral plačati dodatne zneske) in ne plača DDV portugalski pošti, se DDV ne pobere. Portugalska pošta za to dobavo torej ne plača DDV. Portugalska pošta mora voditi evidenco, da lahko upraviči neplačilo DDV na zavrnjene pakete. Za usklajitev s carinskimi predpisi je treba blago izvoziti z namenom njegovega vračila na naslov prvotnega dobavitelja ali drug naslov, ki ga navede navedeni dobavitelj, carinsko deklaracijo za sprostitev v prosti promet pa je treba razveljaviti. Prejemnik lahko od dobavitelja zahteva vračilo zneska, plačanega za blago (40 EUR) v skladu z običajnimi komercialnimi postopki.

³⁹ Glej oddelek 3.2 navodil o carinskih postopkih.

5 UPORABA DOLOČB ČLENA 14A O DOMNEVNEM DOBAVITELJU – SCENARIJI

V nadaljevanju je navedenih nekaj scenarijev uporabe določbe o domnevnem dobavitelju iz člena 14a. Ti scenariji na shematičen način prikazujejo, katere so posledice za DDV in, če je primerno, za carino, kadar elektronski vmesnik postane domnevni dobavitelj na podlagi člena 14a.

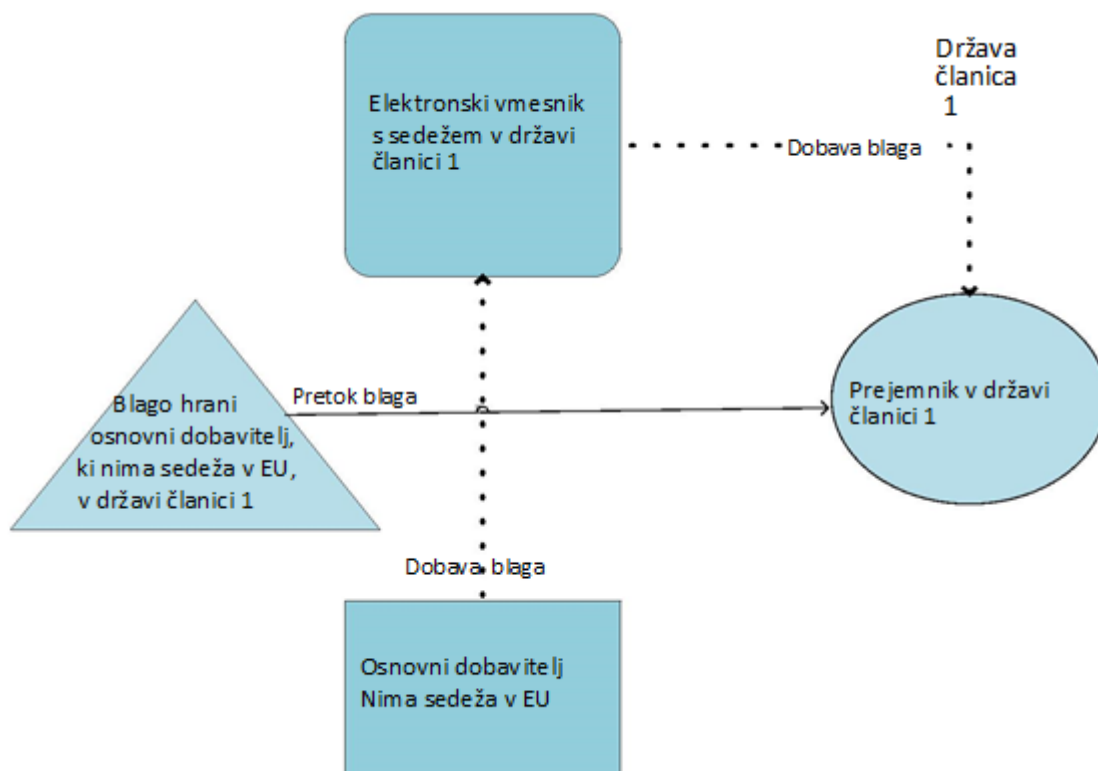
5.1 DOMNEVNI DOBAVITELJ OMOGOČA DOBAVE BLAGA ZNOTRAJ EU

V scenarijih 1a, 1b in 1c ter 2a, 2b in 2c je blago bodisi blago EU bodisi blago, ki je že v prostem prometu v EU. Za uporabo člena 14a(2) je možno, da je osnovni dobavitelj v prejšnji fazi (ločena transakcija) uvozil blago iz tretje države.

Če je osnovni dobavitelj uvozil blago, preden ga je dobavil prejemniku v EU, se ta dobava prejemniku ne šteje za prodajo uvoženega blaga na daljavo na podlagi člena 14a(1).

Scenarij 1a: domače dobave na podlagi člena 14a(2) (blago, elektronski vmesnik in prejemniki so v isti državi članici)

- Prejemnik iz države članice 1 naroči blago prek elektronskega vmesnika pri osnovnem dobavitelju, ki nima sedeža v EU. Elektronski vmesnik ima sedež v državi članici 1.
- Osnovni dobavitelj ima blago v državi članici 1, ki ga nato odpošlje/prepelje prejemniku v državi članici 1 (domača dobava blaga).

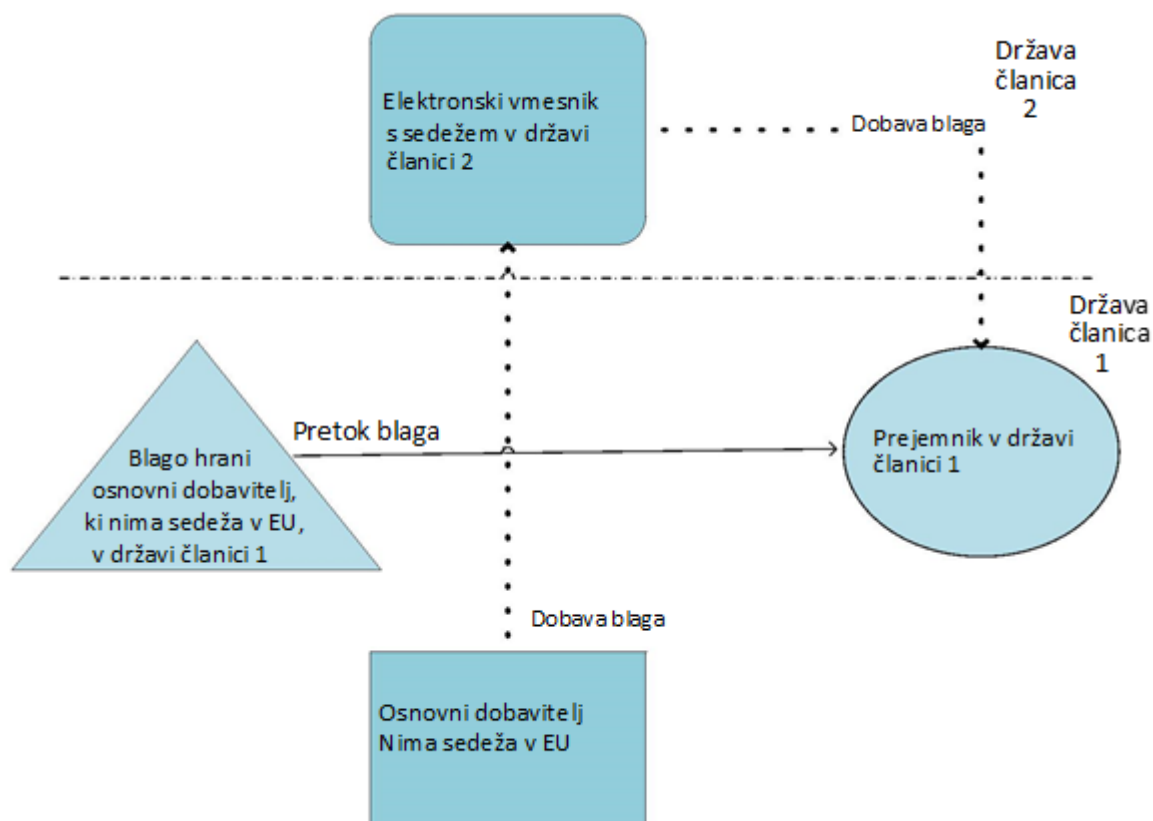
Posledice za DDV:

1. Davčni zavezanec: elektronski vmesnik je domnevni dobavitelj, ker osnovni dobavitelj nima sedeža v EU (člen 14a(2)) → elektronski vmesnik se lahko odloči za uporabo unijske ureditve (člen 369b(b)) → elektronski vmesnik se registrira na podlagi unijske ureditve v državi članici 1, kjer ima sedež, in uporabi identifikacijsko številko za DDV, ki jo že ima v državi članici 1 (člen 369d).
2. Obdavčljive transakcije:
 - a. dobava med podjetji, ki jo opravi osnovni dobavitelj v elektronski vmesnik;
 - b. dobava med podjetji in potrošniki, ki jo opravi elektronski vmesnik prejemniku v državi članici 1.
3. Kraj dobave: dodelitev prevoza v členu 36b:
 - a. dobava med podjetji brez prevoza → kraj dobave je v državi članici 1 (člen 31) → osnovni dobavitelj se mora identificirati za DDV v državi članici 1 (spremenjeni člen 272(1)(b));
 - b. dobava med podjetji in potrošniki z vključenim prevozom → kraj dobave v državi članici 1 (člen 32(1)) → DDV zapade v plačilo v državi članici 1 (stopnja DDV za blago v državi članici 1).
4. Obveznost obračuna DDV: za dobavo med podjetji ter med podjetji in potrošniki, kadar plačilo sprejme osnovni dobavitelj (člen 66a).
5. Oseba, ki je dolžna plačati DDV:
 - a. dobava med podjetji: oprostitev s pravico do odbitka (člena 136a in 169);
 - b. dobava med podjetji in potrošniki: elektronski vmesnik je dolžan plačati DDV prek sistema VEM davčnim organom države članice 1.
6. Poročanje o DDV: elektronski vmesnik predloži obračun DDV prek sistema VEM davčnim organom države članice 1 (člen 369g(1)(b)).

Opomba: to je povsem domača transakcija. Če elektronski vmesnik ne uporablja unijske ureditve, mora o tej dobavi med podjetji in potrošniki poročati v svojem domačem obračunu DDV, ki ga predloži v državi članici 1 (člen 250).

Scenarij 1b: domače dobave na podlagi člena 14a(2) (blago in prejemnik sta v državi članici 1, elektronski vmesnik pa v državi članici 2)

- Prejemnik iz države članice 1 naroči blago pri osnovnem dobavitelju, ki nima sedeža v EU. Elektronski vmesnik ima sedež v državi članici 2.
- Osnovni dobavitelj ima blago v državi članici 1, ki ga nato odpošlje/prepelje prejemniku v državi članici 1 (domača dobava blaga).

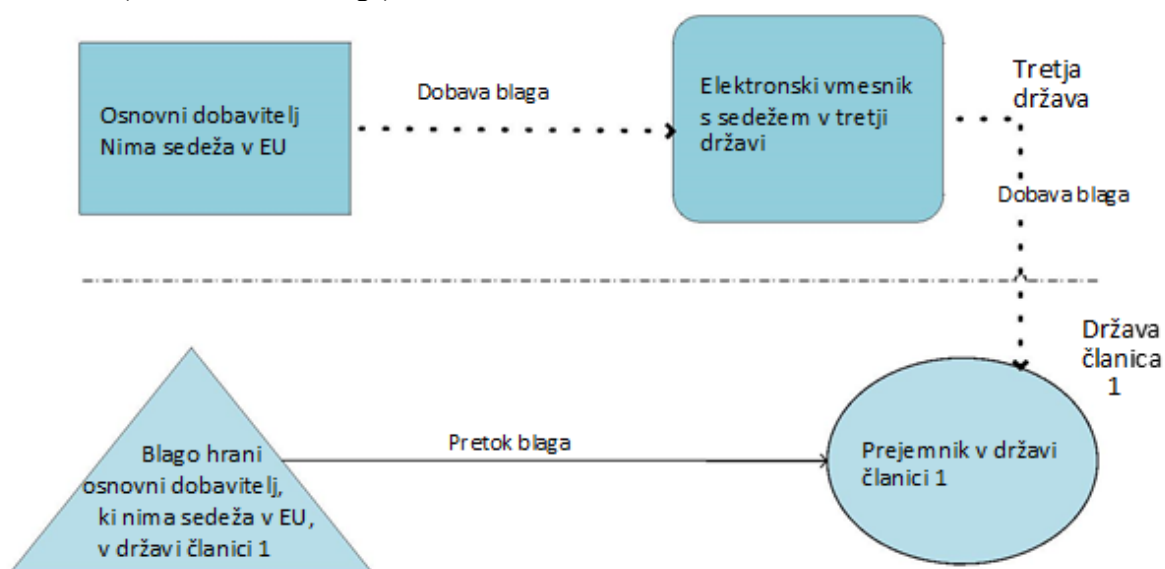
Posledice za DDV

1. Davčni zavezanec: elektronski vmesnik je domnevni dobavitelj, ker osnovni dobavitelj nima sedeža v EU (člen 14a(2)) → elektronski vmesnik se lahko odloči za uporabo unijske ureditve (člen 369b(b)) → elektronski vmesnik se registrira na podlagi unijske ureditve v državi članici 2, kjer ima sedež, in uporabi identifikacijsko številko za DDV, ki jo že ima v državi članici 2 (člen 369d) → elektronskemu vmesniku se ni treba identificirati za DDV v državi članici 1.
2. Obdavčljive transakcije:
 - a. dobava med podjetji, ki jo opravi osnovni dobavitelj v elektronski vmesnik;
 - b. dobava med podjetji in potrošniki, ki jo opravi elektronski vmesnik prejemniku v državi članici 1.
3. Kraj dobave: dodelitev prevoza v členu 36b:
 - a. dobava med podjetji brez prevoza → kraj dobave v državi članici 1 (člen 31) → osnovni dobavitelj se mora identificirati za DDV v državi članici 1 (spremenjeni člen 272(1)(b));
 - b. dobava med podjetji in potrošniki z vključenim prevozom → kraj dobave v državi članici 1 (člen 32(1)) → DDV zapade v plačilo v državi članici 1 (stopnja DDV za blago v državi članici 1).
4. Obveznost obračuna DDV: za dobavo med podjetji ter med podjetji in potrošniki, kadar plačilo sprejme osnovni dobavitelj (člen 66a).
5. Oseba, ki je dolžna plačati DDV:
 - a. dobava med podjetji: oprostitvev s pravico do odbitka (člena 136a in 169);

- b. dobava med podjetji in potrošniki: elektronski vmesnik je dolžan plačati DDV prek sistema VEM davčnim organom države članice 2, ki DDV posreduje davčnim organom države članice 1.
6. Poročanje o DDV: elektronski vmesnik predloži obračun DDV prek sistema VEM davčnim organom države članice 2 → znesek DDV in stopnjo DDV prijavi državi članici 1 (člen 369g(2)(b)).

Scenarij 1c: domače dobave na podlagi člena 14a(2) (blago in prejemnik sta v državi članici 1, elektronski vmesnik pa v tretji državi)

- Prejemnik iz države članice 1 naroči blago pri osnovnem dobavitelju, ki nima sedeža v EU. Elektronski vmesnik ima sedež v tretji državi.
- Osnovni dobavitelj ima blago v državi članici 1, ki ga nato odpošlje/prepelje prejemniku v državi članici 1 (domača dobava blaga).

Posledice za DDV

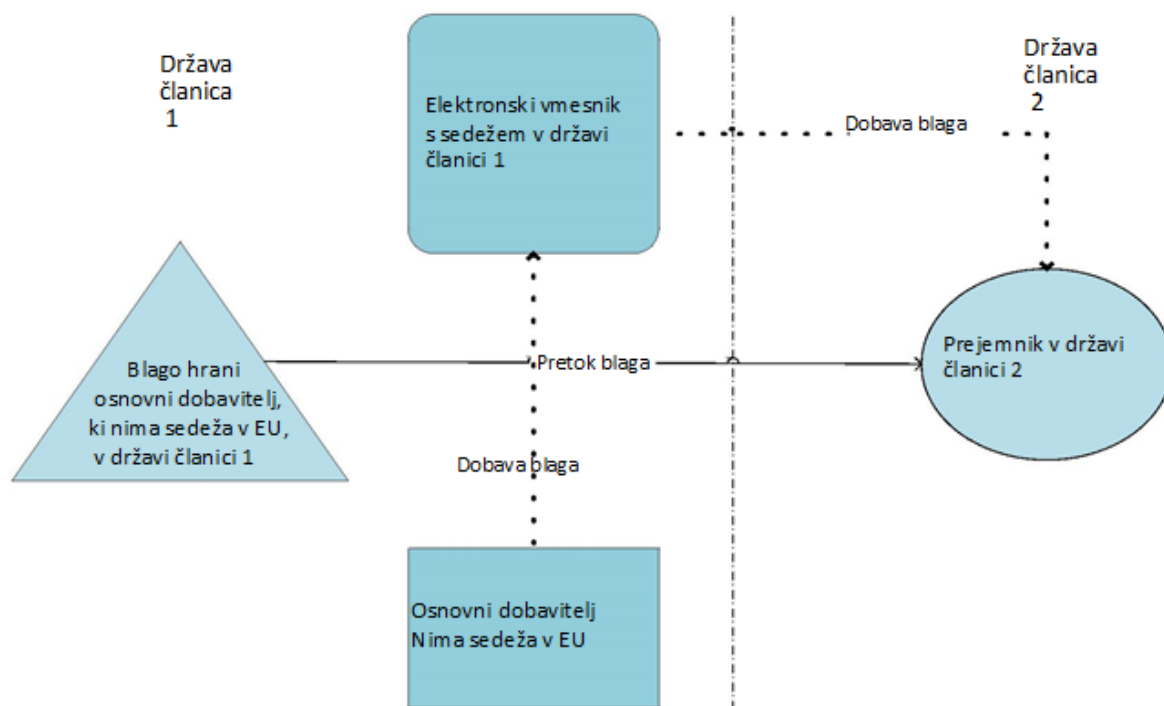
1. Davčni zavezanec: elektronski vmesnik je domnevni dobavitelj, ker osnovni dobavitelj nima sedeža v EU (člen 14a(2)) → elektronski vmesnik lahko uporabi sistem VEM Unije (člen 369b(b)) → država članica 1 je lahko katera koli država članica, iz katere se blago dobavi (tretji pododstavek člena 369a(2)) → elektronski vmesnik se registrira v državi članici 1⁴⁰.
2. Obdavčljive transakcije:
 - a. dobava med podjetji, ki jo opravi osnovni dobavitelj v elektronski vmesnik;
 - b. dobava med podjetji in potrošniki, ki jo opravi elektronski vmesnik prejemniku v državi članici 1.
3. Kraj dobave: dodelitev prevoza v členu 36b:
 - a. dobava med podjetji brez prevoza → kraj dobave v državi članici 1 (člen 31) → osnovni dobavitelj se mora identificirati za DDV v državi članici 1 (spremenjeni člen 272(1)(b));
 - b. dobava med podjetji in potrošniki z vključenim prevozom → kraj dobave v državi članici 1 (člen 32(1)) → DDV zapade v plačilo v državi članici 1 (stopnja DDV za blago v državi članici 1).

⁴⁰ Več podrobnosti o postopku registracije je na voljo v Guide to the VAT OSS (Priročnik o sistemu vse na enem mestu za DDV).

4. Obveznost obračuna DDV: za dobavo med podjetji ter med podjetji in potrošniki →, kadar plačilo sprejme osnovni dobavitelj (člen 66a).
5. Oseba, ki je dolžna plačati DDV:
 - a. dobava med podjetji: oprostitev s pravico do odbitka (člena 136a in 169);
 - b. dobava med podjetji in potrošniki: elektronski vmesnik je dolžan plačati DDV prek sistema VEM davčnim organom države članice 1.
6. Poročanje o DDV: elektronski vmesnik predloži obračun DDV prek sistema VEM davčnim organom države članice 1 (člen 369g(1)(b)).

Scenarij 2a: prodaja na daljavo znotraj Skupnosti na podlagi člena 14a(2) (blago in elektronski vmesnik sta v državi članici 1, blago se odpošlje prejemniku v državo članico 2)

- Prejemnik iz države članice 2 naroči blago pri osnovnem dobavitelju, ki nima sedeža v EU. Elektronski vmesnik ima sedež v državi članici 1.
- Osnovni dobavitelj ima blago v državi članici 1, ki ga nato odpošlje/prepelje prejemniku v državi članici 2 (prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti).

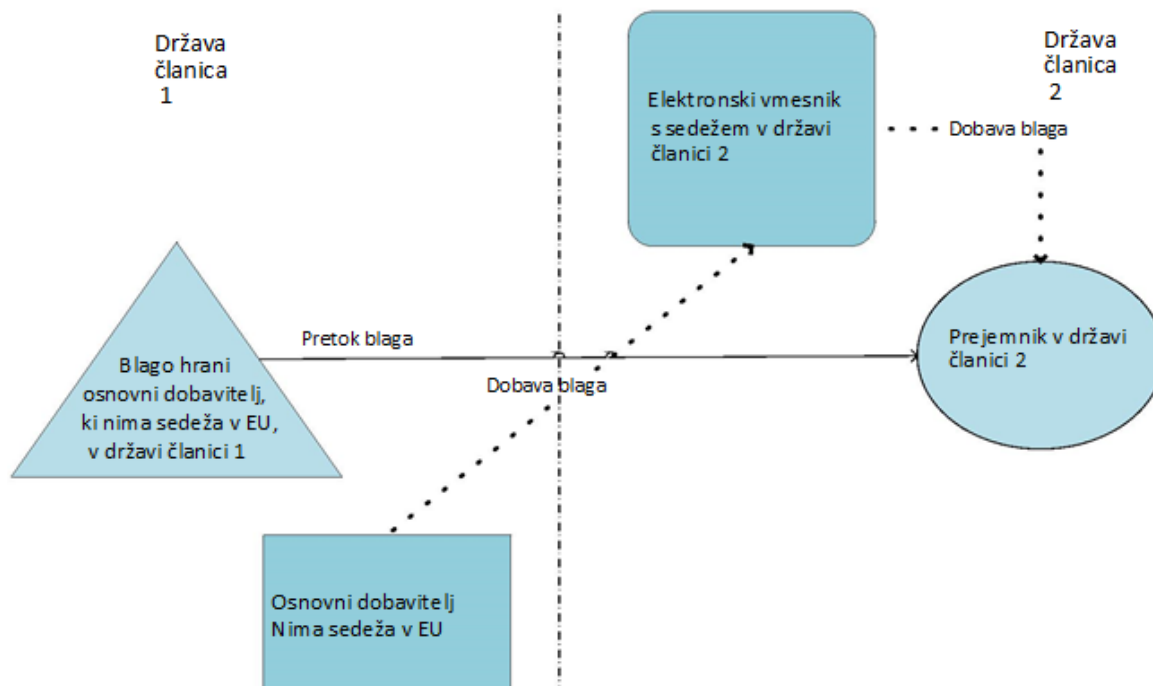
Posledice za DDV

1. Davčni zavezanec: elektronski vmesnik je domnevni dobavitelj, ker osnovni dobavitelj nima sedeža v EU (člen 14a(2)) → elektronski vmesnik se lahko odloči za uporabo unijske ureditve (člen 369b(b)) → elektronski vmesnik se registrira na podlagi unijske ureditve v državi članici 1, kjer ima sedež, in uporabi identifikacijsko številko za DDV, ki jo že ima v državi članici 1 (člen 369d).
2. Obdavčljive transakcije:
 - a. dobava med podjetji, ki jo opravi osnovni dobavitelj v elektronski vmesnik;
 - b. dobava med podjetji in potrošniki, ki jo opravi elektronski vmesnik prejemniku v državi članici 2.
3. Kraj dobave: dodelitev prevoza v členu 36b:
 - a. dobava med podjetji brez prevoza → kraj dobave je v državi članici 1 (člen 31) → osnovni dobavitelj se mora identificirati za DDV v državi članici 1 (spremenjeni člen 272(1)(b));
 - b. dobava med podjetji in potrošniki z vključenim prevozom → kraj dobave v državi članici 2 (člen 33(a)) → DDV zapade v plačilo v državi članici 2 (stopnja DDV se uporabi za blago v državi članici 2).
4. Obveznost obračuna DDV: za dobavo med podjetji ter med podjetji in potrošniki →, kadar plačilo sprejme osnovni dobavitelj (člen 66a).
5. Oseba, ki je dolžna plačati DDV:
 - a. dobava med podjetji: oprostitve s pravico do odbitka (člena 136a in 169);
 - b. dobava med podjetji in potrošniki: elektronski vmesnik je dolžan plačati DDV prek sistema VEM davčnim organom države članice 1, ki DDV posreduje davčnim organom države članice 2.

6. Poročanje o DDV: elektronski vmesnik predloži obračun DDV prek sistema VEM davčnim organom države članice 1 → znesek DDV in stopnjo DDV prijavi državi članici 2 (člen 369g(1)(a)).

Scenarij 2b: prodaja na daljavo znotraj Skupnosti na podlagi člena 14a(2) (blago je v državi članici 1, elektronski vmesnik in prejemnik pa v državi članici 2)

- Prejemnik iz države članice 2 naroči blago pri osnovnem dobavitelju, ki nima sedeža v EU. Elektronski vmesnik ima sedež v državi članici 2.
- Osnovni dobavitelj ima blago v državi članici 1, ki ga nato odpošlje/prepelje prejemniku v državi članici 2 (prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti).

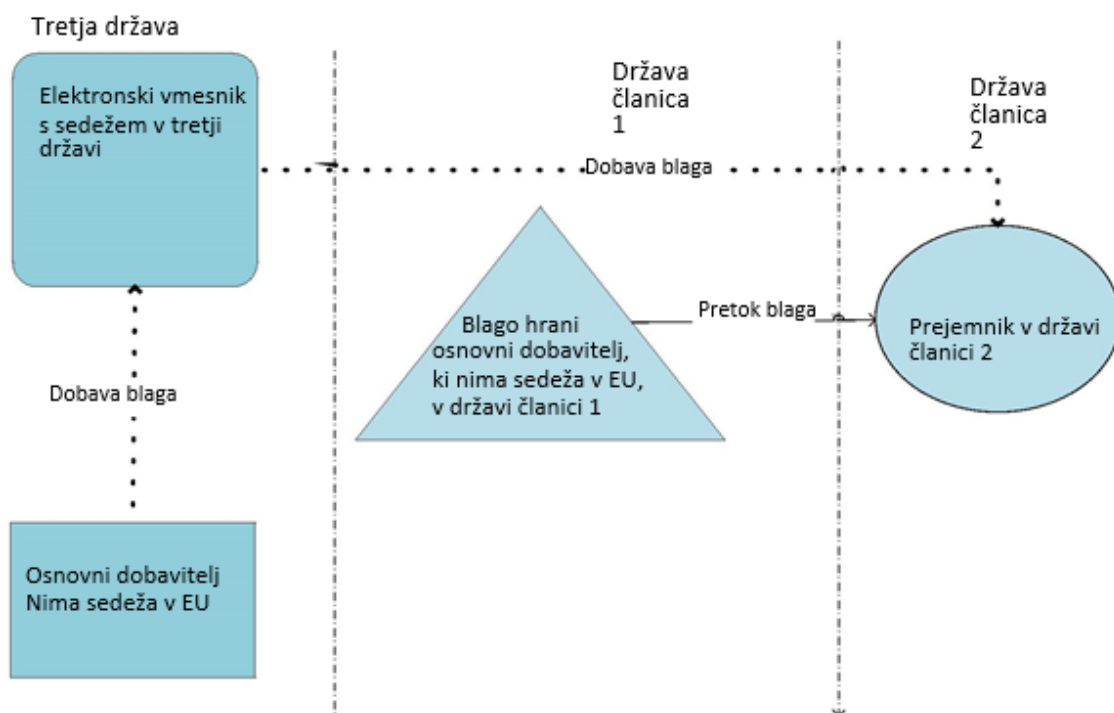
Posledice za DDV

1. Davčni zavezanec: elektronski vmesnik je domnevni dobavitelj, ker osnovni dobavitelj nima sedeža v EU (člen 14a(2)) → elektronski vmesnik se lahko odloči za uporabo unijske ureditve (člen 369b(b)) → elektronski vmesnik se registrira na podlagi unijske ureditve v državi članici 2, kjer ima sedež, in uporabi identifikacijsko številko za DDV, ki jo že ima v državi članici 2 (člen 369d) → elektronskemu vmesniku se ni treba identificirati za DDV v državi članici 1 (iz katere se odpošlje blago).
2. Obdavčljive transakcije:
 - a. dobava med podjetji, ki jo opravi osnovni dobavitelj v elektronski vmesnik;
 - b. dobava med podjetji in potrošniki, ki jo opravi elektronski vmesnik prejemniku v državi članici 2.
3. Kraj dobave: dodelitev prevoza v členu 36b:
 - a. dobava med podjetji brez prevoza → kraj dobave je v državi članici 1 (člen 31) → osnovni dobavitelj se mora identificirati za DDV v državi članici 1 (spremenjeni člen 272(1)(b));
 - b. dobava med podjetji in potrošniki z vključenim prevozom → kraj dobave v državi članici 2 (člen 33(a)) → DDV zapade v plačilo v državi članici 2 (stopnja DDV se uporabi za blago v državi članici 2).
4. Obveznost obračuna DDV za dobavo med podjetji in dobavo med podjetji in potrošniki: ko osnovni dobavitelj sprejme plačilo (člen 66a).
5. Oseba, ki je dolžna plačati DDV:
 - a. dobava med podjetji: oprostitev s pravico do odbitka (člena 136a in 169);
 - b. dobava med podjetji in potrošniki: elektronski vmesnik je dolžan plačati DDV prek sistema VEM davčnim organom države članice 2.

6. Poročanje o DDV: elektronski vmesnik predloži obračun DDV prek sistema VEM davčnim organom države članice 2 → znesek DDV in stopnjo DDV prijavi državi članici 2 (člen 369g(2)(b)).

Primer 2c: prodaja na daljavo znotraj Skupnosti na podlagi člena 14a(2) (blago je v državi članici 1, prejemnik v državi članici 2, elektronski vmesnik pa v tretji državi)

- Prejemnik iz države članice 2 naroči blago pri osnovnem dobavitelju, ki nima sedeža v EU. Elektronski vmesnik ima sedež v tretji državi.
- Osnovni dobavitelj ima blago v državi članici 1, ki ga nato dostavi/prepelje prejemniku v državi članici 2 (prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti).

Posledice za DDV

1. Davčni zavezanec: elektronski vmesnik je domnevni dobavitelj, ker osnovni dobavitelj nima sedeža v EU (člen 14a(2)) → elektronski vmesnik lahko uporabi unijsko ureditev (člen 369b(b)) → država članica 1 je lahko katera koli država članica, iz katere se blago dobavi (tretji pododstavek člena 369a(2)) → elektronski vmesnik se registrira v državi članici 1.
2. Obdavčljive transakcije:
 - a. dobava med podjetji, ki jo opravi osnovni dobavitelj v elektronski vmesnik;
 - b. dobava med podjetji in potrošniki, ki jo opravi elektronski vmesnik prejemniku v državi članici 2.
3. Kraj dobave: dodelitev prevoza v členu 36b:
 - a. dobava med podjetji brez prevoza → kraj dobave je v državi članici 1 (člen 31) → osnovni dobavitelj se mora identificirati za DDV v državi članici 1 (spremenjeni člen 272(1)(b));
 - b. dobava med podjetji in potrošniki z vključenim prevozom → kraj dobave v državi članici 2 (člen 33(a)) → DDV zapade v plačilo v državi članici 2 (stopnja DDV se uporabi za blago v državi članici 2).
4. Obveznost obračuna DDV: za dobavo med podjetji ter med podjetji in potrošniki, kadar plačilo sprejme osnovni dobavitelj (člen 66a).
5. Oseba, ki je dolžna plačati DDV:

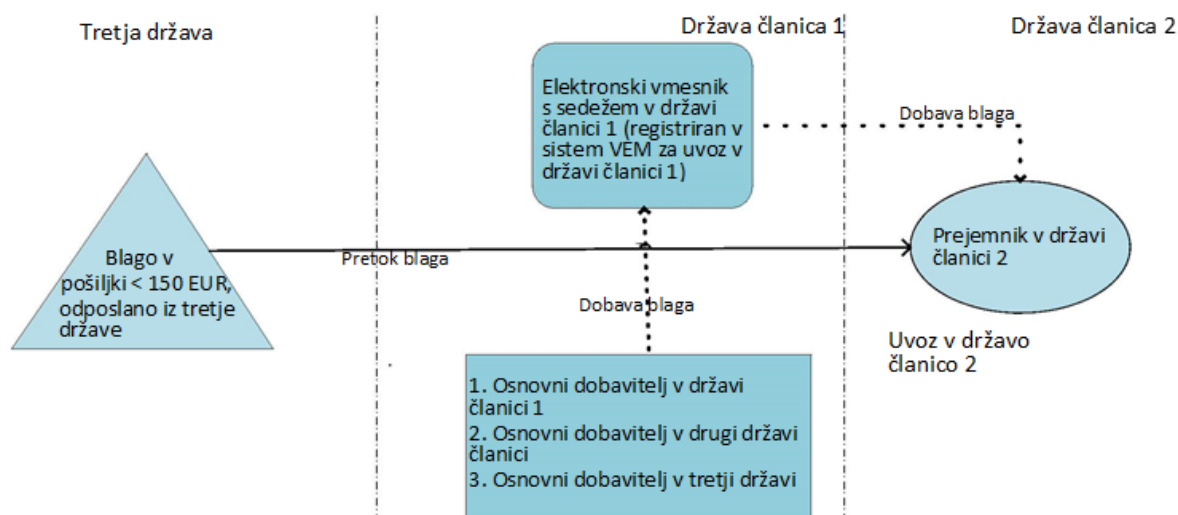
- a. dobava med podjetji: oprostitve s pravico do odbitka (člena 136a in 169);
 - b. dobava med podjetji in potrošniki → elektronski vmesnik je dolžan plačati DDV prek sistema VEM davčnim organom države članice 1, ki DDV posreduje davčnim organom države članice 2.
6. Poročanje o DDV: elektronski vmesnik predloži obračun DDV prek sistema VEM davčnim organom države članice 1 → znesek DDV in stopnjo DDV prijavi državi članici 2 (člen 369g(1)(a)).

5.2 DOMNEVNI DOBAVITELJ OMOGOČA PRODAJO UVOŽENEGA BLAGA NA DALJAVO

V scenarijih 3a–3c in 4a–4b se blago vedno odpošlje s tretjega ozemlja ali iz tretje države prejemniku v državi članici EU. Namen scenarijev je na kratko opisati, katere so posledice za DDV in carino, če se elektronski vmesnik (kot domnevni dobavitelj) registrira ali ne registrira za uporabo sistema VEM za uvoz.

Scenarij 3a: uvoz blaga – uporaba sistema VEM za uvoz (elektronski vmesnik in prejemnik sta v različnih državah članicah)

- Prejemnik iz države članice 2 prek elektronskega vmesnika, ki ima sedež v državi članici 1, od osnovnega dobavitelja naroči blago, katerega vrednost ne presega 150 EUR. Prejemnik navede, da je kraj dostave v državi članici 2.
- Blago se v imenu osnovnega dobavitelja odpošlje iz tretje države prejemniku v državi članici 2, kamor se blago uvozi⁴¹.

A. Posledice za DDV:

- Davčni zavezanec: elektronski vmesnik je domnevni dobavitelj (člen 14a(1)) → elektronski vmesnik se registrira za uporabo sistema VEM za uvoz v državi članici 1 (člen 369m) in pridobi identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz v državi članici 1 (člen 369q(1)).
- Obdavčljive transakcije:
 - prodaja uvoženega blaga na daljavo: dve dobavi na podlagi člena 14a(1);

⁴¹ Pri uporabi sistema VEM za uvoz se blago lahko ocarini že v državi članici EU, ne glede na to, v kateri državni članici ima prejemnik sedež.

- i. dobava med podjetji, ki jo opravi osnovni dobavitelj v elektronski vmesnik,
 - ii. dobava med podjetji in potrošniki, ki jo opravi elektronski vmesnik prejemniku v državi članici 2;
- b. uvoz v državo članico 2 (člen 30(1)).
- 3. Kraj dobave:
 - a. prodaja uvoženega blaga na daljavo: dve dobavi na podlagi člena 14a(1)
 - iii. v dobavo med podjetji ni vključen prevoz (člen 36b) → kraj dobave je v tretji državi (zunaj EU) (člen 31) → ni obveznosti plačila DDV v EU,
 - iv. dobava med podjetji in potrošniki z vključenim prevozom (člen 36b) → kraj dobave je v državi članici 2 (člen 33(c)) → DDV zapade v plačilo v državi članici 2 (stopnja DDV za blago v državi članici 2);
 - b. uvoz: v državo članico 2 (člen 60).
- 4. Obveznost obračuna DDV za dobave med podjetji in potrošniki: ko osnovni dobavitelj sprejme plačilo (člen 66a).
- 5. Oseba, ki je dolžna plačati DDV:
 - a. prodaja uvoženega blaga na daljavo:
 - i. dobava med podjetji: zunaj področja uporabe DDV EU (člen 31 in člen 36b – glej točko 3a(i) zgoraj),
 - ii. dobava med podjetji in potrošniki: elektronski vmesnik je dolžan plačati DDV prek sistema VEM za uvoz državi članici 1, ki DDV posreduje davčnim organom države članice 2;
 - b. uvoz: številka za uporabo sistema VEM za uvoz se po elektronski poti pošlje carinskemu organu v državi članici 2 v carinski deklaraciji (nabor podatkov H7 ali I1 ali H6 ali H1, podatkovni element 3/40) → carinski organi elektronsko preverijo veljavnost številke za uporabo sistema VEM za uvoz v zbirki podatkov sistema VEM za uvoz:
 - i. veljavna številka za uporabo sistema VEM za uvoz → oprostitev plačila DDV na uvoz v državi članici 2 (člen 143(1)(ca)) → blago se sprost v prosti promet,
 - ii. neveljavna številka za uporabo sistema VEM za uvoz → se obdavči v državi članici 2 (lahko se uporabijo standardna pravila ali posebne ureditve) → **določi se oseba, ki plača DDV v državi članici 2** (člen 201) → glej scenarij 4a brez številke za uporabo sistema VEM za uvoz.
- 6. Poročanje o DDV:
 - elektronski vmesnik predloži mesečni obračun DDV prek sistema VEM za uvoz davčnim organom države članice 1, v katerem navede znesek in stopnjo DDV v državi članici 2 (člen 369s);
 - elektronski vmesnik vodi evidence prodaj in vračil blaga (člen 63c izvedbene uredbe DDV).

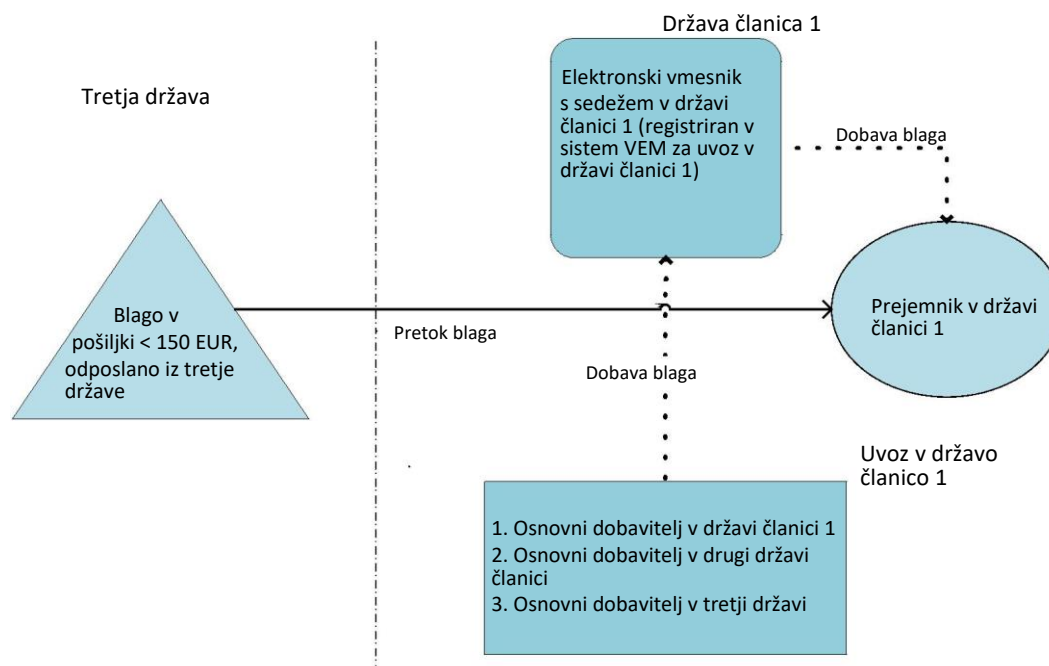
B. Posledice za carino:

1. Uvoznik: prejemnik = prejemnik v državi članici 2.
2. Izvoznik: pošiljatelj = osnovni dobavitelj (prodajalec blaga).
3. Predložitev carini: prevoznik/deklarant opravi predložitev ob prvem vstopu v EU (člen 139 carinskega zakonika Unije).
4. Carinska deklaracija: vložena v kateri koli državi članici EU (izbira deklaranta).
 Oblika carinske deklaracije:
 - standardna carinska deklaracija s precej manjšim naborom podatkov (člen 143a delegiranega akta carinskega zakonika Unije s H7), ali
 - poenostavljena carinska deklaracija (člen 166 carinskega zakonika Unije z I1), ali
 - carinska deklaracija za poštno pošiljke do 1 000 EUR (člen 144 delegiranega akta carinskega zakonika Unije s H6), ali
 - standardna carinska deklaracija s popolnim naborom podatkov (člen 162 delegiranega akta carinskega zakonika Unije s H1).
5. Deklarant: pošta/hitri prevoznik/carinski zastopnik/pošiljatelj.
6. Carinski postopek: sprostitev v prosti promet.

7. Sprejem carinske deklaracije: sprejme jo carina, in to ob predložitvi blaga in preverjanju zahtev za izbiro carinske deklaracije (npr. veljavnost identifikacijske številke DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, vrednost prijavljenega blaga ne presega 150 EUR itd.);
 1. sprostitev blaga: sprosti carina, DDV in carinske dajatve ne zapadejo v plačilo;
 2. mesečno poročanje: redna predložitev ustreznih podatkovnih elementov s carinsko deklaracijo v sistem za nadzor 3.

Scenarij 3b: uvoz blaga – uporaba sistema VEM za uvoz (elektronski vmesnik in prejemnik sta isti državi članici)

- Prejemnik iz države članice 1 prek elektronskega vmesnika, ki ima prav tako sedež v državi članici 1, od osnovnega dobavitelja naroči blago, katerega vrednost ne presega 150 EUR. Prejemnik navede, da je kraj dostave v državi članici 1.
- Blago se v imenu osnovnega dobavitelja odpošlje iz tretje države prejemniku v državi članici 1, kamor se blago uvozi⁴².

A. Posledice za DDV:

1. Davčni zavezanec: elektronski vmesnik je domnevni dobavitelj (člen 14a(1)) → elektronski vmesnik se registrira za uporabo sistema VEM za uvoz v državi članici 1 (člen 369m) in pridobi identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz v državi članici 1 (člen 369q(1)).
2. Obdavčljive transakcije:
 - a. prodaja uvoženega blaga na daljavo: dve dobavi na podlagi člena 14a(1)
 - i. dobava med podjetji, ki jo opravi osnovni dobavitelj v elektronski vmesnik;
 - ii. dobava med podjetji in potrošniki, ki jo opravi elektronski vmesnik prejemniku v državi članici 1;
 - b. uvoz v državo članico 1 (člen 30(1)).
3. Kraj dobave:
 - a. Prodaja uvoženega blaga na daljavo: dve dobavi na podlagi člena 14a(1)
 - i. v dobavo med podjetji ni vključen prevoz (člen 36b) → kraj dobave je v tretji državi (zunaj EU) (člen 31) → ni obveznosti plačila DDV v EU,
 - ii. dobava med podjetji in potrošniki z vključenim prevozom (člen 36b) → kraj dobave je v državi članici 1 (člen 33(c)) → DDV zapade v plačilo v državi članici 1 (stopnja DDV za blago v državi članici 1);
 - b. uvoz: v državo članico 1 (člen 60).
4. Obveznost obračuna DDV za dobavo med podjetji in potrošniki →, kadar plačilo sprejme osnovni dobavitelj (člen 66a).
5. Oseba, odgovorna za plačilo DDV:

⁴² Pri uporabi sistema VEM za uvoz se blago lahko ocarini že v državi članici EU, ne glede na to, v kateri državni članici ima prejemnik sedež.

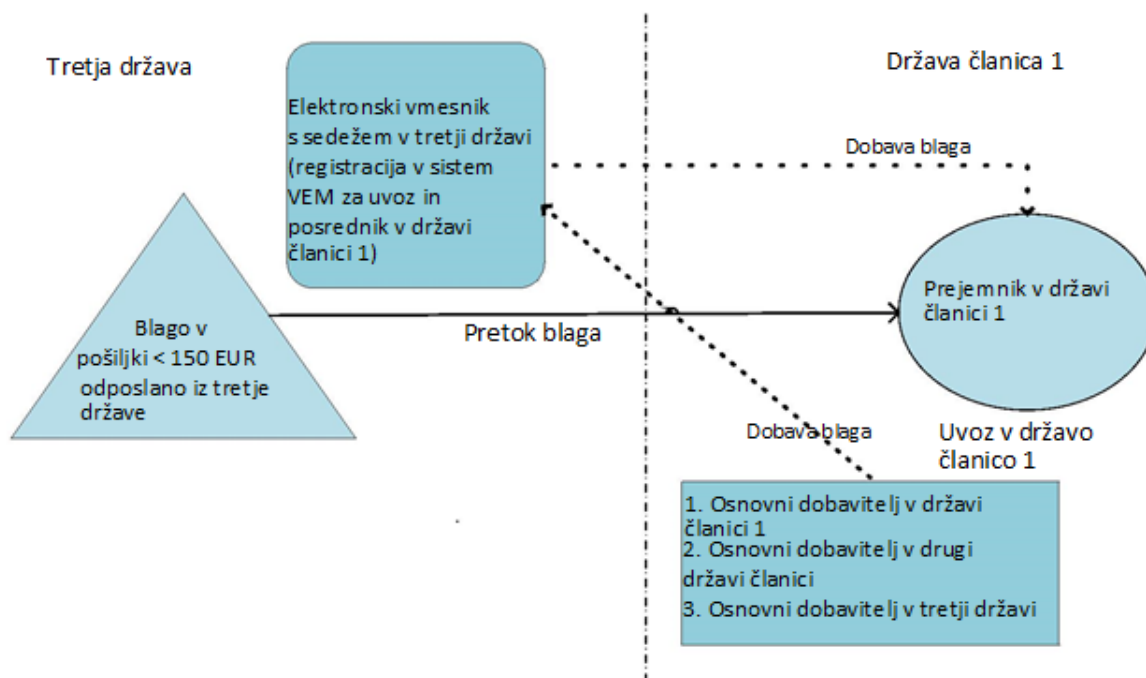
- a. prodaja uvoženega blaga na daljavo:
 - i. dobava med podjetji: zunaj področja uporabe DDV EU (člena 31 in 36b – glej točko 3a(i) zgoraj),
 - ii. dobava med podjetji in potrošniki: elektronski vmesnik je dolžan plačati DDV prek sistema VEM za uvoz davčnim organom države članice 1.
- b. Uvoz: številka za uporabo sistema VEM za uvoz se po elektronski poti pošlje carinskim organom v državi članici 1 v carinski deklaraciji (nabor podatkov H7 ali I1 ali H6 ali H1, podatkovni element 3/40) → carinski organi elektronsko preverijo veljavnost številke za uporabo sistema VEM za uvoz v zbirki podatkov sistema VEM za uvoz:
 - i. veljavna številka za uporabo sistema VEM za uvoz → oprostitev plačila DDV na uvoz v državi članici 1 (člen 143(1)(ca)) → blago se sprosti v prosti promet,
 - ii. neveljavna številka za uporabo sistema VEM za uvoz → obdavčenje v državi članici 1 (lahko se uporabijo standardna pravila ali posebne ureditve) → **določi se oseba, ki plača DDV v državi članici 1** (člen 201) → glej scenarij 4a brez številke za uporabo sistema VEM za uvoz.
6. Poročanje o DDV:
 - elektronski vmesnik predloži mesečni obračun DDV prek sistema VEM za uvoz davčnim organom države članice 1, v katerem navede znesek in stopnjo DDV v državi članici 1 (člen 369s). Te dobave se **ne** vključijo v **domači obračun DDV**;
 - elektronski vmesnik vodi evidence prodaj in vračil blaga (člen 63c izvedbene uredbe DDV).

B. Posledice za carino:

Popolnoma enako kot pri scenariju 3a, edina razlika je, da državo članico 2 nadomesti država članica 1.

Scenarij 3c: uvoz blaga – uporaba sistema VEM za uvoz (elektronski vmesnik ima sedež v tretji državi, prejemnik je v državi članici)

- Prejemnik iz države članice 1 prek elektronskega vmesnika, ki ima sedež v tretji državi, od osnovnega dobavitelja naroči blago, katerega vrednost ne presega 150 EUR. Prejemnik navede, da je kraj dostave v državi članici 1.
- Blago se v imenu osnovnega dobavitelja odpošlje iz tretje države prejemniku v državi članici 1, kamor se blago uvozi⁴³.

A. Posledice za DDV:

1. Davčni zavezanec: elektronski vmesnik je domnevni dobavitelj (člen 14a(1)) → elektronski vmesnik se registrira za uporabo sistema VEM za uvoz prek posrednika s sedežem v državi članici 1⁴⁴ (člen 369m). Posrednik pridobi identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz v državi članici 1 za elektronski vmesnik (člen 369q(3)).
2. Obdavčljive transakcije:
 - a. prodaja uvoženega blaga na daljavo: dve dobavi na podlagi člena 14a(1)
 - i. dobava med podjetji, ki jo opravi osnovni dobavitelj v elektronski vmesnik;
 - ii. dobava med podjetji in potrošniki, ki jo opravi elektronski vmesnik prejemniku v državi članici 1;
 - b. uvoz v državo članico 1 (člen 30(1)).
3. Kraj dobave:
 - a. prodaja uvoženega blaga na daljavo: dve dobavi na podlagi člena 14a(1)
 - i. v dobavo med podjetji ni vključen prevoz (člen 36b) → kraj dobave je v tretji državi (zunaj EU) (člen 31) → ni obveznosti plačila DDV v EU,
 - ii. dobava med podjetji in potrošniki z vključenim prevozom (člen 36b) → kraj dobave je v državi članici 1 (člen 33(c)) → DDV zapade v plačilo v državi članici 1 (stopnja DDV za blago v državi članici 1);
 - b. uvoz: v državo članico 1 (člen 60).

⁴³ Pri uporabi sistema VEM za uvoz se blago lahko ocarini že v državi članici EU, ne glede na to, v kateri državni članici ima prejemnik sedež.

⁴⁴ Posredniku ni treba imeti sedeža v končni namembni državi članici blaga, temveč ima lahko sedež v kateri koli državi članici EU, kjer lahko registrira elektronski vmesnik za uporabo sistema VEM za uvoz. V tem primeru je posrednik registriran v državi članici 1. Posrednik se mora registrirati, da lahko uporabi sistem VEM za uvoz za dobavitelje/elektronske vmesnike (člen 369q(2)). Ni identifikacijska številka za DDV.

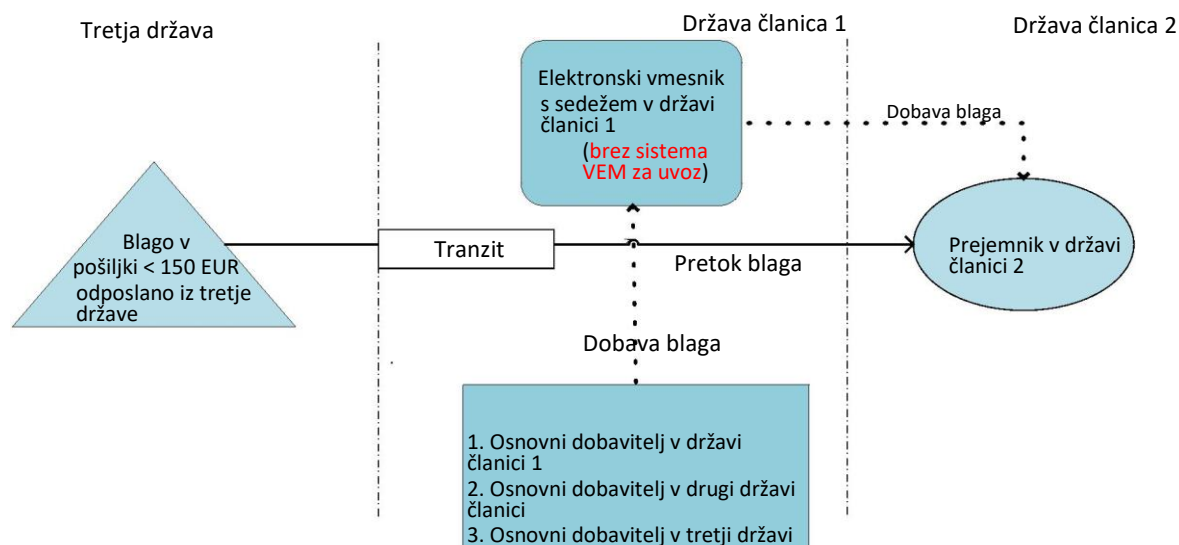
4. Obveznost obračuna DDV za dobavo med podjetji in potrošniki →, kadar plačilo sprejme osnovni dobavitelj (člen 66a).
5. Oseba, odgovorna za plačilo DDV:
 - a. prodaja uvoženega blaga na daljavo:
 - i. dobava med podjetji: zunaj področja uporabe DDV EU (člena 31 in 36b – glej točko 3a(i) zgoraj),
 - ii. dobava med podjetji in potrošniki: posrednik je dolžan plačati DDV v imenu elektronskega vmesnika prek sistema VEM za uvoz davčnim organom države članice 1;
 - b. uvoz: številka za uporabo sistema VEM za uvoz se po elektronski poti pošlje carinskemu organom v državi članici 1 v carinski deklaraciji (nabor podatkov H7 ali I1 ali H6 ali H1, podatkovni element 3/40) → carinski organi elektronsko preverijo veljavnost številke za uporabo sistema VEM za uvoz v zbirki podatkov sistema VEM za uvoz:
 - i. veljavna številka za uporabo sistema VEM za uvoz → oprostitev plačila DDV na uvoz v državi članici 1 (člen 143(1)(ca)) → blago se sprosti v prosti promet,
 - ii. neveljavna številka za uporabo sistema VEM za uvoz → obdavčenje v državi članici 1 (lahko se uporabijo standardna pravila ali posebne ureditve) → **določi se oseba, ki plača DDV v državi članici 1** (člen 201) → glej scenarij 4a brez številke za uporabo sistema VEM za uvoz.
6. Poročanje o DDV:
 - posrednik v imenu elektronskega vmesnika predloži mesečni obračun DDV prek sistema VEM za uvoz davčnim organom države članice 1, v katerem navede znesek in stopnjo DDV v državi članici 1 (člen 369s),
 - posrednik v imenu elektronskega vmesnika vodi evidence prodaj in vračil blaga (člen 63c izvedbene uredbe DDV).

B. Posledice za carino:

Enako kot pri scenariju 3a, edina razlika je, da je treba državo članico 2 nadomestiti z državo članico 1.

Scenarij 4a: uvoz blaga – sistem VEM za uvoz se ne uporablja → blago prispe v državo članico 1, tranzit v državo članico 2 in uvoz v državo članico 2

- Prejemnik iz EU (npr. države članice 2) prek elektronskega vmesnika, ki ima sedež v državi članici (ali v tretji državi), od osnovnega dobavitelja naroči blago, katerega vrednost ne presega 150 EUR. Prejemnik navede, da je kraj dostave v državi članici 2.
- Blago se v imenu osnovnega dobavitelja odpošlje iz tretje države v državo članico 1, iz države članice 1 pa se prepelje v državo članico 2, kjer se dostavi prejemniku.

Člen 221 izvedbenega akta carinskega zakonika Unije⁴⁵ je bil spremenjen⁴⁶, da se pojasni, da je carinski urad, ki je pristojen za prijavo uvoza blaga nizke vrednosti, carinski urad iz države članice, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, če je navedeno blago prijavljeno za namene DDV v okviru ureditve, ki ni sistem VEM za uvoz. Cilj te spremembe je zagotoviti, da se za to blago obračuna stopnja DDV namembne države članice. Od 1. julija 2021 bo takšno blago v celoti dano v tranzitni postopek do prihoda v končno namembno državo članico EU.

V praksi se blago lahko sprost v prosti promet samo v namembni državi članici blaga. Ko blago torej prvič prispe v državo članico 1, ga je treba dati v tranzitni postopek in prepeljati v državo članico 2.

A. Posledice za DDV:

1. Davčni zavezanec: elektronski vmesnik je domnevni dobavitelj (člen 14a(1)). Elektronski vmesnik se ne registrira za uporabo sistema VEM za uvoz.
2. Obdavčljive transakcije:
 - a. prodaja uvoženega blaga na daljavo: dve dobavi na podlagi člena 14a(1)
 - i. dobava med podjetji, ki jo opravi osnovni dobavitelj v elektronski vmesnik;
 - ii. dobava med podjetji in potrošniki, ki jo opravi elektronski vmesnik prejemniku v državi članici 2;
 - b. uvoz v državo članico 2 (člen 30(1)).
3. Kraj dobave:

⁴⁵ [Izvedbena uredba Komisije \(EU\) 2015/2447.](#)

⁴⁶ [Izvedbena uredba Komisije \(EU\) 2020/893](#), člen 221(4).

- a. prodaja uvoženega blaga na daljavo: dve dobavi na podlagi člena 14a(1)
 - i. v dobavo med podjetji ni vključen prevoz (člen 36b) → kraj dobave je v tretji državi (zunaj EU) (člen 31) → ni obveznosti plačila DDV v EU,
 - ii. dobava med podjetji in potrošniki z vključenim prevozom (člen 36b) → kraj dobave je v tretji državi, kjer se začne prevoz blaga (zunaj EU) (člen 32(1)) → ni obveznosti plačila DDV v EU;
 - b. prejemnik uvozi v državo članico 2 (člen 61).
4. Obveznost obračuna DDV:
- a. prodaja uvoženega blaga na daljavo: se ne uporablja (kraj dobave je zunaj EU – glej točko 3a zgoraj);
 - b. uvoz: ko se blago uvozi, ko se konča tranzitni postopek (člen 71).
5. Oseba, ki je dolžna plačati DDV: uvoz v državo članico 2 – določi se oseba, ki plača DDV v državi članici 2 (člen 201). Če je oseba, ki je dolžna plačati DDV v državi članici 2, prejemnik, se DDV na uvoz lahko plača v okviru:
- a. posebnih ureditev: prejemnik plača DDV pošti/hitremu prevozniku/carinskemu zastopniku, blago se dostavi → mesečno plačilo DDV, ki ga pobere pošta/hitri prevoznik/carinski zastopnik, pristojnemu organu v državi članici 2 (člen 369zb(2));
 - b. standardni postopek – deklarant plača DDV carini, sprostitev v prosti promet ne glede na vrednost blaga.

Opomba: države članice lahko prosto določijo osebo, ki je dolžna plačati uvozni DDV. Splošna praksa v državah članicah je, da se za osebo, ki je dolžna plačati DDV, določi prejemnik. S tem se praviloma uporabi scenarij 4a, če se ne uporabi sistem VEM za uvoz, ne glede na obveznosti iz člena 14a(1).

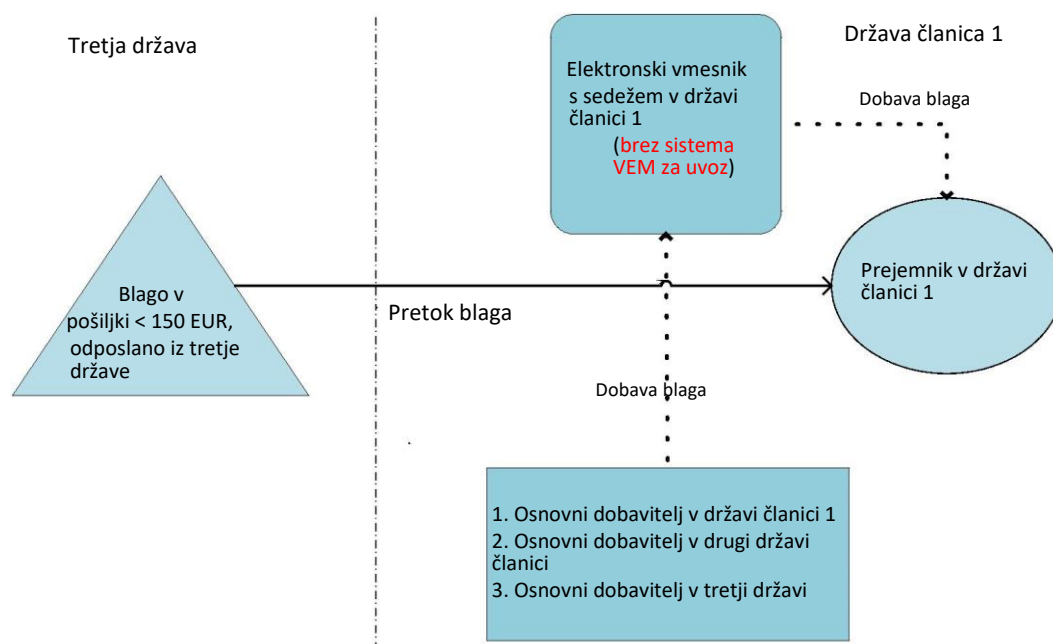
Vendar se je v času objave teh pojasnil ena država članica odločila, da za osebo, ki je dolžna plačati DDV, določi elektronski vmesnik.

B. Posledice za carino:

1. Uvoznik: prejemnik = prejemnik v državi članici 2.
2. Izvoznik: pošiljatelj = osnovni dobavitelj (prodajalec blaga).
3. Predložitev carini: prevoznik/deklarant (če ni prevoznik) opravi predložitev ob prvem vstopu v EU (člen 139 carinskega zakonika Unije).
4. Tranzitna deklaracija: blago se da v tranzitni postopek in prepelje v državo članico 2.
5. Carinska deklaracija za sprostitev v prosti promet: vloži se samo v državi članici 2 (člen 221(4) izvedbenega akta carinskega zakonika Unije).
Oblika carinske deklaracije:
 - standardna carinska deklaracija s precej manjšim naborom podatkov (člen 143a delegiranega akta carinskega zakonika Unije s H7), ali
 - poenostavljena carinska deklaracija (člen 166 carinskega zakonika Unije z I1), ali
 - carinska deklaracija za poštno pošiljke do 1 000 EUR (člen 144 delegiranega akta carinskega zakonika Unije s H6), ali
 - standardna carinska deklaracija s popolnim naborom podatkov (člen 162 carinskega zakonika Unije s H1).
6. Deklarant:
 - pošta/hitri prevoznik/carinski zastopnik (posebne ureditve),
 - izključno pošta (carinska deklaracija H6),
 - pošta/hitri prevoznik/carinski zastopnik/prejemnik (standardni postopek).
7. Carinski postopek: sprostitev v prosti promet.
8. Sprejem carinske deklaracije: sprejmejo carinski organi, in to ob predložitvi blaga in če se uporablja carinska deklaracija H7, se preveri prag v višini 150 EUR.
9. Sprostitev blaga: sprostijo carinski organi, takoj po sprejetju carinske deklaracije, s pobranim DDV, ki je zapadel v plačilo, razen če se uporabljajo posebne ureditve ali če je odobren odlog.

Scenarij 4b: uvoz blaga – sistem VEM za uvoz se ne uporablja → prihod in uvoz v državo članico 1

- Prejemnik iz države članice 1 prek elektronskega vmesnika, ki ima prav tako sedež v državi članici 1, od osnovnega dobavitelja naroči blago, katerega vrednost ne presega 150 EUR. Prejemnik navede, da je kraj dostave tudi v državi članici 1.
- Blago se odpošlje v imenu osnovnega dobavitelja iz tretje države v državo članico 1, kjer se sprostí v prosti promet.

A. Posledice za DDV:

- 1) Davčni zavezanec: elektronski vmesnik je domnevni dobavitelj (člen 14a(1)). Elektronski vmesnik se ne registrira za uporabo sistema VEM za uvoz.
- 2) Obdavčljive transakcije:
 - a) prodaja uvoženega blaga na daljavo: dve dobavi na podlagi člena 14a(1)
 - i) dobava med podjetji, ki jo opravi osnovni dobavitelj v elektronski vmesnik;
 - ii) dobava med podjetji in potrošniki, ki jo opravi elektronski vmesnik prejemniku v državi članici 1;
 - b) uvoz v državo članico 1 (člen 30(1)).
- 3) Kraj dobave:
 - a) prodaja uvoženega blaga na daljavo: dve dobavi na podlagi člena 14a(1)
 - i) v dobavo med podjetji ni vključen prevoz (člen 36b) → kraj dobave je v tretji državi (zunaj EU) (člen 31) → ni obveznosti plačila DDV v EU,
 - ii) dobava med podjetji in potrošniki z vključenim prevozom (člen 36b) → kraj dobave je v tretji državi, kjer se začne prevoz blaga (zunaj EU) (člen 32(1)) → ni obveznosti plačila DDV v EU;
 - b) prejemnik uvozi v državo članico 1 (člen 60).
- 4) Obveznost obračuna DDV
 - a) prodaja uvoženega blaga na daljavo: se ne uporablja (kraj dobave je zunaj EU – glej točko 3a zgoraj);
 - b) uvoz: ko se blago uvozi (člen 70).
- 5) Oseba, ki je dolžna plačati DDV: uvoz v državo članico 1 – določi se oseba, ki plača DDV v državi članici 1 (člen 201). Če je oseba, ki je dolžna plačati DDV v državi članici 1, prejemnik, se DDV na uvoz lahko plača v okviru:

- a) posebnih ureditev: prejemnik plača DDV pošti/hitremu prevozniku/carinskemu zastopniku pred dostavo blaga → mesečno plačilo DDV, ki ga pobere pošta/hitri prevoznik/carinski zastopnik, pristojnemu organu v državi članici 1 (člen 369zb(2));
- b) standardni postopek – plačilo DDV carini pred sprostitvijo v prosti promet ne glede na vrednost blaga.

Opomba: države članice lahko prosto določijo osebo, ki je dolžna plačati uvozni DDV. Splošna praksa v državah članicah je, da se za osebo, ki je dolžna plačati DDV, določi prejemnik. S tem se praviloma uporabi scenarij 4a, če se ne uporabi sistem VEM za uvoz, ne glede na fikcijo iz člena 14a(1).

Vendar se je v času objave teh pojasnil ena država članica odločila, da za osebo, ki je dolžna plačati DDV, določi elektronski vmesnik.

B. Posledice za carino:

1. Uvoznik: prejemnik = prejemnik v državi članici 1.
2. Izvoznik: pošiljatelj = osnovni dobavitelj.
3. Predložitev carini: prevoznik/deklarant (če ni prevoznik) opravi predložitev v državi članici 1 ob prvem vstopu v EU (člen 139 carinskega zakonika Unije).
4. Carinska deklaracija: vložena v državi članici 1.
Oblika carinske deklaracije:
 - standardna carinska deklaracija s precej manjšim naborom podatkov (člen 143a delegiranega akta carinskega zakonika Unije s H7), ali
 - poenostavljena carinska deklaracija (člen 166 carinskega zakonika Unije z I1), ali
 - carinska deklaracija za poštno pošiljke do 1 000 EUR (člen 144 delegiranega akta carinskega zakonika Unije s H6), ali
 - standardna carinska deklaracija s popolnim naborom podatkov (člen 162 carinskega zakonika Unije s H1).
5. Deklarant:
 - pošta/hitri prevoznik/carinski zastopnik (posebne ureditve),
 - izključno pošta (carinska deklaracija H6),
 - pošta/hitri prevoznik/carinski zastopnik/prejemnik (standardni postopek).
6. Carinski postopek: sprostitve v prosti promet.
7. Sprejem carinske deklaracije: sprejmejo carinski organi, in to ob predložitvi blaga, če se uporablja carinska deklaracija H7, se preveri prag v višini 150 EUR.
8. Sprostitev blaga: sprostijo carinski organi, takoj po sprejetju carinske deklaracije, s pobranim DDV, ki je zapadel v plačilo, razen če se uporabljajo posebne ureditve ali če je odobren odlog.